

ΓΥΝΑΙΚΑ

251

ANN XAIHFOYNT

Μιά.. μεθυστική άναδρομή
στην Ἀρχαιότητα
μέ την εὐκαιρία τῆς «Γιορτῆς τοῦ Κρασιοῦ»
ποῦ γίνεται στο Δαφνί
«ΠΩΣ ΕΠΙΝΑΝ ΤΟ ΚΡΑΣΙ
ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ»

μέ θαυμάσιες εἰκόνες ἀπό ἀρχαία ἀγγεῖα.

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΙΔΕ

Γιατί μόνο το **TIDE**, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τα ρούχα, έγγυαται :

Καθαριότητα: Ὁ καταπληκτικός ἀφρός του ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ διαπερνᾷ τοὺς πόρους τῶν ρούχων, νὰ διαλύη καὶ νὰ αἰχμαλωτίζη κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. καὶ νὰ τὶς παρασύρῃ μὲ τὸ ξέβγαλμα.

Εύκολία: Βάζοντας μπουγάδα με TIDE τα ρούχα δεν χρειάζονται τρίψιμο (έκτός ίσως σε μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τη σκληρή δουλειά, δεν κόβεται ή μέση σας, δεν χαλάτε τα χέρια σας.

Οικονομία: Με λίγο TIDE έχετε πολύ και πλούσιο άφρο, ακόμη και με κρύο ή σκληρό νερό. Το TIDE πλένει μαλακά, χωρίς να φθείρη τα ρούχα, γι' αυτό και τα ρούχα σας δά βαστήσουν πολύ περισσότερο καιρό.

Κι' ακόμη: Το TIDE είναι άβλαβές για τα χέρια σας.

Δοκιμάστε και σεις σήμερα τόν νέο και σύγχρονο
αυτόν τρόπο μπουγάδας με TIDE. Θά πειοδητέ μό-
νες σας ότι :

**ΤΟ ΤΙΔΕ ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ
ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ**

ΠΟΙΗΤΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Ἡ Κόρινθα

Η ΚΟΡΙΝΝΑ, που λεγόταν και Μυία γεννήθηκε στην Ταναγρα της Βοιωτίας, που διακονούσε για την ευσθεία, το φιλοδόξιο και την επιμέλεια των κατοίκων της που ήταν κυρίως γεωργοί. Την ποιητική τέχνη τη διδάχθηκε μαζί με τον Πίνδαρο από τη Μυρτίδα, συμβολή της Κόριννας ήταν μεγάλη στην εξέλιξη και διαμόρφωση της ποιητικής προσωπικότητας του Πίνδαρου.

Φυσικά καμμιὰ σύγκριση δε μπορεί νὰ γίνη μεταξύ τῆς ποιότητος τοῦ Πίνδαρου καὶ τῆς Κορινθίας. Ἐπειδὴ ὁμως αὕτη ἔγραψε στὴν τοπικὴ διάλεκτο καὶ καταπιόνταν μὲ τοὺς ἐπιχωρίους θεοὺς καὶ ἥρωες καὶ μὲ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῆς πατρίδος τῆς, τὰ ποιήματά τῆς ἔδρεσαν περισσότερο στοὺς συμποτρίωτες τῆς ἀπὸ τὰ ποιήματα τοῦ Πίνδαρου.

Μετά τὸ θάνατό της, οἱ Βοιωτοὶ τὴν τίμησαν ὅσο ἔπρεπε καὶ τὸ μνημεῖο της βρισκόμενον σὲ μιά πε-
ρίοπτη καὶ ἐξέχουσα θέσιν τῆς Τα-
νάγρας.

Ὁ καλύτερος ποιητικός της ἔργων ἀποδίδονταν στὸν ἥρωα τῆς πατρίδος της Ἠρώνα, τοῦ ὁποῦ με περφηάνες ἐδείχοντο τὸ μῆμα στὴν Τανάγρα. Τὸ πόνημα τῆς αὐτοῦ λεγόταν «ἔφοδος» καὶ ἐξιστοροῦσε τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο τοῦ Ἠρώνα.

Ὁ Ὁρίωνας ἦταν γυνὴ τοῦ Ἰριέως ἀπὸ τὴν Τανάγρα καὶ στήριξε τὸ ἰδρυτικὴ τὴ πόλιν. Ὁρίωνας ἦταν ἀπὸ τὴν Ἀλβανία ἀπὸ τὸν ἑρμῆς τὴν ῥήμιση γιὰ τὴν τοποθέτηση τῆς Ὁρίωνας δὲν γεννήθηκε ἡ Ὑρία ἀλλὰ πῆλε στὸν κόρνο τοῦ Ζεὺς, τοῦ Ποσειδῶνα καὶ τοῦ Ἑρμῆ καὶ ἄλλους καὶ τὸ Ἀπόλλων σκέπτηκαν καὶ σπῆσαν τὸν ἄρου φιλολογία ἀπὸ αὐτὸν τὴν ῥωτότητα, τὴ πῆλε γὰρ τοῦ χάρισμα καὶ ἀπέδωκε τὴν Ὑρία δὲν ἀπὸ τὴν ἰατρία. Ὁ βροτὶ τότε ἀποκλινῶν ἡν ῥὰ πῆσαν στὸ φρέσκον τομαρι βροτὶ τοῦ ποιε σφῆσαι τὸ Ὑρία γὰρ τὸν φιλολογία, τὸν ποιε εἶπαν γὰρ βάλω τὸ δερμα αὐτοῦ στὸ ἀπὸ τὴ γῆ καὶ τὸν βάλω μετὰ 10 μῆνες. Ὄταν πῆσαν τὸ κεντὸς καὶ ἐγαλῶ τὸ δερμα τὸ Ὑρία, ὄρθηκε μετὰ τὴν ἡλιῶνα. Ὁρίων μεγάλους γόγγυον καὶ ἐγενε δὲν ὁμοφρον παλινῶνα τοῦ χάρισμα ἀπὸ τοῦ βροτὶ γὰρ πατὰ, χωρὶς γὰρ καταπονήσαν ἐπῆνυν στὰ νερά. Ἦταν γινῶν γὰρ ἀγάπησαν τὴν Αἰρώ, καὶ τοῦ βάλω τὴς Χίου Ὀνιοντῶνα τοῦ ἀποκλινῶν τὴ χώρα. Ὁ Ὁρίωνας στὴν ἐπὶ δειος κυνήγιος, εἶχε καθάριον στὰ τὰ ἀγρία θηρία. Ἀλλὰ ἐπῆλθε Ὁ Ὀνιοντῶνας δὲν ἤκουσαν τὴν ἡν σκεσι γὰρ δόση τὴ θυσιῶνα τοῦ καὶ ἄλλο τὸ ἀνέβαλλε, ἡπτικε αὐτὸν χτα μεθυμένους Ὁ Ὁρίωνας στὴν κάμαρα τῆς καὶ κοιμήθηκε τῆς. Ὁ Ὀνιοντῶνας τὸν ποιε εἰδῆσι τὸν τῶφλῶνα, δὲν ἀνῆλθε μὴς γὰρ ἐναβῶν τὴν ὄρασι τοῦ.

«Ο Ἀρίωνας» είχε κάνει πολλὰ παιδιὰ μὲν διαφόρων συνύλων, ἀλλὰ ποτὲ τὸν ἀγάπησε ἡ Ἥρα καὶ οὐκ ἀγάπησεν τὸν Διόν. Ἀλλὰ καὶ ὁ θεὸς τῆς Ἥρας, ἡ Ἀρστέα ἀγαπᾷ τὸν ἄνδρα, τόσο σοφὸς πὺν ἦεν, ὡς καὶ τὸν κύν ἄνδρα τῆς Ἀπόλλωνος αὐτὴ προσβάλλει, καὶ ἀποφασίζει τὴν γυναικὴν ἀλλάζει τὴν γυναικὴν ἀποφασίζει ἀπὸ σκυλίου τὸν ἄνδρα. Ὅταν λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περπατοῦσε ἐπὶ τῶν βλάσσαις καὶ δὲν φαίνοντο, λέγουσιν ἀποφασίζουσιν, περὶ μόνου ἐνὶ τῇ οὐρασίᾳ, δὲ Ἀπόλλων ἐπεὶ οὐκ ὀδῶν, φησὶ τὸν σκυλίου. Αὐτὴ δὲ λέγει, ἐξέρχεται τὸ σκυλίου τῆς καὶ σκότῳ τὸν ἄνθρωπον.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενδήμερη είκονογραφημένη επίδεώρησις

Ἰδιοκτησία - Διεύθυνσις :

Εὐάγγ. Χ. Τερζόπουλος

Γραφεία Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34 • Άριθ. τηλεφ. 614.047

П Е Р І Е Х О М Е Н А

Τεύχ. 251 ■ Έτος 10 ■ 2-15 ΣΕΠΤ. 1959

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ: Τò καινούργιο άστέρι του κινηματογραφικού οργανισμού "Άρθουρ Ράινκ, ή χαριτωμένη "Άνν Χαίν-γουντ. Τά πλατίνι μαλλάι τις με τίς πρα-σινιώτες άνταλγίες όφείλονται στην έπι-τυχμένη περούκα που σχεδίασε ο "Άγ-γλος κομμωτής "Ολαφσον Νάϊτσμπριτ. Σύμφωνα με την τελευταία λέξη της μό-δας, οι κομμές πρέπει να προμηθευτούν μία περούκα σε μοντέρνο χρωματισμό.

ΜΟΔΑ	Σελ.	Ἀλληλογραφίες	54
Ματιές στὴ μόδα	6	ΠΟΙΚΙΛΑ	
Πῶς θὰ διαλέξετε ἓνα ἔτοιμο φόρεμα	28	Ποιήτριες στὴν ἀρχαιότητα	2
Περιμένοντας μωρό	32	Θεατρικὰ διαλείμματα	5
Φθινοπωρινὰ μοντέλα	34	Κινηματογραφικὲς ἐπικαιρό- τητες	8
Σχολικὲς ποδιές	36	Σύντομες ἱστορίες	18
ΜΑΓΕΙΡ. — ΖΑΧΑΡΟΠΛ.		Πῶς ἔπιναν τὸ κρασί οἱ ἀρ- χαιοί "Ἑλληνες"	19
Ὅλα μὲ κρασί. Ὁραῖες συν- ταγές φαγητῶν μὲ τὸ κρασί ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια ὑλικά	38	Ἡ ἀγνὴ εὐνοουμένη τοῦ Τσα- ρου τῆς Ρωσίας	25
KENTHMA		Ἐχουν καὶ τὰ μωρὰ τὰ με- ταφορικὰ τοὺς μέσα	26
Στὴ θαθεῖα γαλάζια θά- λασσα	48	Ἡ ἱδανικὴ γυναίκα	29
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ		Οἱ φίλοι μας τὰ δελφίνια	43
Τί εἴμαστε γιὰ τὰ παιδιὰ μας	22	Ἡ Πέτρα	45
Ἐνα μπουκαλὶ στὴ θάλασσα	27	Ὁ νεώτερος σχεδιαστὴς κα- πέλων	46
Τὸ μὲλὶ κάνει θαύματα	31	Τρομερὴ περιπέτεια ἐκατον- τάδων Ἀμερικανίδων	50
Τὸ ροχαλτόν	40	Ἡ ὁμορφὴ Ζαγορά	52
Ἡ ἐμπνέουσα	42	Παιδικὴ σελίδα	58
ΠΡΑΚΤΙΚΑ		Τὰ ἄστρα μιλοῦν	66
Ὁ ἀνόητος τὸ φθινόπωρο	10	ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ	
Οἱ πολλὲς χρήσεις τῆς σόδας	12	Ὅσο οἱ ἄνδρες θὰ ἔχουν καρ- διά (ἀισθημ. μυθιστ.)	13
Οἱ ντυμένες κομπότρυπες	23	Τὸ παλὸρ βιολὶ (διήγ.)	24
Ὅ,τι θέλει ἡ γυναίκα	62	Ὁ θάνατος ἔλυσε τὸ μυστή- ριο (διήγ.)	30
ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ		Γιασευαὶ γιὰ τὴ λευκὴ γυναι- κά (διήγ.)	46
Γιατὶ δὲν μιλά ὁ ἄνδρας σὰς	9	Ὅταν ἔλκηνες γιὰ μένα	53

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

Σας προσκαλεί να παρακολουθήσετε από
τις σελίδες της την
ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΗΣ
ΦΙΝΟΠΩΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ
ΜΟΔΑΣ 1959—60
που αρχίζει στο ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

★

Τα όμορφα παριζιάνικα μοντέλα ΚΑΤ'
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗ «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἑσωτερικοῦ:		Δρ.
ΕΤΗΣ.	(26 τεύχ.)	160
ΕΑΜ.	(13 τεύχ.)	80
ΕΠΙΜ.	(6 τεύχ.)	40

Ἑξωτερικοῦ:

ΟΛΛΑΡΙΑ	...	8.50
ΙΡΑΙ	ΑΓΓΛ.	3.00
ΑΛΛ.	ΦΡΑΓΚ.	178
ΕΛΓ.	ΦΡΑΓΚΑ	410

ἃ ἐμβάσματα πρέπει
ἀποστέλλωνται πρὸς
Τερζόπουλον, Πανε-
στημίου 34, περιοδι-
ον «Συναϊκά», διὰ τα-
δρομικῆς ἢ τραπεζί-
ς ἐπιταγῆς.

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ευχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιά καλή κολώνια
είναι μισή άρχοντιά

Κολώνιες ευχενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητας

Σε κομψή συσκευασία και χύμα, για
κάθε γούστο, για κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

MENTWIP

Ζητήστε τους 2 νεωτάτους
χρωματισμούς N° 60, N° 80

Πρίν αρχίσετε τις δουλειές του σπιτιού

Η Σιλικρέμ, χάρις στις Silicones, ποσ περιέχει δημιουργεί ένα λεπτότατο στρώμα απόλυτα προστατευτικό για την υγεία και την όμορφη της επιδερμίδας

Προστατεύει και όμορφαίνει
τά χέρια της νοικοκυράς

SILICREME: ΠΡΟ-Ι-ΟΝ «ΚΟΠΕΡ»
Παρακαταθήκη: Φαρμακείον «ΛΕΜΟΥ» 'Ομόνοια

«ΓΥΝΑΙΚΑ» ΠΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΝΑ ΔΙΚΑΙΟ ΑΙΤΗΜΑ

Το επάγγελμα της έμπορουπαλλήλου, από τα πιο δύσκολα και κουραστικά, δεν απαιτεί μόνο σωματικούς κόπους αλλά και πνευματική προσπάθεια, ψυχική αντοχή, νεύρα άσφάλινα και αυτοκυριαρχία αδιάκοπη, έτσι που η όρθοστασία ή το πηγαινέλα να μη είναι τίποτα έμπρός στην υποχρέωση που έχει η υπάλληλος να εξυπηρετήσει και τους πιο δύστροπους πελάτες, να χαμογελάει παρ' όλη την κόρασή της, να είναι ευγενική με όλους, υπομονητική, πρόθυμη, εξυπηρετική.

Δεν είναι λοιπόν περιέργο πως ύστερα από τέτοια σωματική και ψυχική κούραση, οι περισσότερες έμπορουπαλλήλαιοι, που έχουν ν' αντιμετωπίσουν παράλληλα και τις δουλειές του σπιτιού ή τις ευθύνες της οικογένειάς τους, ύστερα από μερικά χρόνια υπηρεσίας αρχίζουν να υποφέρουν από διάφορες παθήσεις, όπως νευρικές διαταραχές, πτώση σπλάγγνων, καρδιακές ανεπάρκειες, φλεβίτιδες, κισσούς, έλκη κ.λ.π. κ.λ.π. Όμορφες και δραστήριες κοπέλλες μαραίνονται απότομα, δυναμικές γυναίκες χάνουν το ήθικό τους, ψυχραιμία χαρακτηριστική γίνονται ευερέθιστοι ή νευραιοενοϊκοί.

Αλλά και εκείνες οι υπάλληλοι, που δεν παρουσιάζουν οργανική πάθηση εξαντλούνται τόσο από τη δουλειά τους, ώστε σύντομα αντιμετώπιζουν το δίλημμα: "Η να συνεχίσουν με κίνδυνο να χάσουν την υγεία τους και να στερηθούν τη χαρά της μητρότητας ή να διακόψουν και να αντιμετωπίσουν άμεσες οικονομικές δυσχέρειες.

Όπωςδήποτε οι περισσότερες, προτιμούν τη δεύτερη λύση γι' αυτό και από τις 23.488 ασφαλισμένες στο Ταμείο 'Επικουρικής 'Ασφαλίσεως 'Υπαλλήλων 'Εμπορικών Καταστημάτων έφηραν συνταξί κατά τα 18 χρόνια της ζωής του εν λόγω Ταμείου μόνο 1.319 γυναίκες.

Πολλές φορές εν τούτοις δεν είναι στο χέρι τους να διαλέξουν αν θα μείνουν στο επάγγελμά ή όχι. Μόλις ο άδυσώπητος χρόνος και η σκληρή δουλειά χαράζουν τις πρώτες ρυτίδες στο πρόσωπό τους, οι εργοδότες ψάχνουν να βρουν τρόπο για να απαλλαγούν από την παρουσία τους. Και δεν έχουν άδικο οι καταστηματάρχες. Το επάγγελμά της έμπορουπαλλήλου απαιτεί κοπέλλες νέες, νόστιμες και εύκινητες έστω και χωρίς πείρα της δουλειάς. Έτσι οι ηλικιωμένες υπάλληλοι ζουν καθημερινά με το φόσμα της ανεργίας μπροστά τους, πράγμα που μεγαλώνει την ψυχική τους κούραση.

Για τους λόγους αυτούς που αναφέραμε πιο πάνω είναι απόλυτα δικαιολογημένο το παλιό αίτημα των έμπορουπαλλήλων γυναικών που το υποστηρίζουν για μια άκομη φορά και σήμερα με νέα ύπομνήματα, περί συνταξιοδότησεως τους από το Ι.Κ.Α. και το Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Κ. μετά συμπλήρωσι 20ετούς υπηρεσίας, δηλαδή με 6 χιλιάδες ασφαλιστικά ήμερομίσθια.

Και το πόσο λογικό και ανθρώπινο είναι το αίτημά τους αποδεικνύεται από το γεγονός, ότι σε 85 συνταξιούχες γυναίκες έμπορουπαλλήλους του 1957 οι 36 δηλ. το 43% έφηραν συνταξί λόγω ανεπάρκειας. Αντίθετα στους άντρες, οι συνταξιούχοι λόγω ανεπάρκειας, δεν ξεπερνούν το 22% του συνόλου.

Και είναι φυσικό αυτό αφού γυναίκες που εργάζονται 30—35 χρόνια δεν μπορούν να πάρουν συνταξί και να ξεκουραστούν, αλλά πρέπει να φθάσουν ώριμωδότες 60 χρονών για ν' αποστρατευθούν.

Τότε όμως είναι πολύ άργα και για τις περισσότερες τον χρόνο πάγκο, πίσω από τον οποίο εργάζονται τα καλύτερα χρόνια της ζωής τους, διαδέχεται το σιδερένιο κραδάτι κάποιου νοσοκομείου, που αναλαμβάνει να ξεκουράσει το ταλαιπωρημένο τους σώμα ως το τέλος.

Ας ελπίσουμε λοιπόν ότι αυτή τη φορά το αίτημά τους θα δικαιωθεί ώστε να σημειωθεί μια άκομη πρόοδος στην εργατική νομοθεσία υπέρ των εργαζομένων γυναικών και υπέρ του πολιτισμού μας γενικότερα.

Έξ άλλου, στον τομέα αυτό, πολλά έχουν επιτευχθεί μέχρι σήμερα και ο νομοθέτης, που παρακολουθεί την κοινωνική εξέλιξη, έχει βρή την κατάλληλη λύση σε σοβαρότερες ακόμα περιπτώσεις. Δεν φανταζόμαστε επομένως ότι θα υπάρξει εδώ καμμία δυσκολία.

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

Γεμάτη ναρά κάθε δεκαετία παύω το κλειδάκι του γραμματόπιου μου και τρέχω να το ανάβω για να δω εκεί το αγαπημένο μου περιοδικό «ΓΥΝΑΙΚΑ». Τρία χρόνια μακριά από τη γαλήνη στην 'Αθήνα, στην 100η της κυκλοφορίας, στην 100η της κυκλοφορίας του κ. Θ. 'Αναγνωστάρα, ο 'Ο χαϊδεμένος, ο πρόεδρος του συλλόγου των 'Αθηναίων κ. Δημ. Σκουζέ, που ελπίει μια σκεπτική απάντηση σε γνωστές σας, σας γράφω με τη γνώμη μου, που από κοινό με περάσει.

Στα εξώφυλλα το περιοδικό τιμάτε πάντα τους νέους ήρωες και όχι τους δικούς μας. Γιατί τους νέους τους εκλεγκάμε και τοντάδες περιοδικά, ενώ τους 'Ελληνες... Και τι είναι η Μαύη Μελή μπροστά στη γλυκύτητα Βαλάνου ή την 'Αλίκη Βουγιουκλάκη;

«Εντεταμένο Γιοχάννεσμπουργκ 17/1/59»

Φίλη μου, Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια, αλλά και για την κριτική που μου κάνατε. Αυτό που μένω απ' όλες τις τακτικές μου να ναγνώστριες, τις κρίσεις τους για το κάθε τι. Σχετικά με το θέμα που μιλάτε, θα είδατε ασφαλισό ότι ακριβώς στο περασμένο περσινό, στο εξώφυλλό μου φιγουράρει η γνωστή ενέκη της πρόξυ και αστέρι του ραδιοφώνου Νάντια Χωροφά, που είναι δέσφια 'Ελληνίδα. 'Αλλά και στο παρελθόν κατ' επανάληψη έχω δημοσιεύσει τις φωτογραφίες 'Ελληνίδων θεθοποιών. Ειδικά, η συμπλοκή της 'Αλίκη Βουγιουκλάκη έχει περάσει τρείς ή τέσσερις φορές από το εξώφυλλό μου. 'Ατυχώς όμως οι λόγοι τεχνικοί που με έμπορδίζουν να παρουσιάζω συνθέσεις, 'Ελληνίδες. Είναι όμως ένα θέμα που δεν με άφινει αδιάφορο και ε-ταν είναι δυνατόν φροντίσω να καταποιοώ την επιθυμία αυτή, που τυχαίνει να είναι και δική μου.

Στο περασμένο μου τεύχος έφη κατεμάς πλούσια συλλογή πλεον για το φθινόπωρο και το χειμώνα. Πολλές από σας ασφαλισό ότι χετε κιόλας διαλέξει το μοναδικό που σας άρεσε και τώρα ε' έμπε-λπομε με το πλέξιμό του. Για ε-σες διάλεξαν ίσως την άρσση, ζακέτα με ανάγλυφη πλέξη (αυτή μόντ. 9) έχω να κάνω μια μικρή διευκρίνιση. Προσέχη, σημειώστε ότι θα έπαιναλαμβάνετε έσες μόνο τη δεύτερη δελόνα. Έσες καλή επιτυχία, λοιπόν.

Η 'Ελπίδα

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΜΑΣ

Στο περασμένο μου τεύχος έφη κατεμάς πλούσια συλλογή πλεον για το φθινόπωρο και το χειμώνα. Πολλές από σας ασφαλισό ότι χετε κιόλας διαλέξει το μοναδικό που σας άρεσε και τώρα ε' έμπε-λπομε με το πλέξιμό του. Για ε-σες διάλεξαν ίσως την άρσση, ζακέτα με ανάγλυφη πλέξη (αυτή μόντ. 9) έχω να κάνω μια μικρή διευκρίνιση. Προσέχη, σημειώστε ότι θα έπαιναλαμβάνετε έσες μόνο τη δεύτερη δελόνα. Έσες καλή επιτυχία, λοιπόν.

Η 'Ελπίδα

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑΤΑ...

Οι 100ες παραστάσεις και τα μεράκια των όμιλητών

«Ούς ο Θεός συνέ-ξε... θεάτρον μη χαρίζεται». Αυτό το ρητό άκοιλουθού η Κάκια 'Αναυλή και ο σύζυγός της Κώστας Ρηγάτουλος, που φροντίζουν να εργάζωνται μαζί και άνήκουν, και οι δυο στο θίασο Κατερίνας. Στη φωτογραφία φαίνονται στη μονόπρακτη κωμωδία του Δ. Ψαθά, που περιλαμβάνεται στο «Μαύρο, άσπρο, κόκκινο»

και να τον κάμη να πιστέψη ότι βρήκε τη λαλιά της έπειτα από θαύμα του... αγίου Βαλαντίου. 'Η σκευαρία αυτή έχει σκοπό να κάμη τον 'Ιάριο να πουλήσει το μεταλλείο του στην «'Εταιρία Θαυμάτων» επί κεφαλής της οποίας είναι ένας «άσιδας» τον οποίο θα ενσπάρκωσι ο Διον. Παπαγιαννόπουλος. Τα πράγματα μπροδεύονται, μέσα σε αλληπάλληλα κωμικά έπεισοδια, αλλά στο τέλος, αφού ρυ-νεί ο 'Ιάριος είναι τόσο άφελής, όσο φαίνεται, ούτε η κοπέλλα άπατεώσισα, όπως τη νομίζουν, όλα πάνε καλά.

Δεκάξη θέατρα το χειμώνα στην 'Αθήνα

Η θεατρική κίνηση στην 'Αθήνα προμνύεται ότι τον ερχόμενο χειμώνα θα είναι εξαίρετικά ζωνρή. 'Εφέτος θα λειτουργήσουν συνολικά δεκάξη θέατρα — και ο αριθμός αυτός, πρωτοφανής για την ελληνική πρωτεύουσα — προσεφείλε άγριο συναγωνισμό. Παράλληλα, μεγάλη είναι και η κατάκτηση των καλλιτεχνικών δυνάμεων και πολλοί θίασοι συνάντησαν δυσκολίες στη στελέχωση τους.

Τα 16 θέατρα που θα λειτουργήσουν το χειμώνα είναι τα εξής:

- 1) «Βασιλικόν», στο οποίο δίνει, ως γνωστόν, παραστάσεις το 'Εθνικό Θέατρο.
- 2) «'Ολύμπια», στα οποία στεγάζεται η 'Εθνική Λυρική Σκηνή.
- 3) «'Αθηνών», με το θίασο Λογοθετίδου.
- 4) «'Ακροπόλ», στο οποίο θα στεγασθεί θίασος πρόξας υπό τη Μαίρη 'Αρώνη.
- 5) «Βεργή» (στα υπόγειο του μεγάρου του Μετοχικού, κάτω απ' τον κινηματογράφο «Παλάς»). Θα στεγασθεί θίασος της 'Ελσας Βεργή, με συνεργασία του Καρούσου.
- 6) «Διάνας». Θίασος Δημ. Μυράτ, με συνεργασία Λάμπρου Κωνσταντάρου και 'Αλέκου 'Αλεξανδράκη.
- 7) «Διονύσια» (στην οδό 'Αμερικής). Θίασος 'Αντιγόνης Βαλάνου.
- 8) «'Ιντεά», θίασος Κατερίνας.
- 9) «Κεντρικό», θίασος Δημ. Χόρν.
- 10) «Κώστα Μουσουρά», θίασος Ντίνου 'Ηλιόπουλου με πρωταγωνίστρια τη Τζένη Καρέλη.
- 11) «Κώστα Μουσουρά». Πρωταγωνίστρια του θίασου Κ. Μουσουρά θα είναι και έφετος η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη.
- 12) «Νέο θέατρο» (στην οδό Στουρνάρα). Θίασος Β. Διαμαντόπουλου - Μαρίας 'Αλκαίου.
- 13) «Τέχνης», του Καρόλου Κούν.
- 14) «Φωτόπουλος». Έως τον 'Ιανουάριο θα παίξει ο θίασος Μίμη Φωτόπουλου. Τα τέλη 'Ιανουαρίου θα ενκατασταθεί το «'Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο» του Μάνου Κατράκη.
- 15) «Κυβέλης». Θα εγκατασταθεί επιθεωρησιακός θίασος με επικεφαλής τις αδελφές 'Αννα και Μαρία Καλούσι και θιασάρχες, τούς Γκιωνάκη, Μηλιόδη, Ρίζο.
- 16) «Παπαϊωάννου», 'Επιθεωρησιακό συγκρότημα με καλλιτεχνικό διευθυντή τον Βασίλη Αύλωνιτη.

Η αρχαία τραγωδία έγινε λαϊκό θέαμα

Η αρχαία τραγωδία έγινε πια λαϊκό θέαμα. 'Εκτός από το 'Εθνικό θέατρο, και τις παραστάσεις που δίνει στο αρχαίο θέατρο της 'Επιδαύρου και στο 'Οδείο 'Ηρώδου, τρείς άκομη θίασοι διατρέχουν έφετος την υπαίθρο και δίνουν παραστάσεις τραγωδίας. Λησμονή, παραμελημένα και καταχωσμένα στα χρόνια και στα αγριόχορτα, αρχαία θέατρα ανασύρονται από την άφάνεια, επισκευάζονται, αξιοποιούνται. Σε μια πρόσφατη στατιστική του άξιοποιούνται. Σε μια πρόσφατη στατιστική του άξιοποιούνται. Σε μια πρόσφατη στατιστική του άξιοποιούνται.

Το έργο του Μουσούρη! Έκτος, όμως, από το θίασο της «Νέας Σκηνής», έφετος άλλοι δύο θίασοι δίνουν παραστάσεις τραγωδίας στην έπαρχία: ο ημι-κρaticός οργανισμός «Θυμεικός θίασος» του

Του συνεργάτου μας κ. Φάνη Κλεάνθη

Λίνου Καρζή και το «'Αρχαίο 'Αττικό Θέατρο» της Μαλένας 'Ανουσάκη. Και οι παραστάσεις και των τριών συγκροτημάτων γαρίζουν μεγάλη επιτυχία. Πλήθη χωρικών, από τις πόλεις, τις κωμοπόλεις και τα χωριά που βρίσκονται γύρω, τρέχουν στα αρχαία θέατρα και παρακολουθούν τις παραστάσεις. Και είναι συγκινητικό να βλέπει κανείς με πόση κατάνυσι οι άπλοϊ άνθρωποι παρακολουθούν τις παραστάσεις των έργων των μεγάλων συγγραφέων της αρχαιότητας.

Καμμία φορά οι παραστάσεις ποικίλλονται και με χαριτωμένα έπεισοδια. Έτσι, κατά την πρόσφατη παράστασι του «'Ιωνος» του 'Ευριπίδου, από το θίασο τραγωδίας της «Νέας Σκηνής» του Κωστή Λειβαδέα, στο αρχαίο θέατρο Γυθείου, έγινε το εξής χαριτωμένο:

Σε μία σκηνή, η Κρέουσα (Μπέπη Μωραϊτοπούλου) λέει στον Παιδαγωγό (Νάσο Κεδράκα) ότι τον 'Ιωνα τον είχε άποκτησει από τις σχέσεις της με τον 'Απόλλωνα. Κι' εκείνος, άργισμένος, φωνάζει: «Κάποτε του τον ναό!»

Τη στιγμή όμως που ο Κεδράκας έλεγε αυτά τα λόγια, γκρεμίστηκε ένας τοίχος, που βρίσκεται έξω από το θέατρο, και πάνω στον οποίο είχαν σκαρφωθεί πολλοί φαντάροι. Και τότε, άκούστηκαν μερικοί χωρικοί να λένε: — Γκρεμίστηκε ο ναός του 'Απόλλωνος!

Μερικές από τις καλλιτέχνιδες του θίασου πήγαν να δούν φωτογραφία στον Πύργο του Γρηγοράκη, έξω από το Γυθείο. Και πήγαν με τα ρούχα της παραστάσεως. Καθώς πήγαιναν, βλέπει κάποια κοπέλλα την ήθοποιό 'Αση Μιχαηλίδου και λέει στη φίλη της: — Τη βλέπεις αυτή; Είναι η θεά 'Αθηνά.

— Μπα! — απόρησε η άλλη. Και πώς είναι η θεά 'Αθηνά αφού δεν κρατάει ούτε άσπίδα ούτε δόρυ.

— Και γιατί να κρατά άσπίδα και δόρυ; Στον πόλεμο πάει;

Η 'Αλίκη 'Ινδαλμα

Η Βουγιουκλάκη είναι το 'ινδαλμα των κοριτσιών. Τελευταία, κατά τη διάρκεια επίσκεψής της σε μία θερινή κατασκήνωση έπαισαν έπάνω της τριακόσια κοριτσόπουλα, που της ζητούσαν αυτόγραφα, και που κατάφεραν τελικά να τη... σουρωμαδίσουν.

«Τί θα θέλατε να είσθε, βασίλισσα ή χωριάτισσα;». 'Αν γίνη αυτή η έρώτηση σε μια κοπέλλα, άσφαλώς — θα απαντήσει: «Βασίλισσα». 'Αν γίνη όμως σε μία ήθοποιό και άφρα το έργο «Φου εντε 'Οδευόντας», που παίζει το «'Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο», η άπάντησή θα είναι: «Χωριάτισσα» γιατί η χωριάτισσα έχει τον πρώτο ρόλο. Στη φωτογραφία η 'Αντ. Βαλάνου (χωριάτισσα) και η Μ. Ζαφεριάκη (Βασίλισσα)

Πότε
γερνάμε;

Είναι περίεργο πόσο ή γυναίκες της ίδιας ηλικίας μπορεί να φαίνονται διαφορετικές. Μερικές έχουν γερασμένη επιδερμίδα με ρυτίδες και διεσταλμένους πόρους, ενώ άλλες φαίνονται πολύ νεώτερες με δροσερό και βελούδινο δέρμα.

Μιά προσεκτική μελέτη απέδειξε ότι ή γυναίκες που περιποιούνται τακτικά την επιδερμίδα τους είναι ακριβώς ή ίδιες που φαίνονται κατά πολύ νεώτερες από την ηλικία τους.

Δέν ωφελεί σε τίποτε ή σπασμωδική περιποίηση του δέρματος από καιρού εις καιρόν.

Είναι απαραίτητον να περιποιήθε το πρόσωπόν σας κάθε μέρα με την δρεπτική Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ που περιέχει ΜΠΙΟΣΕΛ αυτό το δαυματουργό στοιχείο, τροφή διά την επιδερμίδα. Τα αποτελέσματα είναι καταπληκτικά.

Τό ΜΠΙΟΣΕΛ που περιέχεται στην Κρέμα νυκτός ΤΟΚΑΛΟΝ είναι ένα ζωντανό στοιχείο που τρέφει και αναζωογονεί την επιδερμίδα. Η κοκκινίλες, τα μαύρα στίγματα, οι διεσταλμένοι πόροι εξαφανίζονται.

Τό δέρμα σας γίνεται απαλό, δροσερό σά βελούδο. Ξαναβρίσκει την πρώτη του δροσερή και νεανική όψη.

Δοκιμάσατε και σεις την δρεπτική Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ με ΜΠΙΟΣΕΛ. Όποιαδήποτε ηλικία κι αν έχετε, όσοδήποτε κουρασμένο και αν είναι τό δέρμα σας, δά δῆτε άμέσως τη διαφορά.

Είναι ή πιό σπουδαία Κρέμα για να διατηρήτε τό δέρμα σας δροσερό και νεανικό.

Tokalon

της
ΑΕΝΑΣ
BRONTAKH

Ματιές Μόδα

Εμπριμέ μπλουζες

Τά τελευταία νέα του Παρισιού γύρω από τό θέμα της μόδας είναι πολύ ένδιαφέροντα. Κι' αρχίζουμε με τά μάλλινα εμπριμέ υφάσματα που κατά τις πληροφορίες που έχουμε θά φορεθούν πολύ τη φθινοπωρινή και χειμερινή σεαζόν του 1959-60. Στις συλλογές τους οι μεγάλοι παρισινοί οίκοι έδειξαν θαυμάσια μοντέλα από εμπριμέ υφάσματα με ζωηρά χρώματα και διακριτικά σχέδια. Πολλά από αυτά είναι ολόμαλλα, άλλα είναι σύμμικτα με νάυλον ή φινιπράν και άλλα είναι μαλλοδάμ-βασκα. Γενική έκτόπισι από την έφετηνή μόδα έχουν ύποστη οι μονόχρωμες άπογευματινές και βραδυνές μπλουζες. Οι εμπριμέ βρίσκονται στο φόρτε τους. Οι μάτ με λεία επιφάνεια, οι έλαφρά μπουκλέ και οι γκοφρέ φορεθούν τόσο τό πρωί όσο και τό απόγευμα. Οι γυαλιστερές με τά μεγάλα αλλά σκουρόχρωμα έντυπωσιακά σχέδια θά φορεθούν μόνο τό βράδυ. Στα σχέδια τους γενικά βλέπει κανείς ποικιλία. Θά δούμε φέτος μπλουζες με νομίτες μικρούς, ή μεγάλους, με τρίγωνα ή στρογγυλά ντεκολτέ, όπως επίσης και πολλές μπλουζες με δρόιο ή μονοκόμματο γιακά που συνεχίζει και δένει εμπρός, σε φλού φιδύ-γχο ή σε γραβάτα. Τα μανίκια θά είναι τρουά - κάρ και στενά, ή κοντά και φουσκωτά. Διακριτικό σημείο της φετινής μόδας είναι οι τονισμένοι και φαρδύτεροι από πέτσι ώμοι. Γι' αυτό οι νομίτες, οι γαρνιτούρες, οι μανικοκολλήσεις και τά ζαпонέ θά είναι κομμένα με τέτοιο τρόπο, ώστε να δίνουν άέρα και χάρι στους ώμους. Τα κουμπιά, θά παίξουν και αυτά φέτος ρόλο γαρνιτούρας.

Αμπιγνέ και σπόρ τσάντες

Οι άπογευματινές και βραδυνές τσάντες που θά κρατηθούν φέτος από τις κομψές γυναίκες θά είναι κάπως μεγαλύτερες από τους περσινούς δερμάτινους ή μεταξωτούς φακέλλους. Οι πιό πολλές είναι καμωμένες από μαλακά δέρματα και τό κλείσιμό τους είναι από αμετάβλητα μέταλλα. Στην Ιταλία οι βραδυνές τσάντες που εμφανίστηκαν στις διάφορες κολεξιόν, ήταν από χρωματιστή ή μαύρη κρένα (ειδικό τούλι χοντρό που γίνεται καπέλα) σε σχέδια μακρόστενα ή τετράγωνα και με μοναδικό στόλισμα, ένα μεγάλο λουλούδι με μεταξωτά πάλ πέταλα, που τοποθετείται κάτω από τη διαφανή κρένα. Οι πρωινές και σπόρ τσάντες παρουσιάζουν αρκετή ποικιλία στα σχήματά τους, μακρόστενες, τετράγones ή στρογγυλές θά είναι όλες μεγάλες και συνήθως από δέρμα μπός, ή κροκοδείλου.

Και για να μη νομίζετε, δτι θά θέλετε μία περιουσία για να έμφανισήτε με τσάντα «κροκοντίλ» σάς πληροφορούμε ότι θά κυκλοφορήσουν φτηνές συνθετικές θαυμάσιες.

Γάντια με διακοσμήσεις

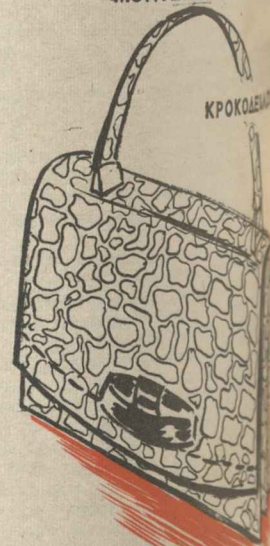
Όλα τά γάντια φέτος θά είναι άνοιχτόχρωμα, εκτός φυσικά

ΕΜΠΡΙΜΕ

ΜΠΛΟΥΖΕΣ

ΒΡΑΔΥΝΗ ΚΟΜΨΗ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΤΣΑΝΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΑΝΙΚΕΣ ΔΙΠΛΕΣ ΜΑΝΙΚΙΕΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΓΑΝΤΙΑ ΓΙΑ ΑΜΠΙΓΙΕ ΝΤΥΣΙΜΟ

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΑΝΙΚΕΣ ΔΙΠΛΕΣ ΜΑΝΙΚΙΕΣ

ΠΑΡΙΣΙΑΝΙΚΕΣ ΔΙΠΛΕΣ ΜΑΝΙΚΙΕΣ

ΝΤΕΚΟΛΤΕ ΠΛΑΤΕΣ ΜΕ ΦΑΡΔΕΙΑ ΚΟΛΙΕ

από τά κλασσικά καφέ και μαύρα που δέν παύουν να είναι ποτέ της μόδας. Τελευταία λέξι της παρισινής μόδας θεωρείται τό άνοιχτό χρώματος γάντι συνδυασμένο με σκούρα άμφίεσι. Όμως φέτος τά γάντια θά έχουν ένα ξεχωριστό τόνο. Τά σπόρ αν είναι από σουετίνα θά έχουν κεντήματα από λεπτό μαλλάκι ή ύφασμα διαφορετικού χρώματος, για να δημιουργηται αντίθεση. Αν είναι από δέρμα θά είναι επίσης γαρνιρισμένα με φιογκάκια, ή με άπλικαρισμένα λουλούδια από δέρμα. Τά βραδυνά γάντια θά είναι όπως συνήθως, μακρύα, αλλά στο τελείωμα ψηλά θά στολίζονται με μία φαρδειά φάσα από πέρλες ή στράς. Έτσι τό γάντι θά δινή την έντύπωσι πως στερεώνεται στο μπράτσο με ένα έντυπωσιακό βραχιόλι. Στη Ρώμη έκαναν την εμφάνισι τους δερμάτινα γάντια στολισμένα με πυρογραφία, όμως πανάκριβα.

Ιδιότροπες μανσέτες

Είχαμε συνηθίσει τά τελευταία χρόνια τη στενή ή φαρδειά μανσέτα σε ένα σπόρ φόρεμα, σε ένα ταγιέρ ή σε ένα παλτό. Φέτος ό κανόν τοποθετούνται σε όλα γενικώς τά ένδύματα και μάλιστα διπλές ή τριπλές. Ο Γκυ Λαρός στη κολεξιόν του παρουσίασε πολλά άμπριγέ φορέματα από σατέν, από κρυσταλλίζε και από μουσελίνα σκουρόχρωμη, που είχαν μανσέτες τοποθετημένες τη μία στο τελείωμα της άλλης. Τό ίδιο σκέρτσον έδειξαν και ή Νίνα Ρίτσι, ή περήφημη Κοκό Σανέλ, καθώς και πολλοί Ιταλοί μοντελιστ. Τό σχέδιο της διπλής επίσης μανσέτας θά τό δούμε και στις γούνινες ζακέτες ή στα παλτά. Οι γούνινες μανσέτες ακολουθούν την ίδια μόδα με τις ύφασματινες, που διπλές ή τριπλές στολίζουν μορφοα και πρωτότυπα τό τελείωμα του μανικιού. Τό ίδιο σχέδιο μανσέτας για φορέματα, με την προσθήκη ενός μικρού φιδύκου λασσάρησε και ό Ιταλικός οίκος Φαμπιάνι.

Πρωτοτυπικές στα κολιέ

Οι χρωματιστές πέτρες έπιμένουν να στολίζουν και αυτή τη σεαζόν του 59-60 τους λαιμούς και τά ντεκολτέ των γυναικών. Τά διάφορα κολιέ θά φορεθούν σε πολλούς γύρους, καλύπτοντας σχεδόν όλόκληρη τη βάση του λαιμού. Η μόδα φέτος θέλει τά χρωματιστά πετράδια που χρησιμοποιούνται ως κολιέ να έχουν άκανόνιστα σχήματα και να ενώνονται μεταξύ τους με λεπτή χρυσή αλυσιδίτσα. Στα μεγάλα βραδυνά ντεκολτέ θά φορεθούν τά κολιέ ριγμένα, πίσω στην πλάτη και όπως μέχρι σήμερα, στολίζονταν τό εμπρός μέρος του κορσάκ με πέτρες, πέρλες ή στράς, τώρα θά στολίζεται τό πίσω μέρος του κορσάκ και μάλιστα με ιδιαίτερη προσοχή. Εκτός από τις χρωματιστές χάντρες που έχουν πατρίδα τό Ιταλικό νησί Μουράνο, θά δούμε φέτος κολιέ από γαπωνέζικα «χτυπητά» μαργαριτάρια με έπίσης άκανόνιστα σχήμα.

ΒΑΘΕΙ ΔΥΝΑΜΟΝΕΙ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Μόνη σας λούζεσθε στο σπίτι με τό Γερμανικό χρωμασμπουάν POLYCOLOR. Θά δώσετε στα μαλλιά σας τό χρώμα και την άπόχρωση που θέλετε.

Διαλέξτε από τη συλλογή POLYCOLOR τό μοντέρνο χρώμα και την άπόχρωση που ταιριάζει στον τύπο σας. Ό καθρέπτης σας θά σας δείξη τά άποτελέσματα:

— Με POLYCOLOR, μαλλιά στο φυσικό τους χρώμα, μαλακά, εύκολα στο χτένισμα και στην περμανάντ, γεμάτα υγεία, λάμψη, όμορφιά.

— Τό POLYCOLOR λούζει σαν τό καλύτερο σαμπουάν και τονίζει τό φυσικό χρώμα ή άπόχρωση των μαλλιών σας.

— Τό POLYCOLOR ξαναδίνει στα λευκά και γκριζά, μαλλιά την παλιά όμορφιά ή τό φυσικό τους χρώμα, ξανθο, καστανό ή βκούρο.

ΜΕ POLYCOLOR ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΔΕΝ ΞΕΘΩΡΙΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΟΚΚΙΝΙΖΟΥΝ ΠΟΤΕ

POLYCOLOR

ΠΡΟΪΟΝ TheraChemie ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

*Επισκεφθήτε μας διά κάθε άμβουλή στο κεντρικό μας πρατήριο Κανάρη 21 *Αθήνας ή συμπληρώσατε και άποστείλατε τό παρόν άπόκομμα μαζί με μία τούφα από τά μαλλιά σας εις τό: Γραφετα της Γεν. άντ/πείας POLYCOLOR, Πανεπιστημίου 9, Αθήνα Τηλ. 27-397

Όνομα.....
Διεύθυνσις.....
Χρώμα μαλλιών.....
Επιθυμητή άπόχρωσις.....

POLYCOLOR ΠΡΩΤΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Τὴ Φρανσουά, Ἄρνοιλ συνάδω, ὁ
ἄνδρας τῆς Ζωρᾶ Κραβέν. Ἡ Ζυλιέτ
κρέκο ἄλλο κάπνισμα, κάθε δύο πρὶν
της καὶ τὴς ἐκκεντρίκας ἐμφανίσεις
της καὶ ὁ Ζάν Πιέρ Οὐνὼν μετὰ τὴ
Μαρί-ζα Παβάν καὶ τὰ παῖδιά τους ἔβριναν
μιά εἰκόνα οἰκογενειακῆς εὐτυχίας. Ὁ
Ροζέ Βαντιλ μετὰ τὴ νέα γυναῖκα του
Ἄννιτ προσπάθουσαν νὰ καταπληθύνει
τοὺς πάντας, καὶ ὁ Ζάν Μορώ μετὰ ὅφου
μοιραίας δευτέρας ἔκανε τολμυρῆς ἐμ-
φανίσεις. Τέλος ἀπὸ τὸ Σαιν Τροπέ

A black and white portrait of a man with dark hair, smiling slightly. He is wearing a dark suit jacket over a light-colored shirt and a dark tie. His hands are clasped in front of him. The background is a plain, light color.

...τα στη διάθεσι των
...ταίρια «Τὰ κανόνια
...που δωρισμένο μέρος
...το φθινόπωρο και
... άλλες ταίριες άκουη
... γυρισθουν στην Ελ-
... η ταίρια του Ελ-
... που πρωταγωνιστεί
... της όποιας αίσθη-
... αυτό. Αντίθετα δίνει
... πίο σοβαρά προβλήματα
... μας , και δείχνει πάλι
... έρεφο της τέχνης και
... παρά τη υπνηλία τολμά
... κάθε μέρα μεσημέρι να
... ρομπότ, ο άνθρωπος και
... ο ίδιος. Στην ταίρια α-
... στεί μια νέα αποκάλυψη
... Η Κατρίν Ποβέτ ή άρα
... οκτώ ετών.

H ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΖΑΝ ΠΕΝΟΥΑΡ

Ἐνὸς ὅλοι οἱ Παριζιᾶνοι ἐγκατέλει-
ψαν τὸ Πόρσι γιὰ τὴς διακοπές, ὁ Ζαν
Πενουάρ ἐπέστρεψε γιὰ νὰ γυρίσῃ τὸ
ἐσώτερο τῆς ταινίας του «Πρόγευμα
σὴ γλῶσσ».

Ὡς τώρα αὐτὸς ἦταν ὁ τίτλος μόν-
ο ἐνός περιφιλοῦ ταμπλό του Μονέ.
Μὰ δὲν

αυτό. Ἀντίθετα βίγει με-
 πιο σοβαρά προβλήματα
 μας και δείχνει πως πα-
 ριέρθεο της τέχνης και της
 παρά τη μηχανική τελεμα-
 κάθε μέρα μεταβάλλουν τα
 ρομπότ, ο άνθρωπος κα-
 ο ίδιος. Στην ταινία αμ-
 στεί μια νέα απόκλιση το-
 Ἡ Κατρίν Ρουβέτ ή όσολι
 όκτώ έτών.

"Ένα κομμάτι του Χάλυβα
 φέρθηκε στην Έβελτια.
 Χάλυβεν άγοράσε ένα σπίτι
 τη Λαζάνη όπου θα είναι
 η μόνιμη κατοικία του.
 Έχουν διαλέξει ήδη ο Τσάπ-
 λιν ο Ρίτσαρντ Μπάουερ, ο
 νεο, ο Νέλ Κασσάνι, οι
 να αποφύγουν κυρίως τη
 λογία στην Αμερική.
 Χάλυβεν που έχει ταξίδια
 κόσμο βόρεια, άριστοι
 "Έβελτια κι' επιθυμεί να
 προς της παντοφύρας
 Τώρα βόρεια στην Κίνα
 γά άγρια θηρία. Είναι
 τητος ήπατος και πλάσ-
 βώτερα από όλων των

τιού, χωρίς να έχουν κανένα για να μιλήσουν με με μόνη ψυχραγωγία τις ανάγκες εκπαιδευτές του ραδιοφώνου. Γι' αυτό περιμένουν με ανυπομονησία τη στιγμή που θα έχουν μπροστά τους κάποιον για να μιλήσουν. Έτσι πάρα πολλοί άνθρωποι γυρίζουν στο σπίτι τους τακτικά να ακούσουν από την κούραση της δουλειάς και βρίσκονται αντιμέτωποι στον εθελοντή που παίζει φλουριάς, ενώ

δυνατούς «πειρασμούς»; Ασφαλώς όχι. Λίγη καλή θέληση χοιριάζει να νά εξουδετερωσούμε κάθε τι πια ήταν δυνατόν να βιάσει σε δυστυχία τη συζυγική ευτυχία.

ΑΝΟΙΞΕ ΜΕ
κάτι δὰ βρῆς
καὶ δὰ χαρῆς

ΚΛΙΝ

ΦΘΗΝΟΤΕΡΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

Συνδυάζων τα πλεονεκτήματα του μο-
σχασάπουνου και του σπόγγου είναι ο
καταλληλότερος διά λουτρόν, διότι έπι-
πλέον προστατεύει την έπιδερμίδα από
κάθε κίνδυνο.

Lusson (ΝΤΟΥΖΟΝ)
Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΥΤΡΟΝ ΣΑΣ
Ζητήσατέ το παντού
*Αντιπρόσωποι *Αθηνών : Τηλέφωνον 26.562
Πειραιώς : Τηλέφωνον 40.079
Ζητούνται *Αντιπρόσωποι *Επαρχιών

ΘΑ ΜΙΛΗΣΕΤΕ
ΑΓΓΛΙΚΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ, ΓΑΛΛΙΚΑ
ΙΤΑΛΙΚΑ, ΡΩΣΙΚΑ
ΑΓΓΛΙΚΑ (Αμερικ. προφορά) κλπ.
Με το Σύστημα **LINGUAPHONE**
πού αρχίζει άμέσως με όμιλία.

Κανένα βιβλίο δεν μπορεί να σας κάνει να μιλήσετε με ευχέρεια Άγγλικά ή οποια άλλη γλώσσα, και με άψογη προφορά. Πρέπει να ακούσετε τους ανθρώπους της κάθε χώρας να μιλούν. Και θα τους ακούτε στο σπίτι σας, και μάλιστα την στιγμή που θέλετε, ακολουθώντας την ζωντανή διδασκαλία του LINGUAPHONE με δίσκους που μιλούν. Εύδης εξ αρχής θριασκώσατε μέσα στο περιβάλλον της ξένης χώρας, και σε 100 ώρες μιλάτε σαν να ζήσατε με τους γηγενείς. Η σπουδή με το LINGUAPHONE είναι τόσο διασκεδαστική, που δεν έχετε να επιθυμήσετε τίποτα καλύτερο για να περάσετε λίγη ώρα ευχάριστη μέσα στην ημέρα.

8 Ημερών δοκιμή

Εποκεφθήτε μας άμέσως σήμερα για να παρακολουθήσετε ένα μάθημα δωρεάν, ή ταχυδρομήστε μας το κατωτέρω απόκομμα για να λάβετε ένα εκτάκτως ενδιαφέρον πολυσέλιδο, εικονογραφημένο τεύχος, που σας εξηγήει πώς θα δοκιμάσετε δωρεάν στο σπίτι σας, επί οκτώ ημέρες, το LINGUAPHONE.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE, Πανεπιστημίου 10 - Αθήναι.
Κομνηνών 19 - Θεσσαλονίκη

ΕΠΙΛΕΞΙΣ ΔΩΡΕΑΝ
Στη Θεσσαλονίκη ελάτε να παρακολουθήσετε επίδειξη μεθόδων καθεμερινών, χωρίς καμία υποχρέωση σας, ή στείλτε το παραπεύτως απόκομμα στις Αθήνας.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE, Πανεπιστημίου 10, Αθήνας.
Παρακαλώ στείλτε μου χωρίς υποχρέωση μου το "Αναλυτικό σας τεύχος, "Η γλώσσα που μ' ενδιαφέρει είναι η...
Με ενδιαφέρει για το...
Τε τις περιπτώσεις που δεν σας άφουρνι: Τοξιδιο, εργασίες, μόρφωση, διδασκαλία, εξετάσεις, δελτίωση της θέσεώς μου, για να μάθω ένα παιδάκι.

ΟΝΟΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Γοητευτική!

Κάθε γυναίκα μπορεί να γίνει γοητευτική όταν περιποιείται συστηματικά το δέρμα της.

Η Πούδρα "Μυστικουμ", του ΣΕΡΚ με τα άγντα συστατικά της είναι απαραίτητη για την ωραία εμφάνιση του προσώπου.

Πούδρα
Mysticum
Scherk

Αποκλ. Αντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΟΤΗ Α.Ε.
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

SCHERK

Ο ανδοκηπος το φθινόπωρο

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ αρχίζει ή καλλιέργεια του ανδοκηπου και ή προετοιμασία του για να δεχθώ τα φυτά, που θ' ανθίσουν το χειμώνα και την άνοιξη. Υπάρχουν βέβαια ακόμη αρκετά φθινοπωρινά ανθοφυτά μέσα στον κήπο, όπως είναι οι ντάλιες και τα χρυσάνθεμα, αλλά το μέρος, όπου είναι φυτεμένα θα το αφήσουμε για την άνοιξη να το περιποιηθούμε καλύτερα. Ποιές δουλειές θα κάνουμε τώρα στον κήπο μας;

1) Θα τον καθαρίσουμε κατ' αρχήν από τα ξερά χόρτα και θα τα κάψουμε, γιατί κουνούν πάνω σ' αυτά διάφορα καταστρεπτικά έντομα.
2) Θα σκάσουμε το διαθέσιμο χώρο αρκετά καλά, ώστε να αερισθώ και να αφραθώ το χώμα.
3) Θα κοπρίσουμε τον κήπο μας με αρκετή χωνεμένη κοπριά, ως 5 κιλά στο τετραγωνικό μέτρο. Την κοπριά θα την ανακατέψουμε καλά με το χώμα.

4) Θα ποτίσουμε προτού σκάσουμε, αν το χώμα είναι ξερό. Θα ξαναποτίσουμε μετά το σκάψιμο και το κόπρισμα.

5) Μετά 3-4 ημέρες θα στρώσουμε το έδαφος με τη τουγκράνα και προσεκτικά.
Θα προσπαθήσουμε ώστε, όλοι οι σβώλοι να λυώσουν. Όλα τα χαλίκια θ' αφαιρεθούν και όλα τ' αγριόχορτα και τα υπολείμματα των λουλουδιών που υπήρχαν να μαζεθούν και να καούν.

• Ποιά φυτά θα φυτέψουμε;

Ο κήπος αυτή την εποχή θα δεχθώ ώριμα φυτά.

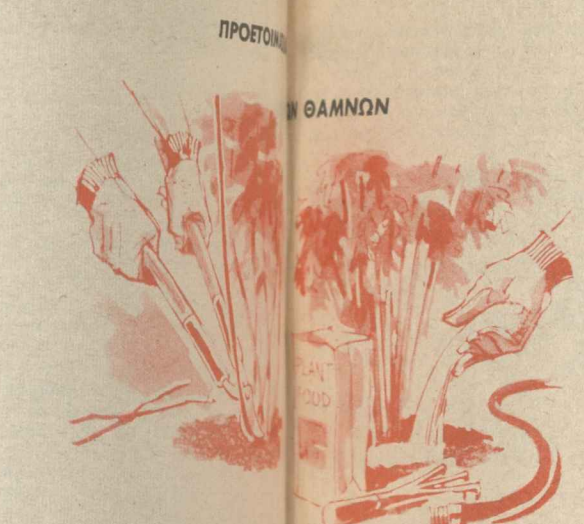
1) Αυτά που θα βλαστήσουν το φθινόπωρο και θα ανθίσουν το χειμώνα.

2) Αυτά που θα ανθίσουν την άνοιξη.

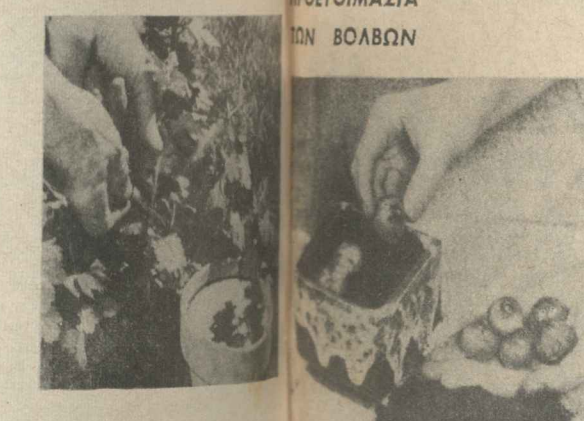
Στην πρώτη κατηγορία υπάγονται οι βολβοί. Δηλαδή, οι ανεμώνες, ή ανθούσσα, ο ασφολος, ο γαϊτανθος, ή γκιαντιόλα, οι ιριδες, ή ίρις, ο κρίνος, ή κάλα, ο κρίκος, τα μουγγέ, τα μούσκαρι, οι νάρκισσοι, οι νεραγκούλες ή παιωνία, ή οξαλίδα, ή σκύλλα, οι τουλίπες, οι φρέζιες.
Όλα αυτά τα βολβώδη, πρέπει να φυτευθούν από τώρα, για να βρουν την ευκαιρία να φυτρώσουν και δώσουν λουλούδια το χειμώνα και την άνοιξη. Είναι μεγάλο σφάλμα να φυτεύονται μόλις αρχίζει και χειμωνιάζει.

Τα βολβώδη πάντοτε απαιτούν ειδική μεταχείριση. Κατ' αρχήν πρέπει να παραμείνουν μέσα στο έδαφος τουλάχιστο επί τρεις μήνες από το Σεπτέμβριο ως το Νοέμβριο, όποτε αρχίζουν να βλασταίνουν. Όσο αυτή την εποχή είναι καλύτερα να προμηθευθούμε τους βολβούς από τα ανθοπωλεία. Εάν φυτευθούν κατά το χειμώνα, είναι ξεθωιασμένα και δεν δίνουν λουλούδια. Μόνον ειδικές ποικιλίες ζουμπολιών ξενικών, όπως τα ολλανδικά, είναι δυνατόν να φυτευθούν αργότερα, αλλά όχι πέραν του Νοεμβρίου. Πρέπει όμως να ξέρουμε, ότι κατά γενικό κανόνα, όλοι οι βολβοί απαιτούν ειδικές γνώσεις. Το χώμα που θα φυτευθούν χρειάζεται να είναι αρκετά ελαφρύ και όχι πολύ υγρό, γιατί αλλιώς θα σαπίσουν. Πρέπει να έχω κανονική ύγρασία. Όταν φυτευθούν το Σεπτέμβριο - Οκτώβριο, το χώμα ποτέ δεν είναι λασπώμενο ή σβώλιασμένο. Οι ρίζες φυτρώνουν άδιστα μέσα στο χώμα και ή βλάστηση προχωρεί.

Στη δεύτερη κατηγορία υπά-

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

γονται όλα τα φυτά, που πρόκειται να ανθίσουν το χειμώνα και την άνοιξη, προπαντός στα νότια μέρη, που το κλίμα είναι μαλακό. Γιατί στα βόρεια μέρη, όπου πέφτουν χιόνια και υπάρχει κρύο, ούτε λόγος πρέπει να γίνεται για το φύτεμα αυτών των λουλουδιών. Δεν είναι λίγα τα φυτά αυτά. Απ' ευθείας στο χώμα δεν σπέρνονται, αλλά μέσα σε καλοκοπρισμένα σπορεία και όταν τα φυτά αποκτήσουν αναστήμα 10-15 πόντους, τότε φυτεύονται στο έδαφος, που, όπως αναφέραμε, έχει προετοιμασθώ.

Αναφέρω έναν κατάλογο, από τον οποίο μπορεί να διαλέξει ή νοικοκυρά: Αγρόστεμα, αγριοβιολέτα, αβινι, βραγκυόλη, βιολέτες, θερβένα, βενιδιο, γαϊλαρδία, γοντέσια, γυσοφύλη, γαούφαλα, δελφίνι, δενδρομολόχα, δημοφρεβίκη, εγχόλτσια, μονόρωμο ήμπερ, καμπανούλες, κλάρικα, καλέντουλα, κρηπίδας λινάρακι, λούπινα, ιτέλα, μπλουέ, μοσχουπίτσηλο, μη με λησμονεί, μοσχομάτα (σακμπιά), ντιζιτάλις, παπαρούνες, πανσές, πανταστίμονας, πετούνια, παρθενικό πύρεβρο, ρεζέντα, ρουμπιπέκια, σκυλάκια, συνέκιο το κομψό, κόκκινη σάλβια, σίληνη, στατίσια, φακελωτή, έτησια χρυσάνθεμα.

Οι ανθοκόμοι τα παραπάνω φυτά τα πουλούν και μέχρι του Απριλίου ακόμη, έφ' όσον θα ανθίσουν την άνοιξη, τέλος του χειμώνα. Τα περισσότερα από τα παραπάνω φυτά οι ανθοκηπουνοί τα δημιουργούν μέσα σε σέρες για να είναι πάντοτε έτοιμα, γιατί δεν σταματά ή φύτευσί τους και το χειμώνα ακόμη σε προσηλαούς και απαγγερούς ανθοκηπουούς.

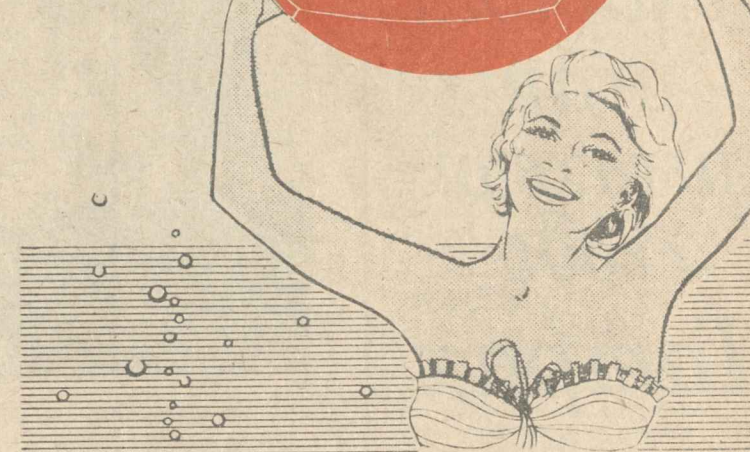
Όταν φυτευθούν στο χώμα του κήπου, πάντοτε πρέπει να υπάσχη ανάλογη ύγρασία. Μόλις θα φυτευθούν, αν το χώμα δεν είναι νωπό από τα νερά των βροχών, θα ποτισθούν χροαστικά και αν το μέρος που θα τα φυτέψουμε είναι πολύ ήλιοςμένο, θα σκεπαστούν προσωρινά με χόρτα ή και εφημερίδες για να μη ξεραθούν τα φύλλα τους. Θα περιμένουμε ύστερα να πιάσουν καλά και κατόπιν, αν ο καιρός δεν είναι βροχερός, θα ποτίσουμε τουλάχιστο δυο φορές την εβδομάδα. Το χώμα πάντοτε πρέπει να είναι δροσερό, γιατί έτσι μόνο τα φυτά είναι ικανά να αποδώσουν.

• Τα υπόλοιπα φυτά

Είπαμε ότι όλος ο κήπος δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιηθώ για τα καινούργια λουλούδια γιατί υπάρχουν ήδη σ' αυτόν διάφορα άλλα φυτά δίκρονα και πολύχρονα. Υπάρχουν γαυφάλα, τριαντάφυλλα, χρυσάνθεμα, ντάλιες, αναοιχώμενα, καλλιπαστικά δενδρύλλια. Όλα αυτά δεν πρέπει να αφαιρεθούν άπριποίτητα. Κατά το διάστημα αυτό θα ξελακκωθούν, θα κλαδευτούν, ώστε να σουλωπωθούν. Θα αφαιρεθούν όλα τα ξερά. Εκεί όμως που πρέπει να στρέψουμε περισσότερο την προσοχή μας είναι τα έντομα και οι υμυτολογικές αρρώστειες. Τα έντομα, τόσο όπως και την άνοιξη γεννούν τα περισσότερα αυγά τους. Τα καταστρέφουμε με ραντισματα με έντομοκτόνα φάρμακα, όπως είναι το Συστόξ, το Διαζινόν 60, το Παραθείο κ.λ.π.

Εμμ. Σ. Άνάσης
Γεωπόνος

NIVEA

Ζέστη! το δέρμα διψά

Η ηλιοθεραπεία είναι ωφέλιμη. Άλλα οι ήλιοςκές ακτίνες αφαιρούν από το δέρμα το φυσικό υγρό του, που το διατηρεί λείο και δροσερό. Έτσι το δέρμα διψά εις βάρος της ομορφιάς του. Η NIVEA δίνει στο δέρμα να πιή και αποκαθιστά την ισορροπία του υγρού που εξασφαλίζει την ομορφιά σας.

Γι' αυτό:

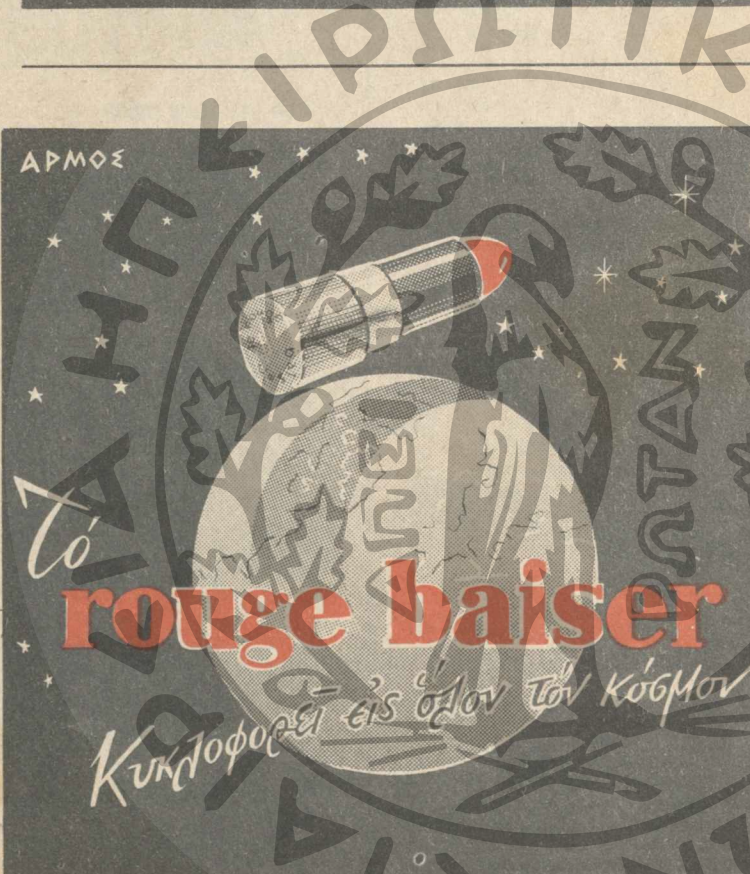
1. Ποτέ χωρίς NIVEA στον ήλιο!
2. Σε παρατεταμένη ηλιοθεραπεία και για ωραίο μελαγχρινό χρώμα μεταχειριζοσθε το λάδι NIVEA που παρέχει ισχυρή προστατευτική ενέργεια!
3. Πρωί και βράδυ κρέμα NIVEA για το διψασμένο από τον ήλιο δέρμα σας!

Η NIVEA τρέφει το δέρμα

και τού δίνει το απαραίτητο υγρό για την ομορφιά του.

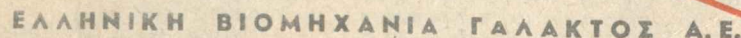
ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Το άνεξίτηλο κραγιόν Μπαϊζέ. πωλείται εις όλα τα μυροπωλεία-φαρμακεία

13

Τι χαρά!
"Όταν τὸ κακάο
εἶναι ΕΒΓΑ

καί ἡ Σάρα ἦταν Ἑβραία, ἐξακολούθησε γιὰ κάμποσο ὥρα στὸν ἴδιον τόπο:

«Αὐτὸς ποὺ ἀγόρασε τὸ χαλί μου εἶχε μιὰ περίεργη μυροδία, κυρίως ὅταν νὰ εἶχε ἀλείψει μὲ ταγκό λαδί». Τὸ ὄνομα τοῦ Ἑβραίου, ποὺ ἔβλεπε μούσε, ἡ μαμά της Βίθης δὲν τὸ θυμόταν, φυσικά, ἀλλὰ εἶχε μιὰ κάρτη του, κι' ἐξάς καὶ τὴ βρήκε. «Ὀνομαζόταν Ἀρναλτό Λοουενμπράιτς καὶ ἔμενε στὴ Ζυρίχη. Ἡ Σάρα δόκιμας ἀρκέτες φορές νὰ τοὺ τηλεφωνήσῃ ἀλλὰ τὸ τηλεφώνω του δὲν ἀπαντοῦσε ποτέ καὶ τότε ἡ Σάρα, φώναξε τὸν

Σαντρίνο και πήγαν στη Ζυρίχη, με
το αυτοκίνητο, για να τον βρουν.
Ο Λουενμπράτς που ήταν ένας
φαντικός Έβραϊος, χάρηκε όταν ά-
κουσε πως και η Σάρα ήταν από
την ίδια ράτσα, κι άρχισε μια συζη-
τηση γύρω από τη Βίβλο. Η Σάρα
τόν παρακολούθησε για λίγο, κι ύ-
στερα τόν ρώτησε για το κινέζικο
χαλί.

«Ω... αυτός, ο Άρνολντο Λουεν-
μπράτς, είχε φερθή πολύ τιμια μ-
έκεινους τους άπιστους, της είπε.
Τους πληρώσει τη σωστή τιμή, ενά-
μιση εκατομμύριο λιρέτες. Κανένας

τως, τὴ ρώτησαν ἂν εἶχε ἀκούσει πο-
τὴν τὴν μιλούν, γιὰ μυδραλλιοβόλα
«Ντουμπλέκ». Τὴ πράγματι, Μυδραλ-
λιοβόλα «Ντουμπλέκ», ἡ μεταφράση
νὰ ἔξῃ αὐτὴ γιὰ μυδραλλιοβόλα.
«Υστερα, τὴ ρώτησαν ἂν εἶχε πάει
ποτὴ στὴ Συρία. Τὸς ἀπάντησε
ὅπως δὲν εἶχε πάει ποτὴ, μα δὲν τὴν
πίστευαν, καὶ κυττάζαν τὴν σφραγι-
δες τοῦ διαβατηρίου τῆς γιὰ νὰ πει-
σθoύν. Τῆς ἀνέφεραν τὰ ὀνόματα τῶν
πτελάντων τοῦ Ντουμπέρ, αὐτῶν τῶν
ὁποῖους ἔκανε τὴ θεωρία, ἀλλὰ
ἐκεῖνη εἶπε φυσικά πως δὲν τὰ ἔφερε
— καὶ ἦταν ἀλήθεια. Ἦξερε μοναχά,
ὅπως ἦταν ἰνδύττιοι. Ἀμερικανοί,
«Ελβετοί. Ἀλλὰ ὁ ἀστυνομικός ποὺ
τὴν ἀνέκρινε δὲν τὴν πίστεψε, καὶ τὴν
εἶπε πὼς τὸ καλύτερο γι' αὐτὴν, ἦτο
νὰ ἀπολογηθῇ τὴν ἀλήθεια.

— Ὦστε, τὴν ἔσπῃσαν μόνι, ἀλλὰ
μόλις πέρασε λίγη ὥρα, ἀπὸ τὸ
γραφεῖο ὁ μεγάλος δικηγόρος τοῦ
Ντουμπέρ καὶ τὴν πῆρε ἀπὸ τὸν ἀ-
στυνομία, γιὰ νὰ τὴν ἐξαφάνει πίσω
στὴ βίλα.

— Ὅλα αὐτὰ ἦταν τόσο δυσνόητα ὥ-
ς ἡ Βίβη τοῦλάχιστον νὰ καταλάβει τὴν
ἀλήθεια. Δὲν εἶχε τὸ κουράγιο ἄλλοι-
οι νὰ ρωτήσῃ τίποτα τῶν Ντουμπέρ,
ποὺ περνοῦσε τὴ μέρες τοῦ ἑαυτοῦ
μῆνους στὸ ντιβάνι, μὲ τὰ χέρια σταυ-
ρωμένα πίσω ἀπὸ τὸ κεφάλι.

— Δυὸ μέρες ἀργότερα ὅμως, ἕνα μα-
κροσκελές ἀρθρο εἰς μιὰ ἐφημερίδα,
σῆκωσε τὸν πέπλο τοῦ μυστηρίου, κι'
οἶταν τὸ διάδωσ' ἡ Βίβη, ἀπομένει
μὲ τὴν ἐφημερίδα στὸ χέρι, κυττά-
ζοντας τὴς μυτιές τῶν παπουτσιῶν
τῆς. Τὸ ἀρθρο εἶχε ἕνα τυπικὸν τίτ-
λο: «Εὐαγγελιστὰς ἦσαν οἱ Μιλά-
ν, ὁ βασιλεὺς τοῦ λαβερευρίου ὁ-
πῶν». Καὶ παρακάτω ἔγραφε: «... Ἡ
διωξίς τοῦ δὲν εἶναι εὐκόλη, γιὰτὶ δὲν
ἐμφανίζεται ὡς ἴδιος αἵμα ἐξοστικὸς
τοῦ καὶ καλὸν κατὰ τὴν πίσω ἀπὸ τὸ πα-
ραπέτασμα ἑνὸς ὀθῶνος ἐξαγωγικοῦ
οἴκου. Ἀλλὰ ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι σὲ
κάθε μυδραλλιοβόλο «Ντουμπλέκ»
ποὺ ἵπταται στὴν Ἀσία καὶ στὴ Μέ-
ση Ἀνατολή, ἔχει ἕνα ποσοστὸ. Ὁ
νόμος εἶναι γιὰ τὴν ὥρα ἀνίκων νὰ
σταματῇ αὐτὸ τὸ σκάνδαλο, ἀλλὰ
εἶναι ἀνάγκη νὰ βρεθῇ ὁ τρόπος πὼς
τὰ θέσθι πέσει στὴν ἐπικυβέρνηση δρα-
στηριότητά αὐτοῦ τοῦ ἀτόμου. Τὸ
ἀρθρο ἔγραφε ἐπίσης, ἡ παρουσιαζομένη
ἐξ ἡραμηνιστῶν ἡ φίλη τοῦ Ντουμπέρ,
ἡ θεσπονιστῶν Βίβη Ντέ Σιλβάνι, φυσικά,
χάρις στὴν προστασία ὑψηλῶν
προσώπων, ἡ θεσπονιστῶν αὐτῇ ἀπέφε-
ρε ἐλευθέρωσιν, πρὶν σχεδὸν τερματισθῇ
ἡ ἀνάκρισις».

— Ἡ Βίβη ἔπαυσε νὰ κυττάζῃ τὴς ἄ-
κρες τῶν παπουτσιῶν τῆς, ἔσπῃσε τὴν
ἐφημερίδα νὰ πέσῃ στὸ πάτωμα καὶ
σῆκωσε τὸ διέπλεμα τῆς τοῦ παρόδου-
ροῦ. Ἦταν ἕνα γλυκὸ καλοκαίρικτον
ποινεῖον, τὸ πρῶτον χρῶμα τὸν δὲν
τρῶν τοῦ παρόκου εἶχε γινεῖ πὸ σκαῦ-
ρο. Ὁ ὁρῶνας τοῦ φαίνεταν ἐνήμε-
ρος ἀπὸ τὴ φυλλορία τοῦ δέντρου
εἶχε ἕνα ἐντονο γαλάζιον χρομαί. Ὁ
ἥλιος κεντούσε τὴ λεπτὴ κορυφὴν μὲ
χρυσάκις κηλίδες.

— Ἡ Βίβη θυμήθηκε πὼς ὁ μπαμπὰς
τῆς τῆς ἔλεγε συχνά, ὅτι δὲν πρέπει
νὰ φοβάται ποτὴ, τίποτα, καὶ προ-
πάντων τὴν ἀλήθεια. Μὰ ὁ πατέρας
τῆς ἦταν ἕνας μεγάλος, δυνατὸς ἄν-
θρωπ, ἐνὸς αὐτὸ δὲν ἦταν παρὰ ἕνα
κερικιστά. Μετὰ σὲ λίγες μέρες εἶχε
δρῆ τόσα πράγματα, ἔχει δοκιμασθῇ
τόσες συγκινήσεις! Τώρα ἤξερε, πὼς
ἡ ἐφημερίδα ἴσως νὰ μεγαλοποιεῖ
τὰ πράγματα, ἀλλὰ ἀποδοχῇ τὸ
ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Ἡ Βίβη ἀποφα-
σισσε νὰ πῇ στὸν Ντουμπέρ, γιὰ νὰ
τὴν ἀκούσῃ κι' ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ.

— Τὸν βρῆκε στὸν κοῦβιν μαζί μὲ
τὴ μαγειρίσκα. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή ἐ-
κείνη μὴ μοιτιπία μὲ κόνια καὶ ἦταν
μεθυμένος. Καὶ τὸ προσηύμε-
νο βράδυ τῆς φάνηκε ὅτι ἐκείνος εἶχε
πῇ ἀλλὰ τώρα τῆς ἔκανε περισσοτέρως
ἐντύπωση γιὰτὶ ἦταν πρῶν.

— Ὁ Ντουμπέρ κυττάζῃ τὴν ἐφημερί-
δα ποὺ κρατοῦσε στὸ χερί τῆς, καὶ
ἐκῆκε ἕνα μορμασμοῦ. Ἰσως ἦθελε νὰ
χαμογελῇ.

— Καὶ μιλῶντος μὲς ἀλλή φωνῇ
τῆς εἶπε: «Ὅταν δὲν βὰ ἔχω πῶν,

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΜΕΛΙΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ
 γά κυκλοφορείτε ἐλεύθερα,
 γά πάτε στό ταξεῖδὶ σας,
 στήν ἐκδρομή σας, χωρὶς
 καμιά ἐνόχλησι.

Τιμὴ κατ' ἑξῆς Δρ. 12.50
 Ζητήσατέ τὴν εἰς ὅλα τὰ
 Φαρμακεία καὶ Καταστήμα-
 τα Καλλυντικῶν.
 Εἰδικὴ συσκευασία τσάντας.

ΟΣΟ ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ
ΘΑ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΡΔΙΑ

• Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

Γέμισε ένα ποτήρι με κονιάκ κι' η Βιβή έφυγε τρέχοντας, γιατί λυπόταν να τον δροπή και να διαβάσει στο βλέμμα του την ανάνηση της Σάρας και την απελπισία του.

Κατά το βράδυ, ο Ντομπέρ πήγε να τη βρει. Φαινόταν ξεκούρατος. Είχε κοιμηθεί, είχε ξυριστή, το πρόσωπό του ήταν φαινομενικά ήρεμο. Πρώτα, της έδωσε ένα γράμμα γεμμένο με τούτο το μεταφράση, ύστερα έκανε δυο-τρία τηλεφωνήματα, χωρίς να φαίνεται ότι δίνει σημασία, στην αγνώστη έκφραση της κοπέλλας και επί τέλους της είπε:

Διάβασα κι' εγώ το άρθρο εκείνης της εφημερίδας. Τώρα ήρθαν και δυο πρώτες εφημερίδες από τη Ρώμη και γράφουν κι' αυτές. Στο τέλος της εβδομάδας θα μάς έχουν παραλάβει και τα εικονογραφημένα periodica. Δικές μου φωτογραφίες δεν έχουν, και δεν μπορούν εύκολα ν' αποκτήσουν. Ούτε δικές σας θα έχουν για την ώρα. Τηλεφωνήστε στη μητέρα σας, πώς αν πάνε οι δημοσιογράφοι στο σπίτι, να μη τους παραδώσει το οικογενειακό σας αλμπουμ. Έδω, δημοσιογράφοι και φωτορεπόρτερ δεν πορεύονται με εμφανισθούν. Μείνετε ήσυχη.

Της μίλησε σ'α να επρόκειτο για ένα κοινό ζήτημα της δουλειάς. "Όλο αγώνισα, εκείνη τον ρώτησε αν αυτά που έγραφε ή εφημερίδα ήταν αλήθεια. Δεν είχε προσέξει καν ότι εκείνος της μιλούσε πάλι στον πληθυντικό.

Φυσικά και είναι αλήθεια, της απάντησε ο Ντομπέρ, αλλά δεν θα μπορούσαν ποτέ να το αποδείξουν. Δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να με εκθέσει. Απολύτως τίποτα. Αν το έμπόριο που κάνω είναι υποτιμητικό για μένα, δεν το ξέρω. Υπάρχουν άνθρωποι που έρχονται και μου πουλάνε όπλα, και άλλοι που θέλουν να τα αγοράσουν σε οποιαδήποτε τιμή. Ο νόμος το απαγορεύει, αλλά εγώ έχω την πεποίθησή, ότι δεν κάνω τίποτα κακό. Αυτά τα όπλα, υπάρχουν είτε είναι στην κατοχή μου, είτε όχι, κι' αν είναι να πυροβολήσουν θα πυροβολήσουν. Ο πατέρας μου έμπροσθεν παπουτσιών, χρωκόπησης, και πέθανε από τη φτώχεια. Εγώ έμπορεύομαι ένα είδος, με το οποίο δεν υπάρχει κίνδυνος να χρωκοπήσω. Η διαφορά πιστεύω πως είναι αυτή μονάχα.

Ίσως ο Ντομπέρ να λυπηθηκε τη Βιβή, και μαλάκωσε λίγο τον τόνο της φωνής του. — Το ξέρω πως έσεεις δεν μπορείτε να σκεφθείτε με τον ίδιο τρόπο, συνέχισε. Και δεν θα το ήθελα καν. Έσεεις βλέπετε τη ζωή με το βλέμμα ενός που δεν έχει πεινάσει ποτέ του. Εγώ έχω πεινάσει. Και πολύ μάλιστα. Τώρα θέλετε να φύγετε γιατί δεν σας άρεσει να μένετε πλάι σε έναν άνδρα σαν και μένα, δεν σας άρε-

σει να μιλούν για σας οι εφημερίδες, θέλετε να είναι όλα καθαρά τριγύρω σας. Έχετε δίκιο. Άλλά δεν σας συμβουλεύω να φύγετε άμέσως. Γιατί μόλις μείνετε μόνη θα πέσετε στα χέρια των δημοσιογράφων και της αστυνομίας που δεν θα πιάσουν να σας ενοχλούν. Έδώ, αντίθετως, δεν μπορούν να σας κάνουν τίποτα. Ήδη υπέβαλα μήνυση εναντίον του δημοσιογράφου, που έγραψε αυτό το άρθρο. Έχω φίλες με σημαίνοντα πρόσωπα, και η αστυνομία δεν πρόκειται να ενοχληθεί εδώ την εμφάνισή της. Σε δυο εβδομάδες, αυτή η ιστορία θα έχει ξεχαστεί, κι' έσεεις θα μπορείτε να γυρίσετε στο σπίτι σας. Πάντως είσαστε ελεύθερη να αποφασίσετε μόνη σας όπως νομίζετε. Έγώ απλώς σας έδωσα μία συμβουλή.

Δεν μπορεί κανείς να καταδικάσει παντοίως τις συγκινήσεις του. Η Βιβή άρχισε να κλαίει απελτισμένη. Τώρα εξηγούνταν όλα πολύ καθαρά. Τα πλούτη του Ντομπέρ, οι ανακρίσεις της αστυνομίας, τα «μηχανικά εργαλεία» οι απότομοι τρόποι του Ντομπέρ κι' όλοι εκείνοι οι νέοι που τον ακολουθούσαν παντού. Ήταν ένας επιτήδειος γκάγκστερ και τίποτα περισσότερο.

— Εγώ δεν θέλω να φύγω, του είπε ανάμεσα στα δάκρυά της.

Θα ήθελε να μείνει κοντά του. Τώρα, που δεν υπήρχε πια η Σάσα, θα μπορούσε να μείνει μαζί του. Μάπως αυτό ήταν δυνατόν; Αυτός δεν ήταν πια εκείνος ο άντρας, που της είχε γαϊδωθεί τα μαλλιά. Ήταν ένας άλλος άνθρωπος σκληρός, χωρίς καμμία ήθικη, που αυτή δεν ήθελε, δεν έπρεπε να αναπαύ. Μα γιατί αυτή έκανε πάντα λάθος στην έκλογό της; Ίσως όλες οι γυναίκες κάνουν λάθος, σκέφθηκε.

Ο Ντομπέρ εσπάλωσε αναπνευστικά, ούτε εγώ θα ήθελα να φύγετε, μουρμούρισε, αλλά ξέρω ότι θα φύγετε.

Η ΒΙΒΗ έμεινε ακόμη τρεις εβδομάδες στη δίλα. Ο Ντομπέρ έλειπε σχεδόν πάντοτε από το σπίτι και, όταν ήθελε να μάθει αν υπήρχε τίποτα νεώτερο, έδωζε το Βιλπρέα να τηλεφωνή—ένα νέο αδύνατο, και στεγνό σαν ρέγγα, που είχε πάρει τη θέση του Σαντρίνο.

Ήταν πια αδύνατο και για τους δυο να ζούν κάτω από την ίδια στέγη.

Η μητέρα της Βιβής παρ' όλο που δέχτη τους δημοσιογράφους. Θα ήταν πρόθυμη να τους δώσει συνέντευξη και ν' αφήσει ήσυχα - ήσυχα να τη φωτογραφίσουν, μα η Βιβή κατάρθωσε να την έμποδισι. Όταν δώδεκα της με τον Ντομπέρ, ανησυχούσε πολύ και ντράπηκε, αλλά η Βιβή δεν δυσκολεύτηκε να την πείσει ότι όλα αυτά ήταν κουτοπομπιλία, συκοφαντίες, που τις διέδιδε κάποιος έμπορος για λόγους ανταγωνισμού. Ο Ντομπέρ δεν έκανε λαθρεμπόριο πάλιν—τι πασιμυθία ήταν αυτά!—και δεν υπήρχε ποτέ εραστής της. Τη Τσετιστσίλια όμως είχε καταστήσει να την πείσει κι' ούτε επεξηγήσεις καν.

Σε τρεις εβδομάδες, οι εφημερίδες έπαψαν να μιλούν για τον Ντομπέρ, και το κοινό τον ξεχασε. Τότε η Βιβή άφησε πάνω στο γραφείο του

ένα σημείωμα που έλεγε: «Φεύγω. Βιβή» και γύρισε στο σπίτι της. Μία εβδομάδα δεν έβγαίνε από το σπίτι, κι' όταν αισθανόταν ότι δεν μπορούσε πια ν' αντέξει, κλειδωνόταν στο μπάνιο κι' έκλαιγε. Καθόταν στην άκρη της μεγάλης μπανιέρας, από ρούζ μαρμαρο, κι' άφηνε τα δάκρυά της να κυλ... Καιμιά φορά, πρόσφερε τ' όνομά του. Ντομπέρ, έλεγε. Ντομπέρ... Ντομπέρ... Κι' ενοιαβε τον εαυτό της ένα φταχό, αξιοπληγικό πλάσμα, απελτισμένο, νικημένο. Κατόπιν, έπλενε το πρόσωπό της, έβαζε λίγη πούδρα, και, θγαίνοντας από το μπάνιο, το πρώτο πράγμα που συναντούσε ήταν εκείνο το άνοητο «κόκερ» της μαμάς της, που μπερδευόταν διαρκώς ανάμεσα στα πόδια της.

— Ξέρεις, της έλεγε η μητέρα της, πολλές φορές όταν μπαίνεις στο μπάνιο, το σκυλί κάθεται απ' έξω και σε περιμένει, κι' αυτό με κάνει ν' ανησυχώ. Γιατί τα σκυλιά δεν κάνουν ποτέ κάτι χωρίς λόγο. Έχουν μία έκρηξη αίσθησης. Μηπως σου συμβαίνει τίποτα, ανάπη μου;

— Όχι, μαμά.

Μόνο αυτό της έλειπε. Ο σκύλος με την έκρηξη αίσθησης, που καταλάβαινε πόσο υπέφερε!

Ύστερα, άρχισε να ενδιαφέρεται λίγο για το σπίτι και τη τρομάρα που πήρε κάνοντας τους ληστεισμούς, την απέσπασε για λίγο από τις άλλες σκέψεις. Ο Ντομπέρ της είχε δώσει ένα σωρό νοήματα, αλλά η μητέρα της τις είχε λιγοστήσει σημαντικά. Είχε αγοράσει κι' ένα επιπλάκι περιεργο, νεατό συρτάρι, που είχαν μέσα άλλα συρτάρια, ένα παλιό επιπλό αξίως που στοιχίζει για πενήντα.

— Έπιπλέον, το σπίτι ήταν πάντα γεμάτο λουλούδια, και νενικά έδωσαν ένα σωρό λεφτά για ανήσυχες πολυτέλειες—που η μαμά άνοιξε «τα άπληγους αναγκασμούς». Ο Ντομπέρ υπήρχε τόσο γενναίοδωρος, ώστε παρ' όλα αυτά έμεναν ακόμη άκοκκα γοήματα, αλλά έπρεπε ν' αττί να κάνει η Βιβή γιατί, βέβαια, δεν θα διαρκούσαν επ' άπειρον τα νοήματα.

Το να κάνει κάτι, εσήμαινε πως έπρεπε να βοηθούσε. Άοχιση να ψάχνει για δουλειά, ίσως όχι με το ίδιο πάθος όπως πρώτα. Άλλά πείσασαν άλλοι δυο μήνες, κι' αυτή εξακολούθησε να στριφγυρίζη μέσα στο σπίτι, άχρηστη και απελτισμένη. Δεν πίνανε πια να κλάμει στο μπάνιο, για να μην βάλει σε ανησυχία το ενδιαχότο «κόκερ» η γιατί ένιωθε πως και τα δάκρυα είναι άνοητα. Τα λεφτά εξακολούθησαν να φεύγουν από το σπίτι, όπως το γκάκι από ένα σπασμένο σωλήνα, και σε λίγο θα έμεναν αυτή κι' η μητέρα της χωρίς δεκάρα, θα πέθαιναν. Ίσως από τη φτώχεια, μέσα στο πολυτέλεις σπίτι τους, με τις ώρες καινούργιες κουτινές, τις ζωγραφισμένες με το χέρι. Ήταν η τελευταία άνοη της μαμάς.

Η Βιβή ανήχηκε μία θέσι ταμιά, σ' ένα κεντρικό μπάνιο, στη Γκαλεοί. Άλλά ύστερα από δεκαπέντε μέρες, το ενασχέθηκε κι' αναρωτήθηκε γιατί είχε ανηχηθεί: Για λόγους αξιοπρεπείας; Είχε ήδη κάνει τον διερωπνέα, πάνω σ' ένα ποτήρι που γύριζε δλοκλήρη την πόλη, φορώντας μία άσπρη στολή, και διαφημιζοντας τις άρχαιότητες, όπως ένας μανάβης διαφημίζει τα λαχανικά του.

Ύστερα, έγραψαν γι' αυτή οι εφημερίδες, παρουσιάζοντας την έρωμένη ενός γκάγκστερ που λαθρεμπόριο όπλων. Κατ' αίσθημα αξιοπρεπείας της είχε μειώσει το ποσό που πετάει κι' εκείνη που άπένεμε, σκέφθηκε, και τη μέρα πήγε στο μεγάλο μπάνιο, ήταν κάτω από τη Γκαλεοί, και στο διευθυντή, έναν κοινό, άπληγο θωποκόκο.

— Με στέλνει η κυρία Φαφφ Μου είπα πως έχετε ανάγκη από ταμιά.

— Βρήκαμε. Αυτά που πολύ απάντησε ο διευθυντής, κυττάζοντας την με συμπάθεια.

Ήταν φυσικό, δεν μπορούσε περιμένουν αυτή.

— Στ' αλήθεια, δεν έχετε καμμία δουλειά να μένα; έπλενε διαρκώς η Βιβή.

— Μμ..., έκανε ο ήσυχος πλάκος.

Δεν ήταν απάντηση αυτή, αλλά ήταν ούτε άρνηση, και η Βιβή σίμμενε.

— Θα ήθελα να δώλω ένα κομμάκι, να σερβίρη τα φαγητά, να έσεεις νομίζω ότι δεν κάνετε γι' αυτό της είπε.

— Γιατί; ρώτησε η Βιβή, κι' ατάζοντας το μακρύ μπλουζέ, με σάντουιτς, τις μπιφές, τα λαχανικά, τις σαλάτες, περπατώντας γοργά, ένοιωσε το στομάχι να ανακατεύεται.

Μου φαίνεται μία καλή λύση, πολύ αξιοπρεπής, έλεγε ο διευθυντής.

Μα και το κέντρο αυτό είναι αξιοπρεπικό, έπλενε πάλιν η Βιβή. Δεν πιστεύω να θέλετε να έρετε καμμία χωριάτισσα.

Ο άνθρωπάκος φάνηκε να πείσεται. Της είπε να επιστρέψει την προμένη και στο μεταξύ να μπει με το άφεντικό.

Δυο μέρες άργότερα, η Βιβή βέ σκόταν πίσω από τον μπουζούκι, μαμά της είπε ότι έπρεπε να έσει «ένα γραφείο»). Φορούσε μία στεριά, κι' έπλυνε στην ποδιά της λιστέρη καρφίτσα με το δυνάμι μπάνιο.

Η ποδιά έμενε άσπρη και άνοη μόνο, ύστερα άρχισε να περπατά διάφορα χρώματα, κόκκινο, μπλε, πράσινο, πορτοκαλί, κι' αυτή πη τη μαγιονέζα, πράσινο, πορτοκαλί, κι' αττά από ένα ποτήρι γαστροκόου, που γλιστρούσε στην τσέπη της. Μαζί της έμεναν, στην τσέπη της, όλοι εκείνοι τα τέσσερις νέοι, όλοι εκείνοι τα δέκα, αλλά δεν ήταν.

Στην αρχή, η Βιβή φοβόταν να θά την ένωχλούσαν με το κόκκο της, αυτοί αντίθετως την άνησυχούσαν, αυτοί έξασκλούσαν να φροντίζουν όλη την άνοη, που έμενε στην άνοη, και σε λίγο θα έμεναν αυτή κι' η μητέρα της χωρίς δεκάρα, θα πέθαιναν. Ίσως από τη φτώχεια, μέσα στο πολυτέλεις σπίτι τους, με τις ώρες καινούργιες κουτινές, τις ζωγραφισμένες με το χέρι. Ήταν η τελευταία άνοη της μαμάς.

Το ξέσπασμα αυτό της έκανε καλό. Την καλμάρισε. Ύστερα, μετά-νοιασε. Πήγε στη μητέρα της, που είχε πέσει στο ντιβάνι κι' έκλαιγε, με το «κόκερ» στην άγκαλιά της, και της ζήτησε συγγνώμη. Της είπε πως αυτή η δουλειά ήταν προσωρινή, πως είχε βρει μία θέσι συνοδού σε μία αμερικανική αεροπορική εταιρία, αλλά η μαμά της τρώμασε. Δεν ήθελε να ταξιδεύη η Βιβή με το αεροπλάνο, ήταν επικίνδυνο. Όχι, δεν θα ταξιδεύε με το αεροπλάνο, της είπε η Βιβή. Θα ήταν συνοδός έρρας, κι' η μαμά της ήσυχασε. Όσο για την Τσετιστσίλια, ήταν στο δωμάτιό της, κι' έκλαιγε κι' αυτή. Ήταν πια δύσκολο να την παρηγορήσει γιατί αυτή δεν ήταν άνοητη σαν τη μητέρα της, μα η Βιβή την έσφιξε στην άγκαλιά της, κι' ήταν μία φταχτή γοργούλα, μία φοιχτα κόκκαλα. Είπε στη Βιβή πως είχε φυλακίσει μερικά λεφτά, κάπου εκατό χιλιάδες λιρέτες, και θα τους έβγαζαν όσπου να έβρισκε η Βιβή μία δουλειά πιο αξιοπρεπή.

— Μην το πής στη μαμά, τη συμβούλεψε η Βιβή με το λαιμό σφιγμένο από τη συγκίνηση, γιατί είναι ίκανη να σου τ'α πάρη στ' αλήθεια.

Την επόμενη γύρισε από δουλειά πια δυνατή. Ύστερα από λίγες μέρες όμως, το αηδιστικό εκείνο περιβάλλον, τα λίπη, οι σαλάτες, οι μυρωδιές των φαγητών, οι βρόμικες ιστορίες των τεσσάρων συνοδών της, την έκαναν πάλι να δειλιάσει. Έπρεπε άποσοδότησε να βρει κάτι καλύτερο. Μίλησε με το διευθυντή, του είπε πως ήξερε πέντε γλώσσες, και πως ήταν παράλογο να την έχουν εκεί στο μπουζέ.

Κι' εγώ ξέρω πέντε γλώσσες, της απάντησε γεωμανικά, ο αγαθός άνθρωπάκος. Ήμουν διευθυντής ενός μεγάλου ξενοδοχείου στο Σαιν Μόρις, εργάστηκα και στην Αμερική. Στο «Γουόλντοφ Άστόρια» της Νέας Υόρκης. Τώρα, κάνω πότε—τότε κι' ένα σκούπισμα στο μαγαζί, στον το ξεχνά ή καθαρίστρια.

Δεν νινόταν τίποτα. Το πήρε απόφασι. Το μόνο που έκανε ήταν να απαντά στις άγγελίες των εφημερίδων, όταν ζητούσαν υπαλλήλους, αλλά τίποτα. Έγραφε γράμματα, έκανε τηλεφωνήματα, παρουσιάζοντας αυτόποσοσώτως, τίποτα. Ήταν όλα άνώφελα.

Όσο πλησίαζε ο χειμώνας, η δουλειά γινόταν πιο κουραστική, γιατί έρχονταν περισσότεροι πελάτες, γιατί για πολλοί απ' αυτούς είχαν αποκτήσει ήλκειότητα μαζί με κά-θονταν άρες στα σκακινιά του μπάνιο, για να της λένε άνησιές, και να της ζήτηνε ροντεδού.

Η Βιβή έτοιμάζε ένα σάντουιτς, κι' άκουγε μοιρολατρικά ένα γονατό πελάτη, που παραπονιόταν ότι τη σαλάτα του την είχαν φτιάξει με έυδι, κι' όχι με λευδίον, όταν ένοιωσε πάνω της ένα βλέμμα, και γινονάτας, είδε τον Ντομπέρ. Ήταν ένα δοσ-δοσό δοσού, και το μπάνι ήταν γεμάτο κόσμο. Έκείνες φορούσε μία άνοιγντόγρωμη τρένιτς—η κότ, κι' ε-νός το γιακά άνασκακίω. Πίσω του έονόταν ο σωματοφύλακας του, ο Βιλπρέα.

Η Βιβή ξανανούρισε τις πλάτες της, κι' άοχιση να ήμνη μία φουνα-αία. Αισθάνονταν ζάλη, μαύρα στίγματα χόρευαν μπροστά στα μάτια της, νόμιζε πως η καρδιά της είχε πηδήσει στο λαιμό της, και την έπνιγε. Δεν είχε πιστέψει ποτέ ότι θα υπακούσε να ξεγιάσει τον Ντομπέρ, αλλά ούτε φωναζόταν ότι ήταν τόσο πολύ ριζωμένος στην καρδιά της.

— Εί, σε φωνάζω κι' πελάτες, της είπε ο ένας από τους τέσσερις νέους.

Δεν μπορούσε να μένη διαρκώς έτσι, με τις πλάτες νουσιμένες για να μη βλέπει τον Ντομπέρ. Με το πρόσωπο άναστατωμένο, τα δόντια σφιγμένα, έναρμόνισε να σερίβει.

Ο Ντομπέρ, έστειλε μπροστά τον Βιλπρέα να του άνοιξη το δοσού, και ήρε και στάθηκε μπροστά στον πάλκο. Κυττάζε τη Βιβή επίμονα, ύστερα της έκανε νόημα με το χέρι. Έκείνη πλησίασε, δεν μπορούσε ν' άνηχη, ήταν ένας πελάτης κι' αυτός σαν όλους τους άλλους.

— Έλα μαζί μου, άμέσως, της είπε χαμηλόφωνα.

Έκείνη έσφιγγε τα δόντια της. Άν δοκιμάζε να μιλήσει θα έξαποψ-σε σε λυγμούς.

— Άλλάς. και έλα να φύγουμε άμέσως, επανέλαβε ο Ντομπέρ. Άν εξακολουθήσω να σε βλέπω για μία στιγμή άκούη πίσω απ' αυτό τον πάλκο, θα τα πιάσω όλα εδώ μέσα. Ίλιγγος... Ίλιγγος. Η Βιβή δεν μπορούσε να κάνει ούτε ένα βήμα. Στεκόταν ακίνητη με το χέρι άκου-μικρόν στον πάλκο, και δάγκανε τα χείλη της για ν' αντέξει, να μη σωριασθή γάμω. Μα το πρόσωπο του Ντομπέρ είχε ένα έκφορσι φοβερό. Ήταν δέβαιο ότι θα προαμαποποιού-σε την άπειλή του. Τότε εκείνη, με βήμα άσταβές, άπομακονύθηκε από τον πάλκο, ενώ τα μαύρα στίγματα εξακολούθησαν να χορεύουν μπροστά στα μάτια της.

— Τί έπαθες; τη ρώτησε ένας ά-

— Μην το πής στη μαμά, τη συμβούλεψε η Βιβή με το λαιμό σφιγμένο από τη συγκίνηση, γιατί είναι ίκανη να σου τ'α πάρη στ' αλήθεια.

Την επόμενη γύρισε από δουλειά πια δυνατή. Ύστερα από λίγες μέρες όμως, το αηδιστικό εκείνο περιβάλλον, τα λίπη, οι σαλάτες, οι μυρωδιές των φαγητών, οι βρόμικες ιστορίες των τεσσάρων συνοδών της, την έκαναν πάλι να δειλιάσει. Έπρεπε άποσοδότησε να βρει κάτι καλύτερο. Μίλησε με το διευθυντή, του είπε πως ήξερε πέντε γλώσσες, και πως ήταν παράλογο να την έχουν εκεί στο μπουζέ.

Κι' εγώ ξέρω πέντε γλώσσες, της απάντησε γεωμανικά, ο αγαθός άνθρωπάκος. Ήμουν διευθυντής ενός μεγάλου ξενοδοχείου στο Σαιν Μόρις, εργάστηκα και στην Αμερική. Στο «Γουόλντοφ Άστόρια» της Νέας Υόρκης. Τώρα, κάνω πότε—τότε κι' ένα σκούπισμα στο μαγαζί, στον το ξεχνά ή καθαρίστρια.

Δεν νινόταν τίποτα. Το πήρε απόφασι. Το μόνο που έκανε ήταν να απαντά στις άγγελίες των εφημερίδων, όταν ζητούσαν υπαλλήλους, αλλά τίποτα. Έγραφε γράμματα, έκανε τηλεφωνήματα, παρουσιάζοντας αυτόποσοσώτως, τίποτα. Ήταν όλα άνώφελα.

Όσο πλησίαζε ο χειμώνας, η δουλειά γινόταν πιο κουραστική, γιατί έρχονταν περισσότεροι πελάτες, γιατί για πολλοί απ' αυτούς είχαν αποκτήσει ήλκειότητα μαζί με κά-θονταν άρες στα σκακινιά του μπάνιο, για να της λένε άνησιές, και να της ζήτηνε ροντεδού.

Η Βιβή έτοιμάζε ένα σάντουιτς, κι' άκουγε μοιρολατρικά ένα γονατό πελάτη, που παραπονιόταν ότι τη σαλάτα του την είχαν φτιάξει με έυδι, κι' όχι με λευδίον, όταν ένοιωσε πάνω της ένα βλέμμα, και γινονάτας, είδε τον Ντομπέρ. Ήταν ένα δοσ-δοσό δοσού, και το μπάνι ήταν γεμάτο κόσμο. Έκείνες φορούσε μία άνοιγντόγρωμη τρένιτς—η κότ, κι' ε-νός το γιακά άνασκακίω. Πίσω του έονόταν ο σωματοφύλακας του, ο Βιλπρέα.

Η Βιβή ξανανούρισε τις πλάτες της, κι' άοχιση να ήμνη μία φουνα-αία. Αισθάνονταν ζάλη, μαύρα στίγματα χόρευαν μπροστά στα μάτια της, νόμιζε πως η καρδιά της είχε πηδήσει στο λαιμό της, και την έπνιγε. Δεν είχε πιστέψει ποτέ ότι θα υπακούσε να ξεγιάσει τον Ντομπέρ, αλλά ούτε φωναζόταν ότι ήταν τόσο πολύ ριζωμένος στην καρδιά της.

— Εί, σε φωνάζω κι' πελάτες, της είπε ο ένας από τους τέσσερις νέους.

Δεν μπορούσε να μένη διαρκώς έτσι, με τις πλάτες νουσιμένες για να μη βλέπει τον Ντομπέρ. Με το πρόσωπο άναστατωμένο, τα δόντια σφιγμένα, έναρμόνισε να σερίβει.

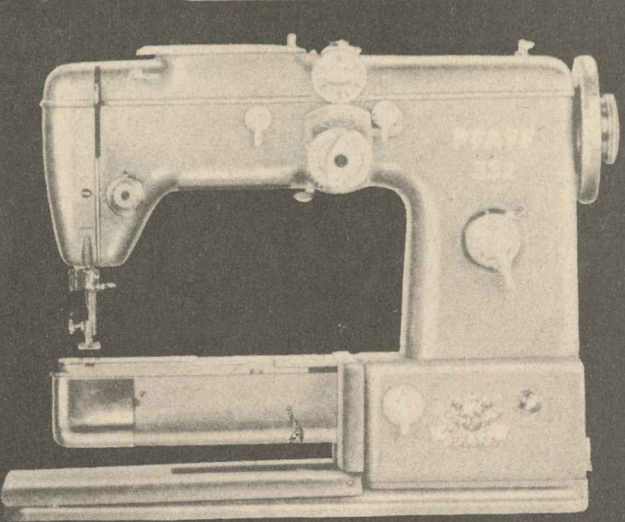
Ο Ντομπέρ, έστειλε μπροστά τον Βιλπρέα να του άνοιξη το δοσού, και ήρε και στάθηκε μπροστά στον πάλκο. Κυττάζε τη Βιβή επίμονα, ύστερα της έκανε νόημα με το χέρι. Έκείνη πλησίασε, δεν μπορούσε ν' άνηχη, ήταν ένας πελάτης κι' αυτός σαν όλους τους άλλους.

— Έλα μαζί μου, άμέσως, της είπε χαμηλόφωνα.

Έκείνη έσφιγγε τα δόντια της. Άν δοκιμάζε να μιλήσει θα έξαποψ-σε σε λυγμούς.

— Άλλάς. και έλα να φύγουμε άμέσως, επανέλαβε ο Ντομπέρ. Άν εξακολουθήσω να σε βλέπω για μία στιγμή άκούη πίσω απ' αυτό τον πάλκο, θα τα πιάσω όλα εδώ μέσα. Ίλιγγος... Ίλιγγος. Η Βιβή δεν μπορούσε να κάνει ούτε ένα βήμα. Στεκόταν ακίνητη με το χέρι άκου-μικρόν στον πάλκο, και δάγκανε τα χείλη της για ν' αντέξει, να μη σωριασθή γάμω. Μα το πρόσωπο του Ντομπέρ είχε ένα έκφορσι φοβερό. Ήταν δέβαιο ότι θα προαμαποποιού-σε την άπειλή του. Τότε εκείνη, με βήμα άσταβές, άπομακονύθηκε από τον πάλκο, ενώ τα μαύρα στίγματα εξακολούθησαν να χορεύουν μπροστά στα μάτια της.

— Τί έπαθες; τη ρώτησε ένας ά-

Οι γυναίκες όλου του κόσμου αναγνωρίζουν την αξία της ραπτομηχανής ΦΑΦΦ διότι κάνει εύκολο σαν παιχνιδάκι το ράψιμο της νοικοκυράς και φέρνει χαρά στο σπίτι.

Η αυτόματη ΦΑΦΦ με ένσωματωμένη την απαραίμιλλη κεντητική συσκευή, κατασκευάζει αυτόμάτως και χωρίς αλλαγή καμπυλογράμμων ή πατρόν, άπεριόριστον άριθμόν διακοσμητικών κεντημάτων. Η ΦΑΦΦ διαθέτει ώραία έπιπλα ραπτομηχανών, που ταιριάζουν σε όποιονδήποτε έπιπλωσι του σπιτιού.

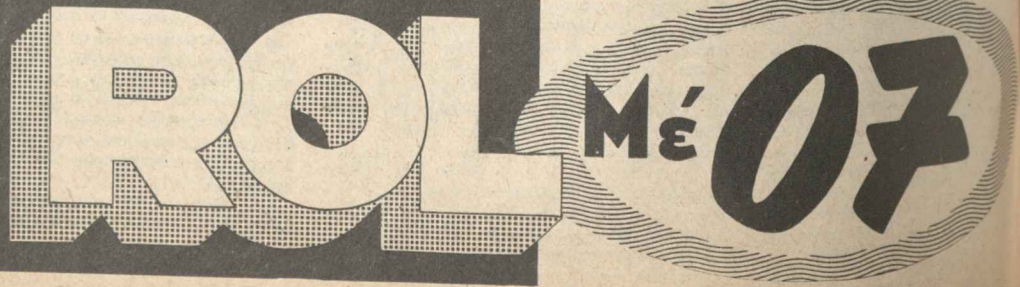

Α.Ε. ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ)
Κολοκοτρώνη 25 Άθήναι - Τηλ. 36-164

ΕΝΤΥΠΟΝ

Παρακαλώ άποστείλατε μου άνευ ούδεμιάς άποχρέωσής μου, περιγραφικά σημείωματα (προσπεκτύς) δια την άποτόματον ραπτομηχανήν ΦΑΦΦ, διευθυνούς μου :

ΣΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ
Τò 07 προστατεύει
τά χέρια σας, σαν
ένα ΑΟΡΑΤΟ ΓΑΝΤΙ

22

27

Πώς θα διαλέξετε ένα έτοιμο φόρεμα

ΣΩΤΗΡΙΑ ΛΥΣΙ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Ή ΑΠΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΤΗΣ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ χρόνια, όλες σχεδόν οι γυναίκες εργάζονται, αλλά κι εκείνες που μένουν στο σπίτι έχουν τις ασχολίες τους για το νοικοκυριό και τη συντήρησή του, τη φροντίδα του συζύγου και την ανατροφή των παιδιών.

Με λίγα λόγια, τόσο σ' αυτές που εργάζονται στα γραφεία τους, όσο και σ' εκείνες που βρίσκονται στο σπίτι, μένει ελάχιστος χρόνος για τη φροντίδα του εαυτού τους.

Έτσι, εγκαταλείπουν κάπως την εμφάνισή τους κι' έχουν μία σοβαρή δικαιολογία γι' αυτό. Δεν υπάρχει ο απαιτούμενος χρόνος που χρειάζεται για να διαλέξουν το ύφασμα που θέλουν και να κάνουν τις απαραίτητες πράξεις για να μπορέσουν να φορέσουν το φόρεμα, το ταγιέρ ή το παλτό που τους άρσει. Από το άλλο μέρος όμως εκατοντάδες καταστήματα έτοιμων που υπάρχουν σε όλα τα μέρη του κόσμου, διευκολύνουν τις γυναίκες και τις απασχολούν από τις κουραστικές αναζητήσεις ύφασμάτων και σχεδίων.

Με μία προσεκτική ματιά η κάθε γυναίκα διαλέγει το ρούχο που θέλει και γλυτώνει από όλη τη φασαρία της μοδίστρας καθώς και από την απογοήτευσή που συμβαίνει συχνά. Οι περισσότερες γυναίκες, μετά την τελευταία πρόβα... διαπιστώνουν πως άλλο μοντέλο διάλεξαν κι' άλλο βγήκε η αλλιώς το φαντάστηκαν και διαφορετικό είναι στην πραγματικότητα.

Όλα αυτά όμως που σχολιάζουμε παραπάνω μπορούν να συμβούν και όταν διαλέξετε ένα έτοιμο ρούχο... δεν ξέρετε πως θα το διαλέξετε, πως θα το ξεχωρίσετε ανάμεσα από τα πολλά και τί επιδιωρδώσεις πρέπει να δεχθώ να γίνουν, πάνω στο σώμα σας. Όταν τα γνωρίζετε αυτά να είσαστε σίγουρη πως έχετε φωνίσει καλά — ότι δεν χάσατε άσκοπα τον καιρό σας και τέλος ότι δεν δώσατε άδικα τα λεπτά σας.

Τί πρέπει να λάβετε υπ' όψιν

"Αν ξεκινήσετε να αγοράσετε κάτι έτοιμο πρέπει να έχετε κατ' αρχήν κατασταλάξει στο τί θέλετε να αγοράσετε. Μη βγαίνετε για ψώνια με συγκεκριμένες ιδέες λέγοντας π.χ.: αν δεν βρώ το φόρεμα που θέλω, παίρνω ένα ταγιέρ, αν δεν το βρώ κι' αυτό όπως το θέλω, παίρνω μία φούστα και μία μπλούζα. "Αν ξεκινήσετε μ' αυτές τις σκέψεις, ασφαλώς θα αποτύχετε στην αγορά που θα κάνετε. Μην έπηρεάζετε πολύ από τη μόδα και μην παίρνετε ως πρότυπα τα μοντέλα που ποζάρουν σε καλλιτεχνικές στάσεις. Όλα τα κατστήματα διαθέτουν μοντέρνα είδη, δεν αρέσει όμως να είναι κάτι μοντέρνο, πρέπει και να σας πηγαίνει. Αυτό φυσικά θα το δείτε, αν κρίνετε χωρίς επείγεια τον εαυτό σας κι' αυτό που δοκιμάζετε.

Μη ζητάτε από την πωλήτρια ένα φόρεμα πρώην, που να μπορεί να φορεθώ το απόγευμα στον περίπατο και το βράδυ στο θέατρο ή σε μία συγκέντρωση. Πρέπει να ξέρετε, πως φορέματα για όλες τις ώρες του είκοσιτεταύρου δεν υπάρχουν, παρ' όλες τις επινοήσεις της μόδας. Δεν πρέπει να διαλέγετε χτυπητά χρώματα σε ακριβά ρούχα, ούτε μαρκέ σχέδια, γιατί αν η μόδα περάσει θα φοράτε, μία ακριβή μόν τουαλέτα, αλλά ντεμοντέ πιά. Προτιμάτε τα κλασικά σχέδια, αυτά δεν έχουν μόδα, ούτε ηλικία. Οσοδήποτε κομψή κι' αν είσαστε

μη ντύνεσθε εξεζητημένα. Έχετε υπ' όψιν σας ότι η εκζητήσις σπάνια είναι ωραία.

Όταν καταλήξετε στο τί θέλετε ν' αγοράσετε — φόρεμα, παλτό ή ζακέτα — πείτε στην πωλήτρια που σας περιποιείται το νούμερο των έτοιμων που φοράτε ή αν ψωνίζετε για πρώτη φορά έτοιμα είδη σημειώστε στο καρτέ σας το νούμερο που θα διαπιστώσετε πως σας ταιριάζει. Ο αριθμός αυτός θα σας διευκολύνει κάθε φορά που θα αγοράζετε κάτι έτοιμο και θα απελευθερώσει από περιττές αναζητήσεις.

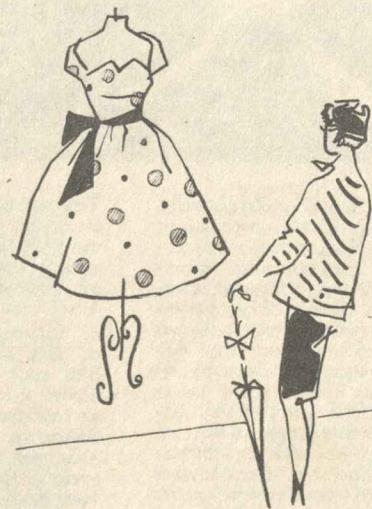
Σήμερα σ' όλα σχεδόν τα κατστήματα έτοιμων φορεμάτων αρχίζουν από το 44 που προρίζεται για τα πολύ λεπτά σώματα και συνεχίζουν στο 48 για τα μέτρια, στο 50 για τα γεμάτα και τέλος στο 52 για τα παχύτερα. Αυτή η διαβάθμιση διευκολύνει σε μεγάλο βαθμό τις γυναίκες.

Τί θα δεχθώ απ' την πωλήτρια

Ζητήστε ευγενικά να σας εξηγήσει τη ραφή και να είσαστε βέβαιη πως θα το κάνει με μεγάλη προθυμία. Πρώτον γιατί αυτή είναι η δουλειά της, δεύτερο γιατί θα καταλάβει πως έχει απέναντί της μία πραγματική κυρία.

Δεχθώ την υπόδειξη της πωλήτριας σχετικά με το πως θα φορέσετε το ρούχο που θα προβάρετε, πρώτον για να μη γίνω ζημιά και δεύτερον γιατί εκείνη ξέρει πως πρέπει να μονταρισθώ στο σώμα.

Δοκιμάστε με τη βοήθειά της όσα ρούχα θέλετε και όταν ορθήτε αυτό που σας ικανοποιεί, κυττάξτε στον καθρέφτη, την κοψή κατ' αρχήν, το σχέδιο του ύφασματος, τη

γραμμή και το μέγεθος του. "Αν μείνετε ευχαριστημένη από το σύνολο της εμφάνισής σας, αγοράστε το και σκεφθείτε πως μέσα σε λίγη ώρα γλυτώσατε από φροντίδες που θα σας απασχολούσαν τουλάχιστο μία εβδομάδα. Με το ρούχο αυτό που διαλέξατε, στο ίδιο χρονικό διάστημα διαλέξατε συγχρόνως το χρώμα, το ύφασμα και το ράψιμο. Νά, λοιπόν, η οικονομία του χρόνου που είναι τόσο πολύτιμη τόσο για τη νοικοκυρά, όσο και για την εργαζόμενη γυναίκα.

Πρέπει να γνωρίζετε ακόμα πως αν το παλτό, το φόρεμα, ή μπλούζα ή η φούστα θηλουν καμιά επι-

διόρθωση, κάθε κατάσταση την αναλαμβάνει χωρίς πρόσθετη επίδραση, έφ' όσον διαθέτει για τέτοιου είδους δουλειές ειδικευμένο προσωπικό.

Τί δεν πρέπει να δεχθώ

"Αν το ρούχο που διαλέξατε είναι μακρύ ή κοντό είναι πολύ εύκολο ή μοδίστρα του καταστήματος να το φέρει στο ύψος που έσείς προτιμάτε. "Αν οι ραφές των ώμων θέλουν σήκωμα για να στρώση το κορσάκι μη σας φοβίση η επιδιόρθωση αυτή που γίνεται εύκολα, αν όμως σας πούν πως χρειάζεται να μεταφερθούν οι πένες δεξιά ή αριστερά ή πως πρέπει να χαλάση κάποια πιάτα για να σας έρθει άνετο το ρούχο ή ότι όλο το ρούχο γενικά θέλει άνοιγμα ή στένεμα, μην το δεχθώτε γιατί με τις επιδιορθώσεις αυτές ή φόρεμα του θα χαλάση.

Μη παρασύρεσθε από τη γνώμη της πωλήτριας που επιμένει για το άλφα ή βήτα χρώμα, δώστε πείρα κι' αν έχω. Πάνω στο θέμα αυτό έσείς έχετε το λόγο γιατί ξέρετε τον εαυτό σας και το τί σας πηγαίνει.

Κάτι επίσης που πρέπει να αποφεύγετε είναι να ζητάτε τις γνώμες των παρευρισκόμενων γι' αυτό που δοκιμάζετε. Κάποια παλιά παράδοση λέει πως όσοι άνθρωποι ύπασχουν στον κόσμο, άλλες τόσες γνώμες και γούστα ύπασχουν.

Σημειώστε πως τα γυναικεία και τα γκρό ρούχα δεν επιδιορθώνονται εύκολα και προ πάντως δεν πρέπει να ανοίγουνται οι ραφές για να φασδύνουν γιατί τότε η προηγούμενη ραφή διακοπίνεται και το ύφασμα φαίνεται σαν παλιό. Το ίδιο περίπου συμβαίνει και με τα ρούχα που έχουν πέλους. "Αν πέσουν στενά στη δοκιμή, δεν πρέπει να φασδύνουν γιατί συνήθως το ναί' της ραφής τρώει το χνούδι του ύφασματος και έτσι το πληθυνόμενο ναί' διακοπίνεται, και πολύ άσχημα μάλιστα.

Γενικές παρατηρήσεις

Τα χοντρά και χνουδωτά ύφασματα αν είσαστε κομψή και παχουλή, πρέπει να τ' αποφεύγετε.

"Αν διαλέξετε φόρεμα ή ταγιέρ με πολλές γαρνιτούρες, όπως κεντήματα, χάντρες, πέρλες, στράς, ατλασιόν ή τρέσες, πρέπει να μη βάλετε κοσμήματα γιατί θα μοιάζετε σαν χριστουγεννιάτικο δένδρο.

Πρέπει να ξέρετε πως τα μεγάλα και προκλητικά ντεκολτέ είναι για τις νέες γυναίκες και τα μονοκόμματα φορέματα, δηλαδή τα χωριστά ραφά στη μέση είναι για τις πολύ λεπτές. Οι πλιότες είναι για όλες τις ηλικίες και τα στοάπλες, κατάλληλα για τους λεπτούς λαιμούς. τους στρογγυλούς ώμους και τις χωρίς κόκκαλα πλάτες.

Αυτές οι γενικές γραμμές είναι οι οδηγίες που πρέπει να τηρήσετε όταν θα ξέρετε να αγοράσετε ένα έτοιμο είδος, από αυτά που χρειάζονται πρόβα ή ελαφρά μεταποίηση.

Δεν απαιτούνται, όπως κλέτετε, και πάρα πολλά γνώσεις για να διαλέξετε ένα έτοιμο ρούχο που να ταιριάζει στο σώμα σας, στη υδρία και την προσωπικότητά σας. Με λίγη προσοχή, αν είστε έργοζόμενη γυναίκα, όπως είπαμε, θα απελευθερώσει μ' αυτό το είδος την αγορά, από πολλές φροντίδες και χασμερία για το διάλεγμα του ύφασματος και το ράψιμο του.

Λ. Β.

ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ

ΣΥΒΑΝΑ ΜΑΓΚΑΝΟ

ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΝΤΕ ΣΙΚΑ

ΙΔΑΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πώς τη φαντάζεσθε
ο διάσημος Έντλις
ήθοποιος και σκηνοθέτης

ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΝΤΕ ΣΙΚΑ

- ψηλή, όμορφη, με καθαρό πρόσωπο
- ικανή να λιποθυμήσει σε μία συγκίνηση
- να μισή το ψέμα, το κουτοπονηλιά, το σνομπισμό.

Μπορείτε να μας περιγράψετε το σωματικό τύπο της ιδανικής γυναίκας κατά τη γνώμη σας;

Προτιμώ τον τύπο της "Ηρας, που είναι κάπως εκτός μόδας. Και για να σας δώσω ένα κλασικό παράδειγμα: την "Αφροδίτη της Μήλου. Θέλω να πώ, μία γυναίκα με καλές αναλογίες, όμορφη στην πλήρη ωριμότητα της. Ψηλή στο ανάστημα, με τη μέση όχι πολύ λεπτή, τους γοφούς τσιμέντους, το στήθος πλούσιο, τις γάμπες τρυφερές και ρωμαλέες. Το πρόσωπό της να έχω μία ιδιαίτερη αρμονία, εκείνη τη ζωντανή κι' έντονη έκφραση που προέρχεται από ένα έσωτερικό φως.

Γνωρίζετε ποτέ καμιά γυναίκα που να μοιάζει με τον ιδανικό σας τύπο;

Γνωρίσα τρεις τουλάχιστον: τη Σοφία Λόρεν, τη Τζίνα Λολομπρίτζινα και τη Σιλβάν Μαγκάνο. Έκτος των άλλων σωματικών χαρακτηρισμών και οι τρεις έχουν λεπτομέρειες που έλκουν και δεν μπορεί να γίνω σύγκριση. Η Σοφία τη διαχυτικότητα, το νεανικό ένθουσιασμό, το πάθος. Η Τζίνα τον τρόπο της να γουρλώνει τα μάτια μ' ένα μίγμα θαυμασμού και απέλειας. Η Σιλβάνα την αντίθεση ανάμεσα στο γεμάτο μυστήριο έσωτερικό της κόσμο και μία νόστιμη παιδική σαστιμάρα.

Ποιό σωματικό χαρακτηριστικό σας τραβά πρώτα-πρώτα σε μία γυναίκα;

Η διαύγεια κι' η φωτεινότητα των ματιών της. Είναι το μόνο γυναικείο χαρακτηριστικό που δεν μπορεί να σε ξεγελάσει. Μία γυναίκα μπορεί να τελειοποιήση το πρόσωπό της μ' ένα τέλειο και σοφά δουλεμένο μακιγιάζ, να τροποποιήση την κόψη των ματιών, να δώσει τις λεραφίδες, αλλά οι κόρες των ματιών θα μείνουν στη φυσική τους κατάσταση. Ένα αρμονικό σύνολο μπορεί να κάνει έντυπωσι, αλλά μονάχα δυο υπέροχα μάτια καταρθώνουν να μαγνητίσουν και να υποβουλώσουν τελείως έναν άνδρα.

Ποιό μειονέκτημα στη γυναικεία εμφάνισή σας ένοχλει περισσότερο;

Τα χοντρά και παχειά χέρια. Οι εξαιρετικά τετράγωνοί ώμοι, που θυμίζουν μάλλον αθλήτη, παρά γυναίκα.

Σας γοητεύει μία ωραία γυναικεία φωνή;

Πάρα πολύ. Έχω τη γνώμη ότι καμιά γυναίκα δεν μπορεί να είναι τέλεια γοητευτική, αν έχω μία δυσάρεστη φωνή. Το μεγαλύτερο μέρος της επιτυχίας της "Ελεονώρας Ντουέ ως ήθοποιού και ως γυναικείας ώφελιστο ακριβώς στη μουσικότητα και το μοναδικό τέμπρο της φωνής της. Αυτό ήταν τόσο αληθινό, ώστε ο Γκαμπριέλε Ντ' Αννούντσιο να τη χαρακτηρίση «ή γυναίκα με το σοφό ιστύμα».

Σας άρεσε η γυναίκα που έχει φυσικότητα ή εκείνη με κάποια επιτήδευση;

Αυτή είναι μία ερώτηση που δεν έπρεπε να απευθυνθώ σε μένα, φανταστικό όπαδο του ρεαλισμού και κατά συνέπεια της απλότητας, της όμορφιάς, στην αγνή της κατάσταση. Η απάντησή μου είναι λοιπόν φανερά: είμαι υπέρ της ειλικρινούς γυναικείας σε όλες της τις εκδηλώσεις. Την επιτηδευμένη γυναίκα την περιφρονώ ή, ακόμα χειρότερα, την άνωκαλύπτει και ένα στοιχείο του ιδανικού που έχει πλάσει με το μυαλό του. Οί απαντήσεις που έδωσα ο ντέ Σικα είναι από ενδιαφέροντες και άπαικτες κρίνονται στις επιθυμίες των περισσότερων ανθρώπων.

Το άρωμα είναι μία ουσιαστική νότα στη γυναικεία γοητεία;

Είμαι κατηγορηματικά αντίθετος στα άρώματα. Η υπερβολική χρήση

τους από μία γυναίκα αντί να με τραβήξει, μου προκαλεί έλαφρά απέχθεια. Άκόμα και τη μέτρια χρήση τους δεν την συμπαθώ, γιατί είναι πολύ πιο δύσκολο να διαλέξει μία γυναίκα ένα καλό άρωμα από ένα ωραίοτατο φόρεμα, μία θαυμάσια γούνα, ένα κόσμημα. Απεχθάνομαι το άρωμα, όσο καλό κι' αν είναι, που άφίνει μία γυναίκα βγαίνοντας από ένα σαλόνι. Μερικές φορές φτάνει αυτό να με απογοητεύσει.

Προτιμάτε τη φιλάθλη και δυναμική γυναίκα ή την τρυφερή και εύθραυστη;

Ανήκω μάλλον σ' έναν κόσμο περασμένο. Προτιμώ κατά συνέπεια τη γυναίκα στυλ δεκάτου ογδόου αιώνα: ρωμαντική, λεπτή, ικανή να λιποθυμά σε μία συγκίνηση. Άκόμα καλύτερα μάλιστα αν κατορθώσω και άνακαλύψω σε μία σύγχρονη κοπέλλα τα χαρακτηριστικά εκείνα, φυσικά όμως κι' όχι προσποιημένα. Ο τύπος του ολυμπιονίκη μ' ενδιαφέρει μονάχα σαν αθλήτρια, σαν μία έκφραση νεανικότητας και ζωτικότητας. Σαν γυναίκα όμως ποτέ.

Σε ποιά τέχνη πρέπει να καταφεύγει μία γυναίκα για ν' άρεση;

Στην τέχνη να είναι αυτή η ίδια, να μη προδίδη την αληθινή φύση της.

Σε ποιά ηλικία, κατά τη γνώμη σας, η γυναίκα είναι αληθινά πλήρης και γοητευτική;

Όταν έχω φτάσει σε μία τέλεια ίσορροπία ανάμεσα στα σωματικά θέλητρα και τα ήθικα χαρίσματα. Είναι ένα φαινόμενο εύφυας μάλλον παρά ώριμότητας. Η ίσορροπία αυτή επιτυγχάνεται γύρω στα 30.

Προτιμάτε την ιδιότροπη γυναίκα, τη γυναίκα με την απρόβλεπτη διάθεση ή τη σταθερή και ίσορροπημένη;

Έξαρτάται από τη φύση και τη δύναμη του έρωτα. Για ένα περαστικό φλέο καλύτερη είναι η γυναίκα με τον εύμεταβλητο χαρακτήρα, η ιδιότροπη, η ασυλλόγητη. Για μία σχέση όμως που άντεχει στα χτυπήματα του χρόνου είναι απαραίτητο να είναι η γυναίκα ψυχολογικά ώριμη, λογική δηλαδή και σταθερή.

Κατά τη γνώμη σας, μία έρωτευμένη γυναίκα πρέπει να εμφωρτάει κι' από ένα μητρικό αίσθημα;

Μία έρωτευμένη γυναίκα έχει πάντοτε κι' ένα μητρικό αίσθημα. Δεν εννοώ βέβαια να καταντά μονότρονη, ούτε ασφυκτική με τις φροντίδες της. Η Άνττα Γαριβάλδι, για να φέρω ένα παράδειγμα, ήξερε να συνδυάζει τη θερμή και τη φλογα μιας έρωτευμένης γυναικείας και την υπέροχη άφοσύση και γλυκύτητα μία αληθινής μητέρας.

Κατά τη γνώμη σας, μία γυναίκα πρέπει μαζί με τη θηλυκότητα να έχω κι' εξυπνάδα;

Πρέπει να συνδυάζει θηλυκότητα κι' εξυπνάδα. Να έχω δηλαδή ένα άνοιχτό, εύστοφο μυαλό και πνευματικά ενδιαφέροντα. Μα ταυτόχρονα να έχω και μία ακριβή εκτίμηση των όρων που φτάνει το πνεύμα αυτό και, το σπουδαιότερο, το χάρισμα να μη γίνεται ποτέ δυσάρεστη.

Ποιές γυναικείες συνήθειες σας εξοργίζουν πιο πολύ;

Η άσυγκράτητη μαγία του κουτοπονηλιού. Το ψέμα και η κακολογία. Ο σνομπισμός. Η άνοηλη κοκεταρία απέναντι σ' έναν άνδρα που νοιώθει ένα αίσθημα γι' αυτήν. Ο ανταγωνισμός απέναντι στον άνδρα ή τον άρραβωνιστικό της. Και η χειρότερη συνήθεια να λένε άρλόμυρες, να κάνουν ερωτήσεις που δυσχεραίνουν το συνομιλήτη τους.

ΑΞΕΛ ΜΟΥΝΤΕ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΛΥΣΕ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ!

Πάνω στο κρεβάτι δρισκόταν ξαπλωμένη μια αρκετά νεαρή γυναίκα εξαιρετικής όμορφης.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ, γυρίζοντας αργά στο σπίτι μου, στο Παρίσι, βρήκα στην πόρτα μου ένα μόνιπο που με περίμενε με μια επίσημα παραγγελία για μια άγνωστη διεύθυνση στην οδό Γκρανέτ. Με δέχτηκε μια χοντρή γυναίκα μ' αποκρουστική όψη, που μου συστήθηκε ως Μαντάμ Ρακέν, μαμμή, και με ώθησε σε μια κάμαρα του επάνω πατώματος.

Πετσέτες, σεντόνια, κουβέρτες, σέρνονταν παντού, μουσκεμένα στο αίμα. Πάνω στο κρεβάτι δρισκόταν ξαπλωμένη, περισσότερη πεθαμένη παρά ζωντανή, μια νεαρή γυναίκα, εξαιρετικής όμορφης. Δεν ήμουν μαιευτήρας, ωστόσο έπειτα από μια σύντομη εξέταση στρώθηκα στη δουλειά. «Όλα πήγαν σχετικά καλά κι' ύστερα από μια δραστήρια τεχνητή αναπνοή συνήλθε, όπως επίσης και το ίδιο το παιδί που ήταν μισοπεθαμένο από ασφυξία. Μόλις είχαν γλυτώσει και οι δύο τους από βέβαιο θάνατο. Δεν έμεινε πια μπαμπάκι, ούτε πανί, ούτε κανενός είδους επίδεσμος για να σταματήσουν την αιμορραγία να, κατά ευτυχή συμπτώσει, αγκαλιά μια μισοζώνη δαλίτσα γεμάτη ωραία ασπρόδουρα και γυναικεία εσώρουχα που τα έδωσα άμεσα για να τα χρησιμοποιήσω για άπορηφτικά επίθεματα.

«Αργότερα, ανακάλυψα πεσμένη κάτω, μια όμορφη διαμαντένια καρφίτσα που ασφαλώς θα είχε ξεφυγεί από τη δαλίτσα καθώς την ανακάτωναν για να βρω τα χρειαζόμενα.

«Ό, τι ωραία καρφίτσα, φώναξε η Μαντάμ Ρακέν. Θαρρώ πως αν τα πράγματα γυρίσουν άσχημα ή καρφίτσα αυτή θάβει αρκετή για να πληρωθεί ο λογαριασμός μου. Ποτέ δεν ξέρε κανείς μ' αυτές τις ξένες. Θα μπορούσε να της περάσει από το μυαλό να ξεφάνιστη με τον ίδιο μυστηριώδη τρόπο που ήρθε, μόνο ο θεός ξέρει από πού!

Πριν φύγω έδωσα στη Μαντάμ Ρακέν τη διαμαντένια καρφίτσα να τη φυλάξει. Δεκαπέντε μέρες αργότερα πήρα γράμμα της. Με πληροφορούσε πως όλα είχαν πάει καλά, πως η κυρία είχε φύγει από άγνωστη κατεύθυνση. Είχε πληρώσει όλους τους λογαριασμούς και είχε

δώσει επιπλέον στη Μαντάμ Ρακέν ένα σημαντικό ποσό για να φροντίσει να υιοθετηθεί το παιδί από εντιμους ανθρώπους.

ΤΡΙΑ χρόνια αργότερα, καθώς έπαιρνα το πρωινό μου και διάβάζα συγχρόνως την εφημερίδα μου, τα μάτια μου έπεσαν σε μια είδηση με μεγάλα γράμματα:

ΜΙΑ ΒΡΩΜΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

«Συνεληθόντες εις την οδόν Γκρανέτ, η μαία Μαντάμ Ρακέν, δόξ ενθύβονος του θανάτου μιας νεαρής γυναίκης. Η Μαντάμ Ρακέν κατηγορείται επίσης ότι εξαφάνισε πολλά νεογέννητα τα οποία της είχαν εμπιστευθή».

Η εφημερίδα μου έπεσε από τα χέρια. Μαντάμ Ρακέν, δόξ ενθύβονος του θανάτου μιας νεαρής γυναίκης. Η Μαντάμ Ρακέν κατηγορείται επίσης ότι εξαφάνισε πολλά νεογέννητα τα οποία της είχαν εμπιστευθή. Συμφωνήσαμε να περάσει με πάση υετή την εξέταση των αρρώστων μου.

Το σαλόνι μου ήταν ακόμα γεμάτο, την ώρα που το κομψό λαντό της σταμάτησε μπροστά στην πόρτα μου. «Έστειλα τη Ροζαλί να της πη να πειμμένη στην τραπεζαρία, όπου να τελειώσει με τους αρρώστους μου. Μισή ώρα αργότερα τη βρήκα να κάθεται στην τραπεζαρία με τον Τζών στα γόνατά της, δειχνοντάς ζωρό ενδιαφέρον στις εξηγήσεις που της έδινε για τα διάφορα παιχνίδια του. Την πήρα παράμερα και της είπα πως ο Τζών ήταν όφρανος και πως η ιστορία του ήταν πολύ βλαβερή. Τώρα βρίσκονταν σε καλή χείρα, στις Ροβέρ. Τώρα βρίσκονταν σε καλή χείρα, στις Ροβέρ. Τώρα βρίσκονταν σε καλή χείρα, στις Ροβέρ.

Ναι, αλήθεια, είπε με γλυκύτητα, δεν νομίζω να έχω κάνει τίποτα που να μην είναι καλό για τον Τζών. Είπα πως πολύ λίγο πράγματα ξέρουμε για τη νοσοτροπία των παιδιών και πως είμαστε βέβαιοι στον κόσμο που ζούν. Μόνον τα κριμιακά μητέρας θα μπορούσε ποτέ-ποτέ να κριμιακή την ψυχρούσινθεσί του μέσα από τις σκέψεις τους.

Γι' απάντησι, εκείνη πήλαιοσε τον Τζών, έσκυψε το κεφάλι της επάνω του και τον φέλισε τρυφερά. Ο Τζών την κούτταξε με τα μάτια του γεμάτα έκπληξη.

Είναι το πρώτο φιλή ασφαλώς που του δόσανε, είπα.

Όταν η Ροζαλί παρουσιάστηκε για τον συνηθισμένο τους απογευματινό περίπατο, ή αμασία της. Από την ημέρα εκείνη μια καινούργια ζωή είχε αρχίσει για τον Τζών. Σε λίγο έμεινε για να παρασταθεί στο μπάνιο του, καθόταν πλάι του όσωπου να τον πάρη ο ύπνος.

Ο συνηθισμένος μου άνεκοινοσε πως θα μείνανε στο Παρίσι. Ποσόν καιρό, δεν είχε ίσμενη η γυναίκα του και ποτέ δεν ήταν πιο χαρούμενη όσο αυτή τη στιγμή.

Το παιδί κοιμόταν άσχημα. Πολλές φορές, όταν πήγαινα να του ρίξω μια ματιά, πριν πλυνάσω, μου φαινόταν πως είχε βήχε πολύ. Όταν ξαφνικά, ένα πρωί άκουσα στην κορυφή του βεζιού του πνεύμονα ένα ρόγχο που προήγαγε το πνεύμα. Χρειάστηκε να το πω στην καινούργια του φίλη. Μου απάντησε πως το ήξερε κιόλας, το ήξερε χωρίς αμφιβολία πριν από μένα. Είπα να πάρω μια νουσοκόμο, να έλκειν δεν θέλησε ν' άκούση ούτε λέξη πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Με έκτευσαν να κινή αυτή τη νοσοκόμο και στο τέλος υπέκυψε.

Δύο μέρες αργότερα ο Τζών έκανε μια έλαφρά σιμύπτιση και ο πυρετός το βράδυ ανέβηκε. Ήταν φανερό πια πως η αρρώστεια θα είχε γρήγορη εξέλιξη.

Δεν θα ζήση πολύ, είπε η Ροζαλί σφίγγοντας το μαντήλι της πάνω στα μάτια της. Τον Τζών το άρεσε να κάθεται στα γόνατά της τρυφερά νοσοκόμας του, ενώ η Ροζαλί έτοιμαζε το κρεβάτι του για τη νύχτα. Πάντα θεωρούσα τον Τζών έξυπνο παιδάκι με γλυκό πρόσωπο, μα ποτέ δεν θα το έλεγα όμορφο.

Κιττάζοντας τον τώρα, ακόμα και τα χαρακτηριστικά του προσώπου του φαινόταν αλλοιωμένα, τα μάτια του λες και είχαν γίνει πιο μεγάλα και πιο σκούρα σε απόχρωσι. Είχε γίνει ένα ωραίο παιδί, ωραίο σαν το πνεύμα του έρωτα ή το πνεύμα του θανάτου. Κιττάζα εκείνα τα δύο πρόσωπα που ήταν κοντά, μάγουλο με μάγουλο. Έμεινα κατάπληκτος.

Ήταν δυνατόν η απειρη αγάπη που ξεχείλιζε από την καρδιά αυτής της γυναίκας γι' αυτό το έτοιμοθάνατο παιδί ν' αποτύπωνε στο μικρό της χαρακτηριστικό στο πρόσωπο, η ίδια απάντηση που φίλου; Το ίδιο άγνο μέτωπο, οι ίδιες βλεφαρίδες, η καμπύλη των φρυδιών, οι ίδιες βλεφαρίδες.

Έκείνη το έβλεπε στο κρεβάτι του. Ο μικρός πέρασε αήσυχως νύχτα κι' εκείνη δεν άφησε στιγμή το προσκεφάλο του. Στο τέλος, αποκοιμήθηκε για λίγο. Την έπαισα να αναπαυθεί καμιά ώρα. Η Ροζαλί θα την ειδοποιούσε όταν θα ξυπνούσε ο μικρός.

Όταν ξαναγύρισα το πρωί στην κάμαρά του, η Ροζαλί, με το δάχτυλο στα χείλη, μου είπε σιγά πως κοιμόντουσαν κι' οι δύο.

Κιττάζετε τον! μουρμούρισε. Όνειρεύεταί...

Το προσωπικό του ήταν γαλήνιο και ήρεμο, τα χείλη του ήταν μισάνοιχτα σ' ένα πολύ όμορφο χαμόγελο. Έβαλα το χέρι μου στην καρδιά του. Είχε πεθάνει. Τα μάτια μου πήγαν από το χαμογελαστό πρόσωπο του παιδιού στο πρόσωπο της γυναίκας που κοιμόταν στο κρεβάτι.

Το πρωί εκείνη τον έπαισε και τον έντυσε για τελευταία φορά. Τά έκανε όλα μονάχη της. Ούτε την ίδια Ροζαλί δεν άφησε να τη βοηθήσει να τον βάλει στο φέρετρό του. Όπως πήγα να τον ταφώ στο σεντόνι πάνω από το προσωπικό, η Ροζαλί με λυγμούς και μου κίε τον άρσιον με κλαίη με λυγμούς απ' αυτόν και να τον άρσιον μόνο του σ' ένα ξένο κοιμητήριο.

Γιατί να χωριστή; είπα. Να τον πάρετε μαζί σας στην Αγγλία και να τον θάψετε πλάι στην όμορφη ένορική εκκλησία σας.

Μπορώ, αλήθεια; φώναξε σχεδόν με χαρά. Αυτό γίνεται, είπα.

Έκείνη άνασκήκωσε το σκέπασμα, απόθεσε ένα μικρό μπουκέτο μενεζέδες κοντά του. Δεν έχω τίποτε άλλο να το δώσω, έκλαψε. Ό, τι είχε κάτι από μένα...

Φαντάζομαι πως θα ήθελε να πάρη το δώ, είπα δαγίζοντας από την τσέπη μου τη διαμαντένια καρφίτσα και καρφιντώνοντας την στο προσκεφάλο του, άνηκε στη μητέρα του.

Έκείνη δεν έλεγε τίποτα. Μόνο άπλωσε τα χέρια της προς το παιδί της κι' έπεσε ανάσπαστη στο πάτωμα.

Είδα τον τάφο του μικρούλη Τζών. Αναπαύεται στο κοιμητήριο μιας απ' τις πιο όμορφες ένορικές εκκλησίες του Κέντ. Χρυσάνθεμα και μενεζέδες φυτρώνουν στον τάφο του. Ποτέ πια δεν ξαναθα τη μητέρα του.

Ίσως έτσι να ήταν καλύτερα...

ματάκια του γεμάτα έκπληξη.

Είναι το πρώτο φιλή ασφαλώς που του δόσανε, είπα.

Όταν η Ροζαλί παρουσιάστηκε για τον συνηθισμένο τους απογευματινό περίπατο, ή αμασία της. Από την ημέρα εκείνη μια καινούργια ζωή είχε αρχίσει για τον Τζών. Σε λίγο έμεινε για να παρασταθεί στο μπάνιο του, καθόταν πλάι του όσωπου να τον πάρη ο ύπνος.

Ο συνηθισμένος μου άνεκοινοσε πως θα μείνανε στο Παρίσι. Ποσόν καιρό, δεν είχε ίσμενη η γυναίκα του και ποτέ δεν ήταν πιο χαρούμενη όσο αυτή τη στιγμή.

Το παιδί κοιμόταν άσχημα. Πολλές φορές, όταν πήγαινα να του ρίξω μια ματιά, πριν πλυνάσω, μου φαινόταν πως είχε βήχε πολύ. Όταν ξαφνικά, ένα πρωί άκουσα στην κορυφή του βεζιού του πνεύμονα ένα ρόγχο που προήγαγε το πνεύμα. Χρειάστηκε να το πω στην καινούργια του φίλη. Μου απάντησε πως το ήξερε κιόλας, το ήξερε χωρίς αμφιβολία πριν από μένα. Είπα να πάρω μια νουσοκόμο, να έλκειν δεν θέλησε ν' άκούση ούτε λέξη πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Με έκτευσαν να κινή αυτή τη νοσοκόμο και στο τέλος υπέκυψε.

Δύο μέρες αργότερα ο Τζών έκανε μια έλαφρά σιμύπτιση και ο πυρετός το βράδυ ανέβηκε. Ήταν φανερό πια πως η αρρώστεια θα είχε γρήγορη εξέλιξη.

Δεν θα ζήση πολύ, είπε η Ροζαλί σφίγγοντας το μαντήλι της πάνω στα μάτια της. Τον Τζών το άρεσε να κάθεται στα γόνατά της τρυφερά νοσοκόμας του, ενώ η Ροζαλί έτοιμαζε το κρεβάτι του για τη νύχτα. Πάντα θεωρούσα τον Τζών έξυπνο παιδάκι με γλυκό πρόσωπο, μα ποτέ δεν θα το έλεγα όμορφο.

Κιττάζοντας τον τώρα, ακόμα και τα χαρακτηριστικά του προσώπου του φαινόταν αλλοιωμένα, τα μάτια του λες και είχαν γίνει πιο μεγάλα και πιο σκούρα σε απόχρωσι. Είχε γίνει ένα ωραίο παιδί, ωραίο σαν το πνεύμα του έρωτα ή το πνεύμα του θανάτου. Κιττάζα εκείνα τα δύο πρόσωπα που ήταν κοντά, μάγουλο με μάγουλο. Έμεινα κατάπληκτος.

Ήταν δυνατόν η απειρη αγάπη που ξεχείλιζε από την καρδιά αυτής της γυναίκας γι' αυτό το έτοιμοθάνατο παιδί ν' αποτύπωνε στο μικρό της χαρακτηριστικό στο πρόσωπο, η ίδια απάντηση που φίλου; Το ίδιο άγνο μέτωπο, οι ίδιες βλεφαρίδες, η καμπύλη των φρυδιών, οι ίδιες βλεφαρίδες.

Έκείνη το έβλεπε στο κρεβάτι του. Ο μικρός πέρασε αήσυχως νύχτα κι' εκείνη δεν άφησε στιγμή το προσκεφάλο του. Στο τέλος, αποκοιμήθηκε για λίγο. Την έπαισα να αναπαυθεί καμιά ώρα. Η Ροζαλί θα την ειδοποιούσε όταν θα ξυπνούσε ο μικρός.

Όταν ξαναγύρισα το πρωί στην κάμαρά του, η Ροζαλί, με το δάχτυλο στα χείλη, μου είπε σιγά πως κοιμόντουσαν κι' οι δύο.

Κιττάζετε τον! μουρμούρισε. Όνειρεύεταί...

Το προσωπικό του ήταν γαλήνιο και ήρεμο, τα χείλη του ήταν μισάνοιχτα σ' ένα πολύ όμορφο χαμόγελο. Έβαλα το χέρι μου στην καρδιά του. Είχε πεθάνει. Τα μάτια μου πήγαν από το χαμογελαστό πρόσωπο του παιδιού στο πρόσωπο της γυναίκας που κοιμόταν στο κρεβάτι.

Το πρωί εκείνη τον έπαισε και τον έντυσε για τελευταία φορά. Τά έκανε όλα μονάχη της. Ούτε την ίδια Ροζαλί δεν άφησε να τη βοηθήσει να τον βάλει στο φέρετρό του. Όπως πήγα να τον ταφώ στο σεντόνι πάνω από το προσωπικό, η Ροζαλί με λυγμούς και μου κίε τον άρσιον με κλαίη με λυγμούς απ' αυτόν και να τον άρσιον μόνο του σ' ένα ξένο κοιμητήριο.

Γιατί να χωριστή; είπα. Να τον πάρετε μαζί σας στην Αγγλία και να τον θάψετε πλάι στην όμορφη ένορική εκκλησία σας.

Μπορώ, αλήθεια; φώναξε σχεδόν με χαρά. Αυτό γίνεται, είπα.

Έκείνη άνασκήκωσε το σκέπασμα, απόθεσε ένα μικρό μπουκέτο μενεζέδες κοντά του. Δεν έχω τίποτε άλλο να το δώσω, έκλαψε. Ό, τι είχε κάτι από μένα...

Φαντάζομαι πως θα ήθελε να πάρη το δώ, είπα δαγίζοντας από την τσέπη μου τη διαμαντένια καρφίτσα και καρφιντώνοντας την στο προσκεφάλο του, άνηκε στη μητέρα του.

Έκείνη δεν έλεγε τίποτα. Μόνο άπλωσε τα χέρια της προς το παιδί της κι' έπεσε ανάσπαστη στο πάτωμα.

Είδα τον τάφο του μικρούλη Τζών. Αναπαύεται στο κοιμητήριο μιας απ' τις πιο όμορφες ένορικές εκκλησίες του Κέντ. Χρυσάνθεμα και μενεζέδες φυτρώνουν στον τάφο του. Ποτέ πια δεν ξαναθα τη μητέρα του.

Ίσως έτσι να ήταν καλύτερα...

ματάκια του γεμάτα έκπληξη.

Είναι το πρώτο φιλή ασφαλώς που του δόσανε, είπα.

Όταν η Ροζαλί παρουσιάστηκε για τον συνηθισμένο τους απογευματινό περίπατο, ή αμασία της. Από την ημέρα εκείνη μια καινούργια ζωή είχε αρχίσει για τον Τζών. Σε λίγο έμεινε για να παρασταθεί στο μπάνιο του, καθόταν πλάι του όσωπου να τον πάρη ο ύπνος.

Ο συνηθισμένος μου άνεκοινοσε πως θα μείνανε στο Παρίσι. Ποσόν καιρό, δεν είχε ίσμενη η γυναίκα του και ποτέ δεν ήταν πιο χαρούμενη όσο αυτή τη στιγμή.

Το παιδί κοιμόταν άσχημα. Πολλές φορές, όταν πήγαινα να του ρίξω μια ματιά, πριν πλυνάσω, μου φαινόταν πως είχε βήχε πολύ. Όταν ξαφνικά, ένα πρωί άκουσα στην κορυφή του βεζιού του πνεύμονα ένα ρόγχο που προήγαγε το πνεύμα. Χρειάστηκε να το πω στην καινούργια του φίλη. Μου απάντησε πως το ήξερε κιόλας, το ήξερε χωρίς αμφιβολία πριν από μένα. Είπα να πάρω μια νουσοκόμο, να έλκειν δεν θέλησε ν' άκούση ούτε λέξη πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Με έκτευσαν να κινή αυτή τη νοσοκόμο και στο τέλος υπέκυψε.

Δύο μέρες αργότερα ο Τζών έκανε μια έλαφρά σιμύπτιση και ο πυρετός το βράδυ ανέβηκε. Ήταν φανερό πια πως η αρρώστεια θα είχε γρήγορη εξέλιξη.

Δεν θα ζήση πολύ, είπε η Ροζαλί σφίγγοντας το μαντήλι της πάνω στα μάτια της. Τον Τζών το άρεσε να κάθεται στα γόνατά της τρυφερά νοσοκόμας του, ενώ η Ροζαλί έτοιμαζε το κρεβάτι του για τη νύχτα. Πάντα θεωρούσα τον Τζών έξυπνο παιδάκι με γλυκό πρόσωπο, μα ποτέ δεν θα το έλεγα όμορφο.

Κιττάζοντας τον τώρα, ακόμα και τα χαρακτηριστικά του προσώπου του φαινόταν αλλοιωμένα, τα μάτια του λες και είχαν γίνει πιο μεγάλα και πιο σκούρα σε απόχρωσι. Είχε γίνει ένα ωραίο παιδί, ωραίο σαν το πνεύμα του έρωτα ή το πνεύμα του θανάτου. Κιττάζα εκείνα τα δύο πρόσωπα που ήταν κοντά, μάγουλο με μάγουλο. Έμεινα κατάπληκτος.

Ήταν δυνατόν η απειρη αγάπη που ξεχείλιζε από την καρδιά αυτής της γυναίκας γι' αυτό το έτοιμοθάνατο παιδί ν' αποτύπωνε στο μικρό της χαρακτηριστικό στο πρόσωπο, η ίδια απάντηση που φίλου; Το ίδιο άγνο μέτωπο, οι ίδιες βλεφαρίδες, η καμπύλη των φρυδιών, οι ίδιες βλεφαρίδες.

Έκείνη το έβλεπε στο κρεβάτι του. Ο μικρός πέρασε αήσυχως νύχτα κι' εκείνη δεν άφησε στιγμή το προσκεφάλο του. Στο τέλος, αποκοιμήθηκε για λίγο. Την έπαισα να αναπαυθεί καμιά ώρα. Η Ροζαλί θα την ειδοποιούσε όταν θα ξυπνούσε ο μικρός.

Όταν ξαναγύρισα το πρωί στην κάμαρά του, η Ροζαλί, με το δάχτυλο στα χείλη, μου είπε σιγά πως κοιμόντουσαν κι' οι δύο.

Κιττάζετε τον! μουρμούρισε. Όνειρεύεταί...

Το μέλι κάνει θαύματα!..

ΕΧΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΡΕΤΕΣ ΑΠ' ΟΣΕΣ ΦΑΝΤΑΖΕΣΤΕ. ΞΕΡΕΤΕ ΜΗΠΩΣ ΟΤΙ ΒΟΗΘΕΙ ΣΤΗΝ ΟΜΑΛΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ;

ΤΟ ΜΕΛΙ φέρνει στο νου μας όλη τη γλυκύα του καλοκαιριού. Και δεν κάνουν λάθος όσοι του αποδίδουν ένα σωρό ιδιότητες. Δεν είναι μόνο μια θαυμασία τροφή, είναι ένα αληθινό φυσικό φάρμακο, αποτελεσματικό τόσο για το βήχα, όσο και για μια άρχόμενη ιγμορίτιδα. Το μέλι κάνει αληθινά θαύματα: δυναμώνει τα ασθενικά παιδιά, τις έγκυους, καταπραύνει τα νεύρα και βοηθά τους σπασμωδικούς να περάσουν στις εξετάσεις τους. Ας δούμε τώρα μερικές από τις ιδιότητές του:

Δυναμώνει τους μύς

Το μυρμηκικό οξύ που περιέχει είναι εξαιρετικά πλούσιο σε βιταμίνες. Τρώγοντας μέλι αναπτύσσεται δυναμικά ο μυς, μεγαλώνει από τις συνηθισμένες.

Εκτός απ' αυτό, το μέλι περιέχει μια σημαντική αναλογία φασφορικών, πού, όπως ξέρεται, διευκολύνει τη διασπαστική εργασία.

Καταπραίνει το βήχα

Ο βήχας είναι μια ανακλαστική ενέργεια που έχει σκοπό ν' απαλλάξει το λάρυγγα και τις αναπνευστικές οδούς από τις βλεννώδεις που τους έρεθίζουν. Το μέλι, απαντώντας στο κρεβάτι του, ο μικρός πέρασε αήσυχως νύχτα κι' εκείνη δεν άφησε στιγμή το προσκεφάλο του. Στο τέλος, αποκοιμήθηκε για λίγο. Την έπαισα να αναπαυθεί καμιά ώρα. Η Ροζαλί θα την ειδοποιούσε όταν θα ξυπνούσε ο μικρός.

Όταν ξαναγύρισα το πρωί στην κάμαρά του, η Ροζαλί, με το δάχτυλο στα χείλη, μου είπε σιγά πως κοιμόντουσαν κι' οι δύο.

Κιττάζετε τον! μουρμούρισε. Όνειρεύεταί...

Το προσωπικό του ήταν γαλήνιο και ήρεμο, τα χείλη του ήταν μισάνοιχτα σ' ένα πολύ όμορφο χαμόγελο. Έβαλα το χέρι μου στην καρδιά του. Είχε πεθάνει. Τα μάτια μου πήγαν από το χαμογελαστό πρόσωπο του παιδιού στο πρόσωπο της γυναίκας που κοιμόταν στο κρεβάτι.

Το πρωί εκείνη τον έπαισε και τον έντυσε για τελευταία φορά. Τά έκανε όλα μονάχη της. Ούτε την ίδια Ροζαλί δεν άφησε να τη βοηθήσει να τον βάλει στο φέρετρό του. Όπως πήγα να τον ταφώ στο σεντόνι πάνω από το προσωπικό, η Ροζαλί με λυγμούς και μου κίε τον άρσιον με κλαίη με λυγμούς απ' αυτόν και να τον άρσιον μόνο του σ' ένα ξένο κοιμητήριο.

Γιατί να χωριστή; είπα. Να τον πάρετε μαζί σας στην Αγγλία και να τον θάψετε πλάι στην όμορφη ένορική εκκλησία σας.

Μπορώ, αλήθεια; φώναξε σχεδόν με χαρά. Αυτό γίνεται, είπα.

Έκείνη άνασκήκωσε το σκέπασμα, απόθεσε ένα μικρό μπουκέτο μενεζέδες κοντά του. Δεν έχω τίποτε άλλο να το δώσω, έκλαψε. Ό, τι είχε κάτι από μένα...

Φαντάζομαι πως θα ήθελε να πάρη το δώ, είπα δαγίζοντας από την τσέπη μου τη διαμαντένια καρφίτσα και καρφιντώνοντας την στο προσκεφάλο του, άνηκε στη μητέρα του.

Έκείνη δεν έλεγε τίποτα. Μόνο άπλωσε τα χέρια της προς το παιδί της κι' έπεσε ανάσπαστη στο πάτωμα.

Είδα τον τάφο του μικρούλη Τζών. Αναπαύεται στο κοιμητήριο μιας απ' τις πιο όμορφες ένορικές εκκλησίες του Κέντ. Χρυσάνθεμα και μενεζέδες φυτρώνουν στον τάφο του. Ποτέ πια δεν ξαναθα τη μητέρα του.

Ίσως έτσι να ήταν καλύτερα...

ματάκια του γεμάτα έκπληξη.

Είναι το πρώτο φιλή ασφαλώς που του δόσανε, είπα.

Όταν η Ροζαλί παρουσιάστηκε για τον συνηθισμένο τους απογευματινό περίπατο, ή αμασία της. Από την ημέρα εκείνη μια καινούργια ζωή είχε αρχίσει για τον Τζών. Σε λίγο έμεινε για να παρασταθεί στο μπάνιο του, καθόταν πλάι του όσωπου να τον πάρη ο ύπνος.

Ο συνηθισμένος μου άνεκοινοσε πως θα μείνανε στο Παρίσι. Ποσόν καιρό, δεν είχε ίσμενη η γυναίκα του και ποτέ δεν ήταν πιο χαρούμενη όσο αυτή τη στιγμή.

Το παιδί κοιμόταν άσχημα. Πολλές φορές, όταν πήγαινα να του ρίξω μια ματιά, πριν πλυνάσω, μου φαινόταν πως είχε βήχε πολύ. Όταν ξαφνικά, ένα πρωί άκουσα στην κορυφή του βεζιού του πνεύμονα ένα ρόγχο που προήγαγε το πνεύμα. Χρειάστηκε να το πω στην καινούργια του φίλη. Μου απάντησε πως το ήξερε κιόλας, το ήξερε χωρίς αμφιβολία πριν από μένα. Είπα να πάρω μια νουσοκόμο, να έλκειν δεν θέλησε ν' άκούση ούτε λέξη πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Με έκτευσαν να κινή αυτή τη νοσοκόμο και στο τέλος υπέκυψε.

ισχύ καθ' όλη τη διάρκεια του αλλεργικού συναχίου.

Κι' αν ακόμα σάς πρόλαβε ή κρίσι πριν να έχετε αρχίσει τη θεραπεία είναι ακόμη καιρός να το κάνετε: σε πέντε ή έξη ημέρες το αλλεργικό συναχί θα θεραπευθεί.

Βοηθεί στην ανάπτυξη

Το μέλι περιέχει μεγάλη ποσότητα βιταμινών Β, που βοηθούν στην ανάπτυξη.

Μπορούν να το τρώνε οι αλλεργικοί;

Κατ' αρχήν οι διαθετικοί δεν πρέπει να τρώνε μέλι. Έν τούτοις, είναι λιγότερο βλαβερό από τη γάλαρη. Και ώρισμένοι αλλεργικοί μπορούν να τρώνε μικρή ποσότητα γάλας με τους κανόνες. Δεν πρέπει όμως να κάνουν κάτι τέτοιο, χωρίς προηγούμενα να συμβουλευθούν το γιατρό τους.

Είναι τονωτικό;

Πολυάριθμα ιατρικά πειράματα απέδειξαν ότι το μέλι είναι τονωτικό. Ένα από τα πρώτα έγινε από τον δόκτορα Μούττερικ, στο πρεζβαντόριο που διηύθυνε στη Μιλούζ. Στα μισά παιδιά έδωσε μέλι (50 γραμμάρια το πρωί στο πρόγευμα) και στα άλλα μισά γλυκά σε ίση ποσότητα. Ύστερα από έξη εβδομάδες, όλα τα παιδιά είχαν ελκάν-φαί μελι είχαν παχύνει κατά ένα κιλό περισσότερο από κείνα που είχαν φάει γλυκά.

Στο πρεζβαντόριο του "Αμντεν" (Ελβετία) όλα τα αρρώστατα παιδιά ακολουθούσαν δίαιτα αποκλειστικά με μέλι και γάλα, χωρίς άλλο φάρμακο ή τροφή. Μισή κουταλιά της σούπας δύο φορές την ημέρα σε ζεστό, όχι θραυσμένο, γάλα. Τ' αποτελέσματα μιας τέτοιας δίαιτας υπήρξαν θαυμάσια: αύξησι του βάρους, δυναμώσι του οργανισμού, ευεξία κ.λ.π.

Τρεις μήνες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία της κρίσεως παίρνετε ένα κουτάλι της σούπας μέλι υδατοεξόχου από κάθε φαγητό.

Δυο εβδομάδες πριν από την ημερομηνία αυτή πάρτε επί πλέον ένα μίγμα από δυο κουταλιές του καφέ μέλι και δυο κουταλιές ζυδι, σ' ένα ποτήρι νερό, την ώρα που πάτε να κοιμηθείτε. Αυτό θα συνε-

Τρεις μήνες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία της κρίσεως παίρνετε ένα κουτάλι της σούπας μέλι υδατοεξόχου από κάθε φαγητό.

Δυο εβδομάδες πριν από την ημερομηνία αυτή πάρτε επί πλέον ένα μίγμα από δυο κουταλιές του καφέ μέλι και δυο κουταλιές ζυδι, σ' ένα ποτήρι νερό, την ώρα που πάτε να κοιμηθείτε. Αυτό θα συνε-

Τρεις μήνες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία της κρίσεως παίρνετε ένα κουτάλι της σούπας μέλι υδατοεξόχου από κάθε φαγητό.

Δυο εβδομάδες πριν από την ημερομηνία αυτή πάρτε επί πλέον ένα μίγμα από δυο κουταλιές του καφέ μέλι και δυο κουταλιές ζυδι, σ' ένα ποτήρι νερό, την ώρα που πάτε να κοιμηθείτε. Αυτό θα συνε-

Τρεις μήνες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία της κρίσεως παίρνετε ένα κουτάλι της σούπας μέλι υδατοεξόχου από κάθε φαγητό.

Δυο εβδομάδες πριν από την ημερομηνία αυτή πάρτε επί πλέον ένα μίγμα από δυο κουταλιές του καφέ μέλι και δυο κουταλιές ζυδι, σ' ένα ποτήρι νερό, την ώρα που πάτε να κοιμηθείτε. Αυτό θα συνε-

Τρεις μήνες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία της κρίσεως παίρνετε ένα κουτάλι της σούπας μέλι υδατοεξόχου από κάθε φαγητό.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΜΩΡΟ

Ταγιέρ από ριγέ ύφασμα με ζακέτα ριχτή που κρύβει την κοιλιά. Έχει γιαντά γαρνιρισμένο με λευκό ρελάκι, μεγάλες τσέπες και ζωνάκι.

Φορεματάκι για τους πρώτους μήνες της εγκυμοσύνης. Έχει γιαντά δόρθιο, μεγάλες τσέπες με ξώραφα γαζιά, ζώνη που δένει πίσω.

Ντέ πιές από ζέρευ. Η βέστα έχει πāt με κουμπιά στα πλάγια και σχηματίζει μπουφάν. Το ντεκολτέ τρίγωνο. Από μέσα φοριέται με μία μπλούζα ή κασώλ.

Ντέ πιές φθινοπωρινό. Η ζακετούλα γαρνίρεται στις τσέπες, στο λαιμό και μανίκια με πλεχτό λάστιχο και κλείνει με πατιλέτα.

Ριχτή βέστα από πολύ λεπτό πλισσαρισμένο ύφασμα. Έχει στρογγυλό νουίτη μακαρισμένο με ρέλι. Πāt έμπρός και φιόγκο με μακρυνές άκρες.

Ριχτό παλτουδάκι με μανίκι ρεγλάν. Όρθιο γιαντάκι, κοφτές οι τσέπες με πāt και κουμπώνει ψηλά. Γίνεται απ' όποιοδήποτε ύφασμα.

Ταγιέρ κουμπωτό. Η ζακέτα έχει ανδρικό πέτο και γιαντά. Κάτω από τις τσέπες, κουφωτές δίνουν φάρδος στην περιφέρεια.

Κουμπωτό φόρεμα μονόχρωμο γαρνιρισμένο στο γιαντά και στις μανσέτες με καρό ύφασμα. Ζώνη. Φοριέται και με ζακέτα.

Ριχτό ταγιέρ από τουίγντ με σταυρωτή ζακέτα γαρνιρισμένη με δέσμα ή δελούδο. Κατάλληλο στην αρχή της εγκυμοσύνης.

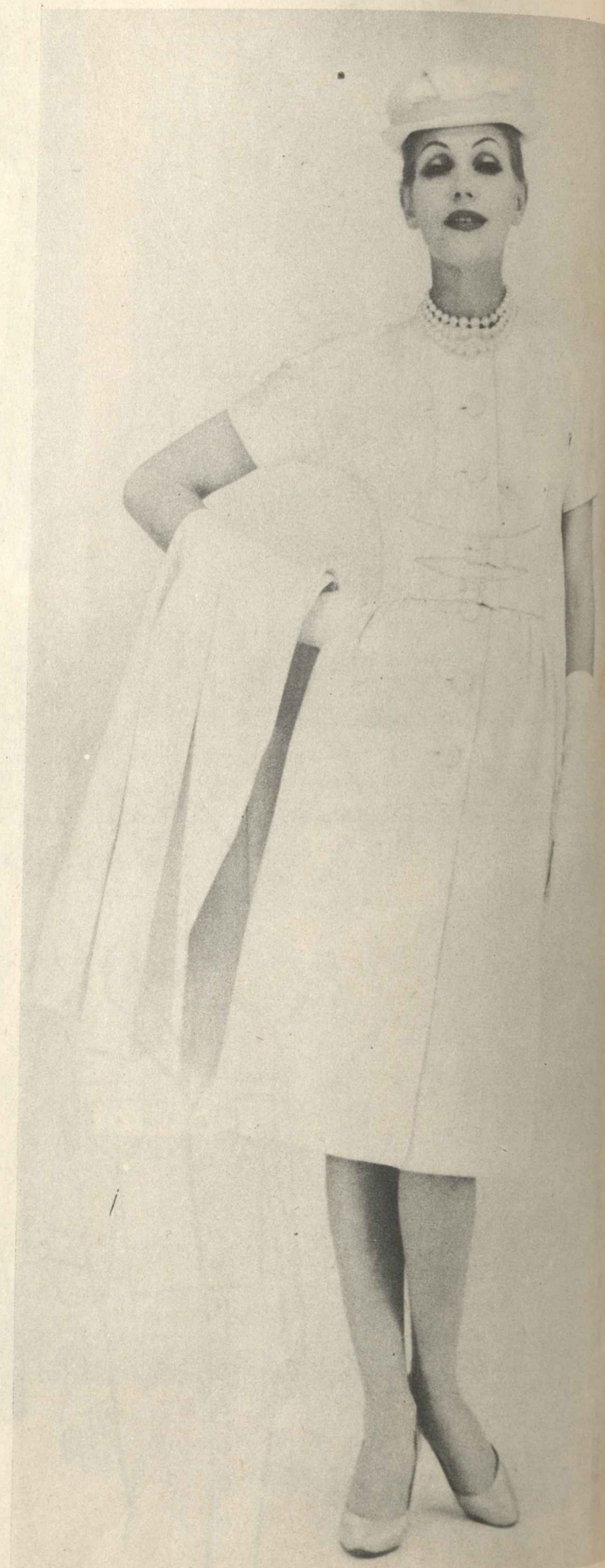
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Τα εύκολοφόρετα σύνολα που εξυπηρετούν κάθε γυναίκα παρουσιάζουν φέτος μεγάλη ποιότητα. Έτσι θα δούμε αυτό το φθινόπωρο κοντές ζακετούλες στα ταγιέρ, αλλά και μακριές τόσο, που να καλύπτουν τους γοφούς. Παλτά ριχτά από ποπλίνα, ζέρσεϋ και φινό, που η γραμμή τους είναι άπλη και φορέματα, για κάθε ώρα του φθινοπώρου.

NEOGRAPHIC, Paris

*Ανσάμπλ από φινό. Φούστα ίσια και ζακέτα ριχτή με ρεγκλάν μανίκι. Η μπλούζα είναι ριγέ και η φόδρα της έχει το χρώμα της μπλούζας.

Φόρεμα από λευκό ζέρσεϋ σε ίσια γραμμή με κουμπιά και μονοκόμμη τη διπλή ζώνη. Το μαντό είναι φτιαγμένο από λεπτό ριγέ ζέρσεϋ.

Φόρεμα και μαντό από χοντρή ποπλίνα. Το φόρεμα έχει μία φαρδιά ζώνη και τσέπη μακρόστενη στο πλάι. Το μαντό σε στυλ ανδρικό.

Ταγιέρ από φινό. Ζακέτα ριχτή, αρκετά μακριά, γαρνιρισμένη με πλάτ και κουμπιά. Η μπλούζα που το συμπληρώνει, είναι από ζέρσεϋ ριγέ.

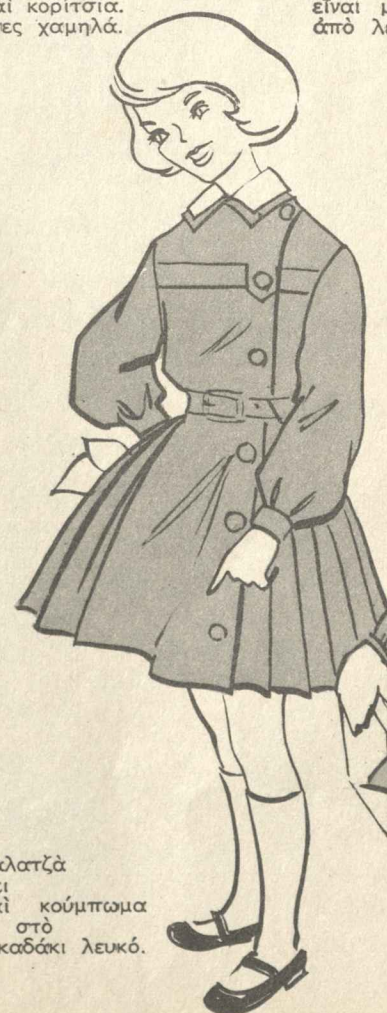
Ποδίτσα για το νηπιαγωγείο.
Έχει νωμίτη και τρείς κουφόπιτες.
Κουμπώνει πίσω και είναι
κατάλληλη για αγόρια και κορίτσια.
Έχει τσέπες χαμηλά.

Ποδιά με κούμπωμα εμπρός
και στρογγυλές τσεπούλες. Το μανίκι
μακρύ με μανσέτα. Ό γιακάς
είναι μυτερός και φτιαγμένος
από λευκό πικεδάκι.

Ποδίτσα από αλατζά
ή ποπλίνα. Έχει
κουφόπιτες και κούμπωμα
εμπρός. Τσέπες στο
κορσάκι και γιακαδάκι λευκό.

Κοκέτικη ποδίτσα με
κούμπωμα στο πλάι. Η
φούστα έχει πιέτες, και το
κορσάκι νωμίτη.
Μανίκι φαρδύ, μανσέτα
και λευκός γιακάς.

Ποδίτσα για το
νηπιαγωγείο για αγόρια
και κορίτσια. Η
φούστα έχει διπλές
πιέτες και τσέπες. Το
κούμπωμα είναι πίσω.

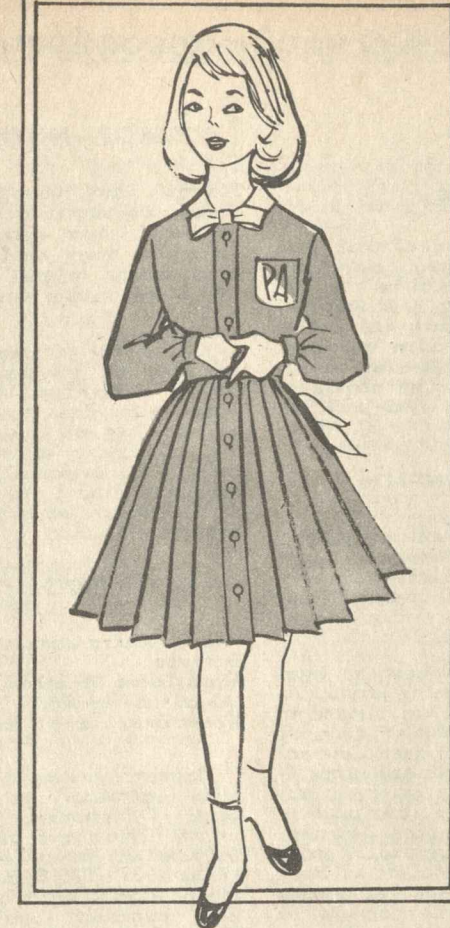

Ποδιά από μαύρη
ποπλίνα για μαθήτριά
μεγάλη. Έχει πατελέτα
εμπρός με κουμπιά
και τσέπες στη φούστα
και στο κορσάκι.

Ύστερα από τις καλοκαιρινές
διακοπές αρχίζουν
οι προετοιμασίες για το
χειμώνα. Κάθε μητέρα σαν
πρώτη φροντίδα έχει
αυτές τις ημέρες την έγγραφη
τών παιδιών της στο σχολείο
και την αγορά ή το ράψιμο της
σχολικής ποδιάς.
Η «Γυναίκα» σ' αυτές
τις δυο σελίδες προσφέρει
δώδεκα σχέδια στις μητέρες,
ελπίζοντας πως θα τις βοηθήσει
να διαλέξουν αυτό
που θα ταιριάξει καλύτερα
στην ηλικία και στη σιλουέτα
του παιδιού τους.

Ποδιά με φιλντισένια κουμπιά.
Η φούστα είναι με σχιστή τσέπη. Το
κορσάκι έχει λευκό γιακά και
τσέπη κεντητή με το σήμα του σχολείου.

Σαν φουστανάκι είναι
αυτή η ποδιά. Η φούστα έχει
πιέτες. Συμπληρώνεται με
πατελέτα με κουμπιά,
παπιγιόν από πικέ και τσέπη
στο κορσάκι κεντητή.

Ποδιά με έσωτερική πατελέτα.
Οι τσέπες της θγαίνουν από τις πλαινές
πιετούλες. Ό γιακάς είναι
άρκετά μεγάλος από λευκό πικέ.

ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΕΣ
ΠΟΔΙΕΣ
ΜΠΟΡΟΥΝ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΡΑΜΜΕΝΕΣ
ΜΕ
ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ

Πρόχειρη ποδίτσα για
τά μικρά παιδάκια. Γίνεται σε
δύο χρώμα θέλετε. Έχει
τσέπες και μικρό μπουστό. Από
μέσα φαίνεται η μπλούζα.

Ποδιά από μπλε ποπλίνα
με κουμπιά, μεγάλες τσέπες και
πιέτες. Ό γιακάς
είναι ανδρικός και πάνω σ'
αυτόν μπαίνει άλλος
φτιαγμένος από λευκό πικέ.

Γαλλικό μοντέλο
ποδιάς με ένα σταυρωτό
κούμπωμα και πολύ
μεγάλο ναυτικό
γιακά. Ό γιακάς γίνεται
από λευκό πικέ και
στολίζεται με μπλε φάσα
και ένα φιόγκο.

Με την ευκαιρία της «Γιορτής του Κρασιού» προσφέρουμε στις αναγνώστριές μας συνταγές στις οποίες το κρασί αποτελεί ένα από τα πλέον βασικά υλικά τους.

ΟΛΑ ΜΕ ΚΡΑΣΙ

Μιά γαστρονομική συλλογή της κ. ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΜΕΝΟΥ 1

«Πιτζα»
Αστακός «Νόυμποργκ»
Τουρνέντος Παριζιέν». Κρο-
κετάκια πατάτας
«Σαρλότ à la ζαμπγιόν»

ΜΕΝΟΥ 2

Ομελέτα με κρασί
Κουνέλι με σάλτσα γλυκώξηνη
Σαλάτα εποχής
Ροδάκινα με κρέμα

ΜΕΝΟΥ 3

Σπαγγέτο παρμεζάνα
Βοδινό ρόστο κατσαρόλας
Καρβότα και άρακάς σωτέ
Ζελέ με κρασί

ΜΕΝΟΥ 4

Ψάρι βραστό «Νόυμποργκ»
Κοτολέτες μοσχάριου με έληνες
Πατάτες πουρέ
«Ζαμπγιόν»

ΜΕΝΟΥ 5

Κονσομέ παγωμένα
Κοτόπουλο «Κατσιατόρα»
Πατάτες τηγανητές. Σαλάτα
Πουτίγκα με κρασί

1

«ΠΙΤΖΑ»

Η ιταλική πητά («πίτζα») έχει ως βάση ζυμωτό ψωμιού. Γαρνίρεται με σάλτσα τομάτας και με τυρί, με φιλετάκια αντζούγιας ή με λουκάνικα. Είναι ορεκτικώτατη και μπορεί να σερβιρισθεί ως πρώτο πιάτο σε ένα γεύμα και ως ορεκτικό σε κοκτέιλ - πάρτυ. Ζεστή με παγωμένη μπίρα ή με το ούζο είναι κάτι το εξαιρετικό.

ΒΑΣΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ

1 φλυτζάνι τσαγιού χλιαρό νερό
2 κουταλιές σούπας βούτυρο
12 γραμμάρια μαγιά μύρσας
4 φλυτζάνια τσαγιού δυνατό άλεύρι
Λίγο αλάτι

Βάζετε μέση σε λεκάνη το χλιαρό νερό, το βούτυρο και τη μαγιά. Ανακατεύετε το μίγμα και ρίχνετε το άλεύρι. Ζυμώνετε καλά τη ζύμη σε αλευρωμένο σανίδι, τη σκεπάζετε και αφήνετε να μείνει σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο, περίπου μία ώρα. Την ανακατεύετε και τη χωρίζετε σε 4 μέρη. Την πλάθετε σε 4 πλάτες διαμέτρου 22 περίπου εκατοστών. Τις βάζετε σε ρηχά ταψάκια λαδωμένα ή σε ένα μεγάλο ταψί και τις πατάτε μέσα με τα δάχτυλα, όπως γίνεται και στις λαγάνες.

Ραντίζετε τις πητές με λίγο λάδι και απλώνετε επάνω αρκετή σάλτσα τομάτας. Τις γαρνίρετε με τα υλικά της εκλογής σας (βλ. «Παραδείση της Πίτζας») και τις ψήνετε σε δυνατό φούρνο (450 Φαρενάιτ) 20 ως 25 λεπτά. Τις σερβίρετε άμέσως.

ΣΑΛΤΣΑ ΤΟΜΑΤΑΣ ΓΙΑ ΠΗΤΕΣ

2 κρεμμυδάκια ψιλοκομμένα
4 κουταλιές σούπας λάδι
750 γραμμάρια τομάτες
Φύλλο δάφνης
1 κουταλ. τσαγ. κοφτό αλάτι
1 κουταλ. τσαγιού κοφτό ζάχαρη
Λίγη ρίγανη. Πιπέρι.

Σωτάρете τα κρεμμυδάκια με το λάδι έως ότου μαραθούν και ρίχνετε τις τομάτες εβουλοδισμένες και κομμένες σε μεγάλα κομμάτια. Προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά και βράζετε τη σάλτσα επί ½ ώρα. Την αφήνετε να κρυώσει.

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΤΗΣ ΠΗΤΑΣ

«ΠΙΤΖΑ» με τυρί: Έτοιμάζετε τις πητές όπως προηγούμενα στη βασική συνταγή. Απλώνετε επάνω στη σάλτσα τομάτας ½ κιλό γραβιέρα κομμένη σε λεπτές φέτες.

«ΠΙΤΖΑ» με κρεμμύδι: Κόβετε δυο κρεμμυδάκια μέτρια σε φέτες λεπτές. Έτοιμάζετε τις πητές όπως προηγούμενα στη βασική συνταγή και βάζετε επάνω στη σάλτσα τα κρεμμυδάκια. Τις πασπαλίζετε στην επιφάνεια με παρμεζάνα τριμμένη και τις ψήνετε.

«ΠΙΤΖΑ» με λουκάνικα: Έτοιμάζετε τις πητές όπως προηγούμενα στη βασική συνταγή. Βάζετε επάνω στη σάλτσα τομάτας ½ κιλό λουκάνικα κομμένα σε φέτες και σωταρισμένα ελαφρά. Τα σκεπάζετε με ½ κιλό γραβιέρα κομμένη σε λεπτές φέτες.

«ΠΙΤΖΑ» με πιπεριές: Έκτελείτε τη συνταγή «ΠΙΤΖΑ» με λουκάνικα. Σωτάρете μαζί με τα λουκάνικα μία πράσινη πιπεριά κομμένη σε λεπτά κομματάκια.

ΑΣΤΑΚΟΣ «ΝΟΥΜΠΟΥΡΓΚ»

3 φλυτζ. τσαγ. βρασμένος αστακός
3 κουτ. σούπας κοφτές βούτυρο
1½ φλυτζ. τσαγ. κρασί άσπρο
1½ φλυτζ. τσαγ. κρέμα
3 κροκάδια αυγών χτυπημένα
Αλάτι και πιπέρι καγιέν

Κόβετε τον αστακό σε μεγάλα κομμάτια και τον βάζετε στη φωτιά με το βούτυρο. Αφήνετε να σιγοβράσει έως ότου σχεδόν εξατμισθεί. Αναμιγνύετε την κρέμα με τα αυγά και ρίχνετε το μίγμα στον αστακό. Τον ανακατεύετε σε σιγανή φωτιά έως ότου η σάλτσα πήξει, χωρίς να αψησете να πάρη βράσι. Τον σερβίρετε άμέσως.

«ΤΟΥΡΝΕΝΤΟΣ ΠΑΡΙΖΙΕΝ»

½ κιλό φιλέτο μοσχάριου
Βούτυρο
Μαυροδάφνη ή φιλέρη
Αλάτι και πιπέρι
Κροκετάκια από πατάτες

Παίρνετε την καρδιά από το «μπόν φιλέ» (μαρονέφρι) και το κόβετε σε φέτες. Τις χτυπάτε ελαφρά με το μπάτι. Ζεσταίνετε σε τηγάνι λίγο βούτυρο και τηγανίζετε ελαφρά τα «τουρνέντος». Τα βγάζετε σε ζεστό πιάτο. Ρίχνετε μέσα στο τηγάνι μερικές κουταλιές κρασί, αφήνετε τη σάλτσα να σιγοβράσει μερικά λεπτά και τη ρίχνετε επάνω στα «τουρνέντος». Γαρνίρετε το πιάτο με κροκετάκια από πατάτες.

«ΤΟΥΡΝΕΝΤΟΣ» Α ΛΑ ΚΡΕΜ

Ψήνετε τα «τουρνέντος» όπως προηγούμενα ανωτέρω. Προσθέτετε στη σάλτσα τους λίγο πριν την άποσύρετε από τη φωτιά 2 ως 3 κουταλιές σούπας κρέμα γάλακτος (άνθόγαλα).

«ΣΑΡΛΟΤ Α ΛΑ ΖΑΜΠΑΓΙΟΝ»

4 κροκάδια αυγών
¼ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
Έλάχιστο αλάτι
Έξυμνα λεμονίου
¼ φλυτζ. τσαγ. κρασί άσπρο ή μίγλ.
4 φύλλα ζελατίνας
200 γραμμ. μπισκότα σαβουαγιάρ
Λίγη μαρμελάδα βερύκοκο
1 φλυτζάνι τσαγ. κρέμα σαντιγύ
Κερασάκι γλυκό

Βάζετε τα κροκάδια σε μπαιν-μαρί και τα χτυπάτε έως ότου πάρουν το χρώμα λεμονίου. Ρίχνετε τη ζάχαρη και ελάχιστο αλάτι και συνεχίζετε το χτύπημα έως ότου η ζάχαρη λυώσει. Βάζετε το μπαιν-μαρί στη φωτιά και χτυπάτε το μίγμα επί 5 περίπου λεπτών. Πρέπει να γίνει αφράτο και λείο όπως είναι η κρέμα σαντιγύ. Προσθέτετε το κρασί και το χτυπάτε μερικά ακόμη λεπτά.

Μουσκεύετε τα φύλλα ζελατίνας σε νερό κρύο, τα βάζετε σε ένα κατσαρόλακι και σε σιγανή φωτιά έως ότου διαλυθούν. Ρίχνετε τη λωμμένη ζελατίνα στην κρέμα «ζαμπγιόν» και την αφήνετε να κρυώσει και προσθέτετε ένα φλυτζάνι τσαγιού κρέμα σαντιγύ. Την ανακατεύετε ελαφρά.

Παίρνετε μία φόρμα για σαρλότ ή μία μικρή ναμλίη κατσαρόλα και στρώνετε στον πάτο και στα τοιχώματα λαδόχαρτο. Βάζετε στα τοιχώματα τα μπισκότα θρυλά σε ένα πλάι στο άλλο και τα κολλάτε με λίγη μαρμελάδα. Σκεπάζετε και τον πάτο της φόρμας με μπισκότα και αδειάζετε μέσα την κρέμα. Τη σκεπάζετε

με μπισκότα. Αφήνετε τη σαρλότ στο ψυγείο μερικές ώρες και τότε πρόκειται να τη σερβίρετε. Την αναποδογυρίζετε σε μία πιπίρα βγάζετε το λαδόχαρτο και τη ρίχνετε με κρέμα σαντιγύ και με κερασάκια ή με φρούτα - γλάσε.

2

ΚΟΥΝΕΛΙ

ΜΕ ΣΑΛΤΣΑ ΓΛΥΚΩΞΗΝΗ

1 κουνέλι
2 φλυτζάνια τσαγιού κρασί κόκκινο
1 κρεμμύδι κομμένο σε φέτες
2 γαρύφαλα
Μερικά κλωνάρια μαϊντανό
1 φύλλο δάφνης
Λίγο θυμάρι και πιπέρι άκαπνιστό
½ φλυτζ. τσαγ. βούτυρο ή φυτίνη
2 κουταλιές σούπας ζάχαρη
½ φλ. τσ. ξύδι. Σταφίδες κομμένες

Κόβετε το κουνέλι σε μερίδες πλένετε, το στεγνώνετε με μια πετσέτα και το βάζετε μέσα σε ένα πλινό ή από πορσελάνη σκεύος. Βάζετε σε κατσαρόλα το κρασί με τα υπόλοιπα υλικά και, πριν ή μαρμελάδα αυτή, πάρετε βράσι. Την άποσύρετε από τη φωτιά. Όταν γίνει χλιαρό, ρίχνετε επάνω στο κουνέλι. Το βάζετε σε δροσερό μέρος άκαπνιστό ή «à la nuit». Βγάζετε τα κομμάτια του κουνελιού από τη μαρμελάδα και στρογγυλίζετε.

Ζεσταίνετε σε κατσαρόλα το βούτυρο και ρίχνετε 1 κρεμμύδι κομμένο και τα κομμάτια του κουνελιού. Τα σωτάρете μερικά λεπτά και τα σβύνετε με λίγο από το κρασί της μαρινάδας. Σκεπάζετε με κατσαρόλα και αφήνετε να σιγοβράσει σιγανή φωτιά 1 ώρα. Βγάζετε τα κομμάτια από το φούρνο. Το βρέχετε κατά διαστήματα με το κρασί. Όταν το κουνέλι είναι έτοιμο, βγάζετε από τη σάλτσα το κρασί. Βάζετε σε ένα κατσαρόλακι το κρασί και το σιρόπι πάρετε χλιαρό και το σιρόπι πάρετε χλιαρό και το κρασί προσθέτετε το ξύδι. Ρίχνετε το μίγμα στη σάλτσα και τη βράζετε μαζί με μία χούφτα σταφίδες και μία χούφτα κουκουνάρι. Βγάζετε τη σάλτσα μερικά λεπτά και ρίχνετε επάνω στο κουνέλι.

ΟΜΕΛΕΤΑ ΜΕ ΚΡΑΣΙ

6 αυγά ελαφρά χτυπημένα
3 κουταλιές σούπας κρασί
3 κουτ. σούπας σάλτσα τομάτας
Βούτυρο ή φυτίνη
Αλάτι και πιπέρι
Έξυμνα πορτοκαλιού

Προσθέτετε στ' αυγά τη σάλτσα και την τομάτα. Ζεσταίνετε σε σιγανή φωτιά και ρίχνετε το κρασί. Βγάζετε τη σάλτσα από τη φωτιά και την ανακατεύετε με το κρασί. Προσθέτετε τη ζάχαρη και τα υπόλοιπα υλικά. Αδειάζετε σε ζελέ μέσα σε φόρμες, αφού τις

ΡΟΔΑΚΙΝΑ ΜΕ ΚΡΕΜΑ

Ροδάκινα
Λικέρ
Παντεσπάνι
Σαντιγύ (βλ. συνταγή)

Καθαρίζετε τα ροδάκινα και τα καθαρίζετε στη μέση. Τα βάζετε μέσα σε ζεστό σιρόπι από ζάχαρη και νερό και αφήνετε να ποσarisθούν μερικά λεπτά.

Κόβετε παντεσπάνι σε μικρούς δίσκους στη διάμετρο που έχουν τα ροδάκινα. Τους βάζετε μέσα σε μία πιπίρα και τοποθετείτε επάνω από το ροδάκινο με την κομμένη επιφάνεια προς τα κάτω. Ρίχνετε στο σιρόπι λίγο λικέρ και ραντίζετε τα ροδάκινα ώστε να ποτισθεί το παντεσπάνι. Τα βάζετε στο ψυγείο και, όταν πρόκειται να σερβίρετε, ρίχνετε επάνω λίγη κρέμα «ζαμπγιόν».

3

ΒΟΔΙΝΟ ΡΟΣΤΟ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ

1½ κιλό βοδινό κρέας: στρογγυλό ή ούρα
½ φλυτζ. τσαγ. βούτυρο ή φυτίνη
2 ως 3 κρεμμύδι κομμένα σε φέτες
1 σκελίδα σκόρδο
Μαϊντανός και φύλλο δάφνης
Αλάτι και πιπέρι άκαπνιστό
1½ φλυτζάνι τσαγιού κρασί κόκκινο

Κοκκινίζετε το κρέας με το βούτυρο και το βγάζετε από την κατσαρόλα. Ρίχνετε μέσα το κρεμμύδι, το σκόρδο και το σκόρδο και τα σωτάρете έως ότου μαραθούν. Βάζετε πάνω το κρέας, ένα δευτεράκι από λίγο μαϊντανό και φύλλο δάφνης, αλάτι, πιπέρι και μερικές κουταλιές σούπας κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το κρέας να σιγοβράσει επί 2½ ως 3 ώρες, ενώ κατά διαστήματα το βρέχετε με λίγο κρασί. Το βγάζετε από τη σάλτσα που και την περνάτε από σίτα. Τη βάζετε πάλι στη φωτιά και τη βράζετε μερικά λεπτά. Αφήνετε το κρέας να κρυώσει λίγο και το κόβετε σε λεπτές φέτες. Ρίχνετε επάνω τη σάλτσα. Γαρνίρετε το πιάτο με πατάτες τηγανητές και, αν θέλετε, με καρότα και με άρακα σωτέ.

ΖΕΛΕ ΜΕ ΚΡΑΣΙ

28 γραμμάρια ζελατίνα
1 φλυτζ. τσαγ. φιλέο ή μαυροδάφνη
1 φλυτζ. τσαγ. ζάχαρη
213 φλυτζ. τσαγ. χυμός πορτοκαλιού
113 φλυτζ. τσαγ. νερό
Έξυμνα πορτοκαλιού

Μουσκεύετε τη ζελατίνα σε νερό κρύο. Βράζετε το νερό και ρίχνετε τη ζελατίνα. Την ανακατεύετε έως ότου διαλυθεί. Προσθέτετε τη ζάχαρη και τα υπόλοιπα υλικά. Αδειάζετε σε ζελέ μέσα σε φόρμες, αφού τις

ζετλύνετε με νερό. Αφήνετε το ζελέ στο ψυγείο έως ότου πήξει. Το σερβίρετε γαρνιρισμένο με κρέμα σαντιγύ.

ΖΕΛΕ ΜΕ ΚΡΑΣΙ ΓΡΗΓΟΡΟ

2 πακετάκια ζελέ λεμόνι
2 φλυτζ. τσαγ. νερό βράζον
1½ φλυτζ. τσαγ. νερό παγωμένο
½ φλ. τσ. κρασί άσπρο ή γλυκό

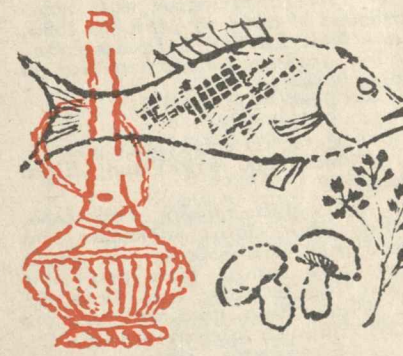
Διαλύετε τη ζελατίνα στο νερό που βράζει. Προσθέτετε το παγωμένο νερό και το κρασί. Βάζετε το ζελέ σε φόρμες και το αφήνετε στο ψυγείο έως ότου πήξει.

«ΖΑΜΠΑΓΙΟΝ»

ΜΕ ΚΡΕΜΑ ΣΑΝΤΙΓΥ

3 κροκάδια αυγών
6 κουτ. σούπας άσπρο γλυκό κρασί
6 κουτ. σούπ. κοφτές ζάχαρη
2 άσπραβια αυγών
250 γραμμάρια κρέμα σαντιγύ
Μπισκοτάκια

Βάζετε σε μπαιν-μαρί τα κροκάδια των αυγών και τα χτυπάτε ελαφρά. Προσθέτετε το κρασί και τη μισή ζάχαρη και συνεχίζετε το χτύπημα έως ότου το μίγμα γίνει αφράτο και πηχτό. Το άποσύρετε από τη φωτιά και το χτυπάτε έως ότου κρυώσει. Χτυπάτε τα άσπραβια μαρέγκα και προσθέτετε την υπόλοιπη ζάχαρη. Ρίχνετε τη μαρέγκα στο μίγμα των αυγών και το ανακατεύετε ελαφρά. Προσθέτετε την κρέμα σαντιγύ. Σερβίρετε το «ζαμπγιόν» σε κροκατάλινα υπόλοιπη σε ποτήρια ή σε σαμπάνιες και τα βάζετε στο ψυγείο. Το προσφέρετε παγωμένο με μπισκοτάκια.

4

ΨΑΡΙ ΒΡΑΣΤΟ

«ΝΟΥΜΠΟΥΡΓΚ»

1½ κιλ. ψάρι κατάλληλο για βραστό
2 κουταλιές σούπας κωνιάκ
½ φλυτζ. τσαγ. κρασί άσπρο
4 κουτ. σούπ. κοφτ. φρέσκο βούτυρο
2 φλ. τσ. κρέμα ή γάλα έβγαπορέ
2 κουταλάκια τσ. χυμός λεμονίου
6 κροκάδια αυγών
Έλάχιστο πιπέρι καγιέν. Αλάτι

Καθαρίζετε και πλένετε το ψάρι. Το κόβετε σε μερίδες και το ποσάρете σε λίγο νερό ή σε «κούρ μπουγιόν». Το βγάζετε από το ζωμό και το βάζετε μέσα σε ένα ταψάκι. Το περιχύνετε με το κωνιάκ, με το κρασί και με το βούτυρο. Βάζετε το ταψάκι επάνω από νερό που βράζει και αφήνετε το ψάρι να σιγοβράσει μερικά λεπτά.

Αναμιγνύετε την κρέμα με τα κροκάδια των αυγών και ρίχνετε το

μίγμα στο ψάρι. Το αφήνετε να σιγοβράσει επί 1 λεπτό το άποσύρετε από τη φωτιά και προσθέτετε το χυμό λεμονιού.

ΚΟΤΟΛΕΤΕΣ ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ

ΜΕ ΕΛΗΝΕΣ

1 κιλό κοτολέτες από μικρό μοσχάρι
½ φλυτζ. τσαγ. βούτυρο
Αλάτι και πιπέρι
½ φλυτζ. τσαγ. κρασί άσπρο
20 περίπου πράσινες μεγάλες έληνες

Χτυπάτε τις κοτολέτες με το μπάτι για να γίνουν λεπτές και τις τηγανίζετε σε δυνατή φωτιά με το βούτυρο. Τις πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι. Ρίχνετε από τη γάντι το κρασί και τις έληνες αφού τις κόψετε σε λεπτά κομματάκια και αφήνετε τη σάλτσα να σιγοβράσει μερικά λεπτά. Τη ρίχνετε επάνω στις κοτολέτες και σερβίρετε.

«ΖΑΜΠΑΓΙΟΝ»

6 κροκάδια αυγών
1½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
2 κουτ. τσαγ. Έξυμνα λεμονίου
10 κουταλ. τσαγ. χυμός λεμονιού
1 φλ. τσ. κρασί άσπρο ή μίγλ.

Βάζετε σε μπαιν-μαρί τα κροκάδια των αυγών και τα χτυπάτε ελαφρά. Προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά και ψήνετε το μίγμα, ενώ το χτυπάτε συνεχώς με το σύρμα έως ότου γίνει πηχτό και αφράτο σαν κρέμα σαντιγύ.

Σερβίρετε την κρέμα «ζαμπγιόν» σε κροκατάλινα υπόλοιπη σε ποτήρια παγωτού ή σαμπάνιες ή το ρίχνετε επάνω σε παντεσπάνι ή σε φρούτα κομπόστα.

«ΚΟΥΡ ΜΠΟΥΓΓΙΟΝ»

1½ φλυτζ. τσαγιού νερό
½ φλ. τσ. κρασί άσπρο άρετσίνωτο
Αλάτι και πιπέρι άκαπνιστό
1 σκελίδα σκόρδο
2 μικρά κρεμμύδια
1 φύλλο δάφνης
1 καρότο κομμένο σε φέτες
3 κλωνάρια μαϊντανό

Βράζετε το νερό και ρίχνετε τα υπόλοιπα υλικά. Αφήνετε να σιγοβράσουν επί ½ ώρα. Στρώγγυζετε το ζωμό και τον χρησιμοποιείτε για να βράσετε μέσα το ψάρι.

«ΚΟΝΣΟΜΕ ΠΑΓΩΜΕΝΟ»

3 φλυτζ. τσαγιού κονσομέ
10 φύλλα ζελατίνας
1 κουταλάκι τσαγ. χυμός λεμονιού
4 κουτ. σούπας κρασί άσπρο
Μαϊντανό. Λεμόνι. Πιπεριά πράσινη

Μουσκεύετε τη ζελατίνα σε νερό κρύο. Βράζετε το κονσομέ και ρί-

χνετε τα φύλλα ζελατίνας. Όταν διαλυθεί η ζελατίνα προσθέτετε το χυμό λεμονιού και το κρασί. Αφήνετε το κονσομέ στο ψυγείο έως ότου πήξει. Το κόβετε σε μικρά κομμάτια και το σερβίρετε μέσα σε φλυτζάνια γαρνιρισμένα με ψιλοκομμένο μαϊντανό, με φέτες λεμονιού και με πιπεριά κομμένη σε λεπτά κομματάκια σαν σπιρτόξυλα («ζουλιέν»).

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ «ΚΑΤΣΙΑΤΟΡΑ»

(Με κρασί κόκκινο)

1 κοτόπουλο
½ φλυτζ. τσαγιού λάδι
1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
1 σκελίδα σκόρδο
Μερικά μαρινάκια φρέσκα ή κονσέρ.
½ κιλό τομάτες
½ φλυτζ. τσαγιού κρασί κόκκινο
Αλάτι, πιπέρι, μπαχάρι.
Φύλλο δάφνης

Καθαρίζετε και πλένετε το κοτόπουλο. Το βάζετε και το κοκκινίζετε με το λάδι. Το βγάζετε από την κατσαρόλα και ρίχνετε μέσα το κρεμμύδι, το σκόρδο και τα μαρινάκια. Τα σωτάρете μερικά λεπτά και προσθέτετε τις τομάτες, αφού τις περάσετε από μηχανή ή από σίτα, το κρασί, αλάτι, πιπέρι και φύλλο δάφνης. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το κοτόπουλο να σιγοβράσει επί ½ περίπου ώρα. Γίνονται 4 μερίδες.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ «ΚΑΤΣΙΑΤΟΡΑ»

(Με κρασί άσπρο)

1 μεγάλο κοτόπουλο
¼ φλυτζ. τσαγιού λάδι.
¼ φλυτζ. τσαγ. βούτυρο ή φυτίνη
Αλάτι και πιπέρι
1 φλ. τσ. κρασί άσπρο άρετσίνωτο
2 ως 3 φύλλα φασκόμηλου

Καθαρίζετε και κόβετε σε μερίδες το κοτόπουλο. Το κοκκινίζετε με το λάδι και με το βούτυρο. Το πασπαλίζετε με αλάτι και με πιπέρι και το σβύνετε με το κρασί. Προσθέτετε το φασκόμηλο και αφήνετε να σιγοβράσει.

ΠΟΥΤΙΓΚΑ ΜΕ ΚΡΑΣΙ

Παντεσπάνι ή τσουρέκι υπανάστιχο
Σταφίδες, κόνιτα και αμύγδαλα
Μαυροδάφνη. Σαλάτα πουτίγκας

Κόβετε το παντεσπάνι ή το τσουρέκι σε κομμάτια με το χέρι. Τα βάζετε σε φόρμα, ενώ σκορπάτε ανάμεσα λίγη σταφίδα, μερικά κόνιτα και αμύγδαλα ή καρύδια κομμένα. Τα ραντίζετε με άρεκη μαυροδάφνη και με λίγο σιρόπι από ζάχαρη. Αφήνετε την πουτίγκα στο ψυγείο σκεπασμένη άρεκες ώρες και τη σερβίρετε σκεπασμένη με σάλτσα πουτίγκας.

ΣΑΛΤΣΑ ΠΟΥΤΙΓΚΑΣ: Βάζετε σε μπαιν-μαρί 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά κόρν φλάουρ και μισό φλυτζάνι τσαγιού γάλα κρύο. Ανακατεύετε το μίγμα και προσθέτετε 1½ φλυτζάνι τσαγιού ζεστό γάλα. Το αφήνετε να σιγοβράσει μερικά λεπτά. Χτυπάτε 2 κροκάδια αυγών με 4 κουταλιές σούπας κοφτές ζάχαρη. Προσθέτετε λίγο από το ζεστό μίγμα του γάλακτος. Αδειάζετε τη σάλτσα πουτίγκας επάνω από ζεστό νερό έως ότου πήξει ελαφρά, χωρίς να την αψησете να πάρη βράσι. Την άποσύρετε από τη φωτιά και προσθέτετε λίγη βανίλια.

—Θα είμαστε έλευθεροι, μόνοι μας. Σκέψου, μόνοι εμείς και η αγάπη μας.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ

ΣΤΙΣ ΕΝΝΕΑ παρά πέντε έφθασε ο φαρμακοποιός. Ή Γαβριέλλα σκέφθηκε: «Τώρα θα πη: Καλησπέρα σας, κυρίες και κύριοι». Και πράγματι ή φωνή του φαρμακοποιού αντήχησε ευθύνη και ήχηρη: «Καλησπέρα σας, κυρίες και κύριοι». Ύστερα τους χαιρέτησε όλους έναν - έναν με χειραψία, χαιδέψε όπως συνήθως το μάγουλο της Γαβριέλλας, ρώτησε «Τι γίνεται ή μικρή μας;» και χωρίς να περιμένει απάντησι κάθισε στην καθιερωμένη του θέσι πλάι στο παρράθυρο.

Στις έννεα ακριβώς ήρθε ο γιατρός και λίγα λεπτά αργότερα έφθασε ο Τζιόρτζιος, ο γυιός του δημάρχου και ένα δυο άλλοι φίλοι άκομης.

Πάντα τα ίδια. Τα ζεστά δράδυα του καλοκαιριού, τις κρύες χειμωνιάτικες νύχτες, τα γλυκά άνοιξη-αύγουστο, τα άπομνηστικά, ή σκηνή ήσαν ή ίδια πάντα, τα ίδια πάντοτε πρόσωπα. Ο φαρμακοποιός, ο γιατρός, ο γυιός του δημάρχου, ο Τζιόρτζιος...

Ο Τζιόρτζιος... Γνωρίζονταν με τη Γαβριέλλα από παιδιά. Μαζί πήγαιναν στο δημοτικό σχολείο, μαζί στο γυμνάσιο. Ο Τζιόρτζιος, όταν ήσαν τριών χρονών, ήσαν ένα δειλό και ντροπαλό αγόρι. Τό ίδιο είχε μείνει και τώρα που πλησίαζε τα τριάντα. Καλός, σοβαρός, αίσιοδωδος, υπάκουος στις δαταγές του μπαμπά του και της μαμάς του. Στην πόλι, όλοι έλεγαν ότι ήσαν άρραβωνισμένοι με τη Γαβριέλλα κι' ότι στο τέλος θα παντρεύονταν. Κατά τις έντεκα ο πατέρας της

Γαβριέλλας ήσαν όλο νεύρα γιατί έχανε στα χαρτιά, ή μητέρα της έξακολουθούσε να πλέκει και ο Τζιόρτζιος χασμουριόταν με ευγένεια πλάι της, και κάθε τόσο έπαιρνε τό χέρι της και τό χαιδεύε.

Είσαι κακόκερη άπόψε, Γαβριέλλα; ή ρώτησε εφονικά. Ή Γαβριέλλα γύρισε και τόν χτύπησε: Πόσο ήσαν διαφορετικοί άπό τόν Σάντρο, σκεπτόταν. Ο Σάντρο ήσαν φηλός, λεπτός, μαυρισμένος άπό τόν ήλιο, γεμάτος ζωή.

ΟΤΑΝ ο Σάντρο την είχε δη για πρώτη φορά πίσω άπό τό κάγκελο της βίλας, την πλησίασε άμέσως.

Καλημέρα, δεσποινίς, ής είχε πη χαμογελώντας, δική σας είναι αυτή ή καλύβα:

Μάλιστα, κύριε, δική μου είναι, μά δεν είναι καλύβα, αλλά μία βίλα όπως πρέπει.

Βίλα της εποχής του Γαριβάλδι. Σήμερα θα έπρεπε να τη βάλη κανείς δυο φουνέλα και να την ίσοπεδώσει.

Τά φουνέλα να τα βάλετε στις γέφυρες που φτιάχνετε, κύριε μηχανικό.

Διάβολε, τί κακιά που είσαστε. Έτσι κακές είναι εδώ όλες οι κοπέλλες του χωριού;

Αυτό δεν είναι χωριό. Αλήθεια; Πολύ μεγάλη πόλι. Άλλά έσείς, έχετε, είσαστε πολύ άραιο κορίτσι. Πώς σας λένε;

Δεν σας ενδιαφέρει. Θα μου τό πητε τό δράδυ. Συμφωνώ; Θα σας περιμένω εδώ στις έννεα.

Θα περιμένετε άδικα, κύριε.

Τό δράδυ όμως, στις έννεα παρά πέντε, ή Γαβριέλλα πήγε να δη άν ο «κύριος μηχανικός» περίμενε κοντά στην καγκελόπορτα της βίλας. Δεν είδε κανέναν. Μά εφονικά ένωϊσσε κάποιον να την πιάνη άπό τό μπράτσο, κι' άκουσε τη φωνή του:

Είδες, που ήρθες; Σου τό έλεγα εγώ. Έλα μαζί μου να σου δείξω τόν καινούργιο δρόμο. Μη φοβάσαι, δεν τρώω ποτέ τό άρώα ή κορίτσια σαν κι' εμένα. Κάθε άλλο.

Πλάι στον καινούργιο δρόμο που φτιαχνόταν για να ένώσει δυο κωμόταλεις, ήσαν τό δάσος. Έκεί σταμάτησαν. Ήταν σκοτάδι τριγύρω κι' ή Γαβριέλλα αισθανήκε άμέσως τα γερά μπράτσα του μηχανικού να τυλιγνώνται γύρω άπό τη μέση της, και πριν αυτή προφτάσει να κάνει την παραμικρή κίνησι, τα χείλη του ένώθηκαν με τα δικά της.

Τά χείλη σου μυρίζουν γαρύφαλο, ής είπε. Πώς σε λένε; Τώρα που φίληθήκαμε μαζί μου τό πης.

Γαβριέλλα. Τά δράδυα, στο δάσος, μέσα στο σκοτάδι ο Σάντρο, «ο κύριος μηχανικός», ής τραγουδούσε με τα χείλη του κοντά στα δικά της: «Τί γρήγορα που περνούν τα δράδυα όταν δυο νέοι άγαπτιούνται».

Και τα δράδυα περνούσαν γρήγορα. Είχαν περάσει τριακόσια πενήντα δράδυα, σχεδόν ένα χρόνος, όταν κάποιος άπ' αυτά ο Σάντρο ής είπε:

Γαβριέλλα, τό ξέρεις ότι σε δυο - τρεις εβδομάδες φεύγω;

Πώς;

Φεύγω. Ο δρόμος τέλειωσε, κι' εγώ φεύγω. Κρίμα.

Πού πάς; Έχεις τό κουράγιο να μ' εγκαταλείψεις, να μ' αφήσεις μόνη; τόν ρώτησε εκείνη τρέμοντας.

Δεν πρόκειται για κουράγιο, άγαπημένη μου μικρή. Πρόκειται για τό ότι ο δρόμος τέλειωσε και ή ύπηρεσία μας στέλνει άλλου.

Πού;

Δεν ξέρω. Για την ώρα θα ξαναγυρίσω στη Ρώμη.

Και μου τό λες έτσι;

Πώς ήθελες να σου τό πώ; Και δεν θα ιδωθούμε πιά;

Αν ξαναεπιείχον, ποτέ κανένα δρόμο σ' αυτά τα μέρη, θα έρθω. Ναι, Σάντρο. Θέλω να έρθω.

Της χαιδέψε έλαφρά τό μαλλιά και ψιθύρισε:

Εκτός αν...

Εκτός αν...

Εκτός αν έρθης μαζί μου. Μαζί σου στη Ρώμη; Είσαι τρελλός;

Δεν είμαι τρελλός, Γαβριέλλα. Άλλά εσύ είσαι κολλημένη σε σ' στρεβί στην φύση της μαμάς σου, στην παλιά βίλα σου, στις χίλιες δυο άνοησίες σου. Ποιος θα σε δγάλη τώρα ποιά άπ' αυτή τη ζωή; Είσαι εικοσιεπτά χρονών.

Εικοσιεπτά, Σάντρο, τού έπτε εκείνη μελαγχολικά. Μά δεν έχει σημασία. Έσύ φεύγεις γιατί δεν μ' αγαπάς πιά.

Εκείνος γέλασε.

Βλέπεις πως είσαστε έσείς οι γυναίκες, είπε. Τί θα έπρεπε να κάνω, λοιπόν; Νά μείνω εδώ, να εγκαταλείψω την ύπηρεσία μου που μου προσφέρει ένα θαυμάσιο μισθό, για να είμαι κοντά σου για πάντα;

Ύστερα να παντρευτώ, με τη βοήθεια του μπαμπά σου να βωλ καμιά θεούλα στη δημοχρία, και να θαφτώ όλη μου τη ζωή σ' αυτό τό χωριό. Έλα, Γαβριέλλα, λογική-φω. Εμείς οι δυο άγαπτιθήκαμε, περάσαμε μαζί άδέχαστες ώρες, τώρα όλα τέλειωσαν ή πλησιάζουν στο τέλος τους. Θα πούμε αντίο θα κρατήσουμε μιά άωραία άνάμνησι, και όταν γεράσεις, θα λες στα έγγονά σου: «Ήταν μία φορά ένας νεαρός μηχανικός...». Βλέπεις, τό κηκό είναι, συμπέσαντε τελειώνοντας, ό τί έσύ είσαι ένα κορίτσι του παλιού καιρού;

Τί θέλεις να πης;

Ο Σάντρο πήρε τα χείρια της μέσα στα δικά του, και ής είπε:

Αν ήσουν ένα κορίτσι μου-

τέρνο θα έρχόσουν μαζί μου. Ή μ' ή διάξασαι, δεν είμαι τρελλός, ή άσυνείδητος. Άκουσε με. Δεν μπορώ να σου προσέρω πο- τα τό βέβαιο, τίποτα να ήμην. Είμαι νέος και πρέπει τό στή- γηθώ άκόμη, να κάνω καριέρα. Όμως έσύ μ' αγαπούσες, θα ή- κάτελεπες όλα και όλους, και ή- έρχόσουν μαζί μου. Θα ήμην στη Ρώμη. Ύστερα ποιος ή- πού. Άγαπτιόμαστε και όλα τ' έ- λα δεν έχουν σημασία. Θα ήμ- ναμε ποτέ εδώ και ποτέ άλλω- μεγάλες πάλεις και σε μικρά ριά. Είναι όμορφη αυτή ή πατη- νική ζωή. Είναι θαυμάσια. Πάν- άλλοιότιμη, πάντα με νέους όλοι- τες. Και θα είμαστε έλεύθεροι.

Ή Γαβριέλλα έφυγε χωρίς ή- παντήσι, χωρίς να τόν καληνύ- καν. Τό επόμενο δράδυ όμως, Σάντρο τη ρώτησε:

Λοιπόν, άποφάσισες; Σκέψ- κες τά υπέρ και τά κατά; Βλέπ- Γαβριέλλα, εγώ ύπηρετώ έλευθε- μαζί σου. Σου τα είπα όλα. Ε- έξ άλλοι, είσαι ελκιστική χρο- και μπορείς ν' άποφασίσης μόνη. Άν ήθελς να έρθης μαζί μου, δε- 'Αλλά μη με ρωτήσης ποτέ. Α- αύριο;» Δεν θα ξέρω τί θα σου- παντήσω, γιατί εγώ δεν σκεπ- ποτέ τό αύριο. Λοιπόν; Θέλεις έρθης μαζί μου; Ν' άφήσης τό ριό, τό καλυδί σου, κι' αυτή τη κρή ζωή; Πές μου, Γαβριέλλα.

Εκείνη ύστερα άπό μακριά π- τη, τού απάντησε:

Ναι, Σάντρο, θέλω να έ- ΤΩΡΑ ήσαν μεσάνυχτα. Ο πα- ρας της Γαβριέλλας και οι φίλοι εί- χαν σταματήσει να παίζουν.

Πάμε, είπε ο φαρμακοποιός. Είναι άργά.

Ο Τζιόρτζιος σηκώθηκε.

Γεια σου, Γαβριέλλα, είπε. Ιδωθούμε πάλι αύριο δράδυ.

Ναι, αύριο δράδυ. Τώρα ή- δράδυ θα ήσαν στη Ρώμη, ή ύ- σε κάποιον χωριό των Άλπε- Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

τον στην πλάϊ ως τις έπτά. Στο έρωσάριο δεν γυρίζουν ποτέ πριν από τις έπτάμιση. Στις έπτάμιση όμως εμείς θα είμαστε κι' όλας τις ώρες.

Δεν ήσαν όμως πίσω στις έπτά- μιση. Μόλις στις όκτώ παρά τέ- ποτο θυμήθηκαν ότι έπρεπε να πά- ρουν τό δρόμο της επιστροφής. Κά- κατέλειπες όλα και όλους, και ή- έρχόσουν μαζί μου. Θα ήμην στη Ρώμη. Ύστερα ποιος ή- πού. Άγαπτιόμαστε και όλα τ' έ- λα δεν έχουν σημασία. Θα ήμ- ναμε ποτέ εδώ και ποτέ άλλω- μεγάλες πάλεις και σε μικρά ριά. Είναι όμορφη αυτή ή πατη- νική ζωή. Είναι θαυμάσια. Πάν- άλλοιότιμη, πάντα με νέους όλοι- τες. Και θα είμαστε έλεύθεροι.

Ή Γαβριέλλα έφυγε χωρίς ή- παντήσι, χωρίς να τόν καληνύ- καν. Τό επόμενο δράδυ όμως, Σάντρο τη ρώτησε:

Λοιπόν, άποφάσισες; Σκέψ- κες τά υπέρ και τά κατά; Βλέπ- Γαβριέλλα, εγώ ύπηρετώ έλευθε- μαζί σου. Σου τα είπα όλα. Ε- έξ άλλοι, είσαι ελκιστική χρο- και μπορείς ν' άποφασίσης μόνη. Άν ήθελς να έρθης μαζί μου, δε- 'Αλλά μη με ρωτήσης ποτέ. Α- αύριο;» Δεν θα ξέρω τί θα σου- παντήσω, γιατί εγώ δεν σκεπ- ποτέ τό αύριο. Λοιπόν; Θέλεις έρθης μαζί μου; Ν' άφήσης τό ριό, τό καλυδί σου, κι' αυτή τη κρή ζωή; Πές μου, Γαβριέλλα.

Εκείνη ύστερα άπό μακριά π- τη, τού απάντησε:

Ναι, Σάντρο, θέλω να έ- ΤΩΡΑ ήσαν μεσάνυχτα. Ο πα- ρας της Γαβριέλλας και οι φίλοι εί- χαν σταματήσει να παίζουν.

Πάμε, είπε ο φαρμακοποιός. Είναι άργά.

Ο Τζιόρτζιος σηκώθηκε.

Γεια σου, Γαβριέλλα, είπε. Ιδωθούμε πάλι αύριο δράδυ.

Ναι, αύριο δράδυ. Τώρα ή- δράδυ θα ήσαν στη Ρώμη, ή ύ- σε κάποιον χωριό των Άλπε- Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμειναν να τα βάλει στο πο- λυκατάβροχο. Ήταν όλα έτοιμα.

Όταν έφυγαν οι ξένοι και ή- λα θυβίστηκε στη σιμπα, ή Γα- έλλα κλείστηκε στο δωμάτιό της. Είχε μιά ώρα καιρό για να έτοι- ση τις δυο πέτινες βαλίτσες της.

Από μέρες είχε τακτοποιήσει τα πράγματά της, ώστε να τα βρ- άμεσως. Σ' ένα συρτάκι είχε β- λει τα έσώρουχά της, σε άλλο τα παπούτσια της, σ' ένα τρίτο έ- φυλαγμένες τις οικονομίες της, κ- ρικά χαρτονόμισματα και έπτα κ- σα είκοσάφραγκα. Ήταν όλα έ- θέσι τους. Μόνο τα είκοσάφρα- γκα έμ

πιὸ ἄνετα παπούτσια μου μοῦ φαίνονται πολὺ στενά, κι' αὐτὸ ἀκόμα

πρωτων των ενουσιων. ν' αδηνται την
πρωματικότητα. 'Η αντίδοσσι σύ-
τη δὲν μοῦ προκάλεσε ἔκπληξι. Θά-

Στον άνδρα ή λειτουργία της άναπαραγωγής μπορεί να παραταθής πολυ περισσότερο γιατί δεν πρα-

● Συνέχεια στη σελίδα 63

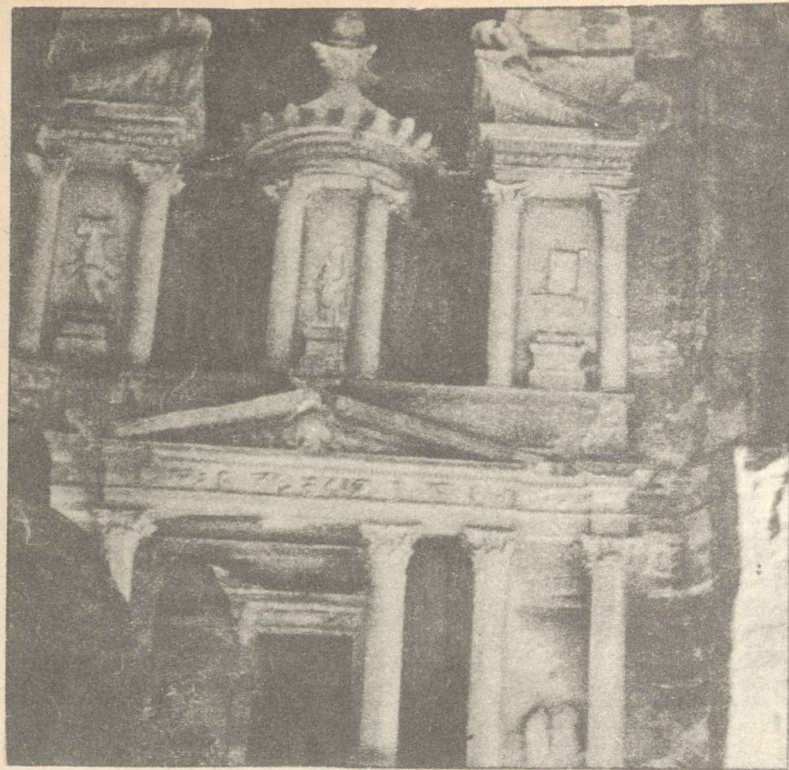
...των αυτων φανερωνει την αποστα-
...σι των εμποδιων που τα περιβάλ-

Ἡ βεντέτα μάλιστα τῆς παρὰ τὸ

NEWSPAPER

43

43

Πάνω στο βράχο είναι σκαλισμένες κολόνες και θαυμαστά ανάγλυφα.

Ε ΠΙ ολόκληρους αιώνες, τα φαντάσματα κι' οι ληστές έκαναν την Πέτρα απαγορευμένη πολιτεία.

Άλλοι, οι πολιτισμοί που περιγράφει η Βίβλος, θάφτηκαν στην καπνερή γη της έρημου. Ένα φυσικό προστατευτικό κάλυμμα από άμμο και πέτρες προστάτευε τη Βαβυλώνα, τη Νινευή, την Ιερικώ. Αντίθετως, το διαχιλιετή ερείπια της Πέτρας υψώνονται ακόμα κάτω από τον ούρανό, σ'α μαγεμένα. Μόνο τα δονατά του Έδεμ, όπου σταμάτησε ο Μωυσής, γυρίζοντας απ' την Αίγυπτο, προστατεύουν αυτή την άστοφαλιά, που είναι κρεμασμένη σε ύψος 1.160 μέτρων πάνω απ' την Έρυθρά Θάλασσα. Όμως, επί ολόκληρους αιώνες, κανένας Ευρωπαίος δεν μπόρεσε να παραβιάσει το μυστικό της.

Ο πρώτος που την είδε, στα 1812, ήταν ένας Έλβετος γεωγράφος, μετεμφισμένος σε Άραβια: Ο Ιωάννης - Λουδοβίκος Μπούρχχαρντ, που ριψοκινδύνεψε τη ζωή του για να ρίξει μια ματιά στην Πέτρα.

Εκείνη την εποχή, οι Ευρωπαίοι, δεν μιλούνε παρά για την «Ευδαίμονα Άραβια», τα θαύματά της και τα μυστήριά της — πράγματα που ήταν άρεκτα για να θερμάνουν την καρδιά ενός νεαρού φοιτητή της Λειψίας.

Όταν τέλειωσε τις σπουδές του, ο Μπούρχχαρντ έφυγε για το Λονδίνο, όπου προσέφερε τις υπηρεσίες του στη Βασιλική Γεωγραφική Έταιρεία. Η υπόδοξη που του έγινε ήταν πολύ θερμή, γιατί οι περισσότεροι έμπειρογνώμονες των αραβικών υποθέσεων, σφάζονταν απ' τους ίδιους τους ανθρώπους, που προσπαθούσαν να γνωρίσουν.

Επί τέσσερα χρόνια, πρώτα στο Λονδίνο κι' έπειτα στη Δαμσκό της Συρίας, ο Μπούρχχαρντ έμαθε την αραβική. Τέλος, μεταμφιεσθηκε σε Βεδουίνο κι' αυτονομώσθηκε Σείχης Ίμπραήμ. Η περιπέτεια του μπόρεσε ν' αρχίσει.

Στην πραγματικότητα, η μεγάλη φιλοδοξία του ήταν να φτάσει ως τη Μέκκα. Στο άναμεταξύ η Πέτρα βρισκόταν στο δρόμο του, στη μισή απόσταση ανάμεσα απ' την Ιερουσαλήμ και τον κόλπο της Ακάμπα, προς ανατολές της έρημου του Νεγκέβ.

Χίλιες φανταστικές φήμες κυκλοφορούσαν γι' αυτά τα ερείπια. Οι Άραβες δεβαίωναν πως η πόλι είχε χτιστή μέσα στο βράχο για να προστατεύονται οι νεκροί, και πως το έρημο αυτό φρούριο ήταν στοιχειωμένο: Κανένας ξένος δεν είχε το δικαίωμα να μολύνει αυτούς τους τόπους με την παρουσία του. Άλλες έλεγαν, πως η αρχαία Φαραώ της Αιγύπτου είχαν κρύψει εκεί το χρυσάφι τους και τα κοσμήματά τους.

Κάθε φυλή Βεδουϊνών της περιοχής διεκδικούσε αποκλειστικά δικαιώματα πάνω στο φανταστικό αυτό θησαυρό. Έρχονταν λοιπόν όλες να ψάξουν στα μνημεία, και συχνά γίνονταν φοινικές μάχες ανάμεταξύ τους. Συγχρόνως πολεμούσαν με τους Τούρκους, που προσπαθούσαν να ελέγξουν την έρημο, και με τους ληστές, που ήθελαν να κάνουν την Πέτρα αρχηγείο τους.

Αν και είχε φορέσει μια ψεύτικη γενειάδα και είχε καθήσει σε μια καμήλα σ'α να μην έκανε τίποτ' άλλο σ' όλη τη ζωή του, ο Ιωάννης - Λουδοβίκος Μπούρχχαρντ κάθε άλλο ήταν παρά ήσυχος, όταν εμφανίστηκε στο Σίκ.

ΚΑΤΟΙΚΟΥΣΑΝ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΚΡΟΥΠΟΛΙ

Το Σίκ είναι ένα στενό πέραςμα μήκους 2 χιλιομέτρων, που χρησιμεύει ως είσοδος στην Πέτρα. Είναι αναγκασμένοι κανείς να περάσει απ' αυτή τη στενωπό, γιατί παντού άλλοι υψώνεται ένας κύκλος από απότομους βράχους και βουνά. Μέσα στο στενό, δυο καμήλες κατορθώνουν με πολύ κόπο να περάσουν μαζί, και σε μερικά μέρη ένας άνθρωπος μπορεί, απλώντας τα χέρια του, να πιάσει στη ζωή του, ο Ιωάννης - Λουδοβίκος Μπούρχχαρντ κάθε άλλο ήταν παρά ήσυχος, όταν εμφανίστηκε στο Σίκ.

Η νεκρούπολις της Ιορδανίας που επί δεκαετίες ώρες γοητεύει τους ιστορικούς και τους αρχαιολόγους

ΠΕΤΡΑ

Ο ΤΟΠΟΣ ΟΠΟΥ ΕΖΗΣΑΝ ΟΙ ΛΗΣΤΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Ένας από τους πιο παράξενους τόπους του κόσμου είναι

λώς μια νεκρή, αλλά άθικτη πολιτεία, που λίγους ιστορικούς

σχολήθηκαν μ' αυτήν ως τη σύγχρονη εποχή. Η Πέτρα,

το σύνολο από μυστηριώδη μνημεία αποτελεί ένα από τα

ένδιαφέροντα αξιοθέατα του κόσμου. Η Πέτρα βρίσκεται

βόρεια της σημερινής Ιορδανίας. Αν ήταν λιγάκι πιο

θα μπορούσε να γίνει η Πομπηία της Άραβικής Άνατολης

σθή αυτή η είσοδος στους ανεπιθύμητους. Άλλωστε, ο δρόμος που μονοπατιού, είναι κανείς υποχρεωμένος να προχωρή μέσα σε νεκρά μέσα σε ροδοδάφνες και τεράστιους ογκόλιθους, που έχουν πέσει σε καρούς από ψηλά.

Μα ξαφνικά, το Σίκ ανοίγει, και βρίσκεται κανείς μπροστά σε ένα μαγευτικό μέρος. Όσο μακριά φτάνει το μάτι, η κοιλάδα αυτή είναι κλεισμένη από παντού, αποτελείται από κόκκινη, ρόδινη, πορτοκαλί, κίτρινη και καφετιά πέτρα, σκαμμένη και χαραγμένη με άσπρη γλυπτά. Το ίδιο το βουνό είναι πολυχρωμο κάτω απ' τον καπνιστό ούρανό.

Όλη αυτή η μάζα έχει δουλεψή απ' τον άνθρωπο! Υπάρχουν επιτύμβια μνημεία, σκαμμένα μέσα στο βράχο. Η νεκρούπολις αυτή γεται Πέτρα, και τ' όνομά της, στη Βίβλο είναι Χά - Σελά, δηλαδή Βράχος.

Ακόμα και σήμερα, οι Βεδουίνοι δεν μπαίνουν στο καπνιστό αυτό περιβάλλον παρά με δέος, όπως τον παλιό καιρό. Γι' αυτόν λόγο τα τα θαύματα ξεπερνούν κάθε ανθρώπινη δυνατότητα, και πιστεύεται ότι κατασκευάστηκαν απ' τους μεγάλους ιερείς της Αιγύπτου, που πιστεύεται ότι ήταν μάγοι ή ημίθεοι.

Ένας απ' τους πρώτους τάφους που είναι σκαμμένοι στο βράχο φτίστηκε απ' τους Άραβες. Ο Θησαυρός του βασιλιά Καζνέτ Φιραούν), ως έχει μια ρόδινη πρόσοψη με ποικίλες κολόνες. Επί αιώνες, οι νομάδες πίστευαν πως οι νεκροί των νεκρών ήταν αιχμαλώτες πίσω απ' αυτές τις κολόνες, και δεν τολμούσαν να τις πλησιάσουν. Οι Βεδουίνοι, σίγουροι πως ο περίφημος θησαυρός ήταν κρυμμένος στην κορυφή του μνημείου, τις πυροβολούσαν από απόσταση να τις σπάσουν.

Όταν μια φυλή καταλάμβανε την τοποθεσία, καμιά δεκαετία δεν τολμούσε να μπει απ' τη στενή είσοδο. Ο βασιλιάς Μπούρχχαρντ, η Ίμπραήμ, αναγκάστηκε να αποστείλει στην Πέτρα. Είχε άλλωστε να επισκεφθεί άλλους τούρκους της Τζέντα, το Ρυάντ, και ιδίως τη Μέκκα.

Όταν οι τρεις τούκοι του για την Άραβία εκδόθηκαν, ο Μπούρχχαρντ είχε στο άναμεταξύ — 1814 — πεθάνει από δυσεντερία, σε ηλικία 36 ετών, και ο αδελφός του έκανε πολύ θόρυβο. Ο νεαρός γεωγράφος είχε ανακαλύψει την Πέτρα, την πρωτεύουσα των Ναβαταίων, γι' αυτόν λοιπόν οι Βεδουίνοι, που τον ακολουθούσαν, είχαν να πουν ότι ο Μπούρχχαρντ είχε ξαναβρεί τα ίχνη των παράξενων αυτών Σημιτών ζούσαν σε μια νεκρούπολη!

Όμως, ως τις αρχές του αιώνα μας, οι αρχαιολόγοι προσέκρουσαν στην εχθρότητα των Βεδουϊνών, που τους παίρναν για τυμδαρούχους. Τελικά οι Τούρκοι, κι' έπειτα οι Άγγλοι, προστάτησαν τις διαδοχικές έρευνες, κι' ανάμεσα σ' αυτές τις έρευνες του Άγγλου αρχαιολόγου Τζέρελντ Χάρνιγκ, διευθυντού των ματος Ιορδανικών Αρχαιοτήτων.

ΟΙ ΛΗΣΤΕΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Πραγματικά, η Πέτρα είχε δει χρειάζονταν για να ενδιέφερε επιστήμονες! Παντού αλλού, οι τάφοι είναι τοποθετημένοι στις πλαγιές των πόλεων. Εδώ, οι Ναβαταίοι έζησαν ανάμεσα τους. Κάτω από άλλους ούρανους, μόνο μερικοί διάσημοι βασιλιάδες είχαν δική τους γιγαντιαία μνημεία. Εδώ, οι θεματικοί τάφοι πολλαπλασιάζονται και νουν τις χιλιάδες! Άλλοι, τα πέτρινα μνημεία έχουν μια σπάνια σμένη τεχνοτροπία. Εδώ, στην Πέτρα, η Αιγυπτιακή, η Έλληνική, η Ασσυριακή τέχνη ανακατεύονται στους πιο άπιαστους συνδυασμούς. Ποιοί ήταν οι Ναβαταίοι; Άραβες ήταν Άραβες ή Ιουδαίοι; Όπως δεβαίωνουν οι Έλληνες και Λατίνοι συγγραφείς, ο πλούσιος των Ναβαταίων προέρχεται απ' τη ληστεία. Στον Δ. αιώνα μ.Χ.

Οι Άραβες δεβαίωναν πως η πόλι κτίστηκε στο βράχο, για να προστατεύονται οι νεκροί και πως το έρημο αυτό φρούριο είναι στοιχειωμένο.

εποχή της λαβή που ο Μέγας Άλέξανδρος δημιούργησε την αυτοκρατορία του, οι Ναβαταίοι ήταν πειρατές της έρημου.

Η ευμορφία τους, που την αποτελούσαν κάπου 10.000 άνδρες, έκαρνε επιδρομές στους μεγάλους δρόμους του εμπορίου πολυτελείας. Καρβάνια φορτωμένα με χρυσάφι και μπαχαρικά έφευγαν απ' την Άραβία προς το βορρά. Άλλα έρχονταν απ' τις Ινδίες, περνώντας απ' την Περσία. Άλλα πάλι κατέβαιναν απ' τη Μικρά Άσία, ή έφταναν απ' την Αίγυπτο. Όλος αυτός ο κόσμος διασταυρωνόταν στη Νότια Παλαιστίνη, σταυροδρόμι τριών ηπείρων: Της Αφρικής, της Ευρώπης και της Ασίας.

Έτσι οι Ναβαταίοι χώρωθηκαν μέσα στους βράχους, για να ληστεύουν τα καραβάνια που περνούσαν. Και όταν άρχισαν εναντίον τους οι έκαρτες αντιποίνων, εξαφανίζονταν στην έρημο, που μόνο αυτοί ήξεραν τις πηγές του νερού της.

Πάντως, η δύναμη των πραγμάτων έκανε τους πειρατές αυτούς να φοβούνται. Οι οικογένειές τους μεγάλωναν πιδό γρήγορα ακόμα κι' απ' τη πλούτη τους. Αναγκάστηκαν λοιπόν ν' αφήσουν τις γυναίκες, τα παιδιά και τα λάφυρά τους σε μια όρεινη τοποθεσία, που βρισκόταν κοντά στα σταυροδρόμια όπου έκαναν τις επιδρομές τους. Ο κρυψώνας ήταν θαυμάσιος: Ήταν ένας κλειστός κύκλος 800X1500 μέτρων, όπου δεν μπορούσε κανείς να εισέλθει παρά από μια διάδοσι εύκολάτα υποστηρίξιμη: Έτσι ιδρύθηκε η Πέτρα.

Αργότερα ο βασιλιάς της διακήρυξε σ' όλες τις αγορές της Ανατολής και της Μεσογείου πως στο εξής όλοι οι έμποροι κι' όλα τα εμπορεύματα θα μπορούσαν να διασχίζουν το περίφημο σταυροδρόμι, έναντι φόρου, υπό την ύψηλη προστασία του, και να καταφεύγουν στις υπηρεσίες του σε περίπτωση κινδύνου.

Από τότε, οι Ναβαταίοι ασχολήθηκαν οι ίδιοι με το εμπόριο κι' έγιναν ενδιάμεσοι ανάμεσα στα διάφορα καραβάνια. Η Πέτρα, μεταμορφωμένη σε εμπορική πρωτεύουσα, έφτασε μια ευημερία άνευ προηγουμένου.

Επί δυο αιώνες, η πόλι ήταν, πραγματικά, πόλις: «Ο μεγάλου εμπορικού ραντεβού της Έγγυς Ανατολής». Τα λακά, όλα τα εμπορεύματα συναντιόνταν εκεί. Τα καραβάνια δεν έπαυαν να παρελαύνουν. Το χρήμα κυλούσε ασταμάτητα στην Πέτρα.

Ενώ οι Ισραηλίτες της Βορείου Παλαιστίνης, οι Μακκαβαίοι, φιλονικούσαν με τους Σελευκίδες της Συρίας, η αυτοκρατορία των Ναβαταίων επεκτεινόταν απ' όλες τις πλευρές. Σε λίγο, ίδρυσαν άλλες δυο πόλεις: Την Άγρα, νοτιοανατολικά απ' τη Νεκρή Θάλασσα, και την Μαδιάμ, προς τον κόλπο της Έρυθρας Θάλασσας.

Η εύθυνη τους εκανε πιδό ήρεμους, η δύναμη τους νάρκαζε σ' ο βασιλιάς τους, που δεν διακρινόταν απ' τους άλλους πολίτες παρά απ' τον κόκκινο μαυδία του, έδινε λόγο των πράξεών του στο λαό. Ήταν ένας δημοκρατικός άρχοντας. Την ώρα του φαγητού, η μουσική έρχόταν να γλυκύνει τις ώρες της άναπαύσεως, κι' ακόμα και το κρασί μοιραζόταν με βασιλική άποφάση. Αυτοί οι άποκαταστημένοι ληστές δεν ήθελαν υπερβολές, δεν ήθελαν φιλονικίες. Ήθελαν, πριν από κάθε άλλο, την ήσυχια του πλούτου.

ΟΙ ΛΗΣΤΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Ήταν λοιπόν γεμάτοι ματαιοδοξία — αλλά η ματαιοδοξία τους αυτή εκδηλωνόταν μόνο στη λατρεία των νεκρών. Άλλωστε, η θρησκεία τους ήταν αρκετά συγκεκριμένη. Στην αρχή, λάτρευαν το θεό της ζωής και της ελπίδας (που άργότερα θα ταυτισθ με το Διόνυσο). Οι Ναβαταίοι τον έλεγαν Ντού - Σάρα (Κύριο της Ζωής). Λάτρευαν επίσης τον ήλιο, ως σύμβολο του.

Σιγά - σιγά, έφτασαν στην πόλι τους πλατείες πέτρινες εξέδρες, όπου έφτανε κανείς από σκαλοπάτια χαραγμένα στο βράχο. Σ' αυτές τις εξέδρες

δρες ύψιστων πέτρινα ιερά ύψους 2 μέτρων. Το θέαμα θα πρέπει ναταν υπέροχο από κεί ψηλά, κάτω απ' τον ούρανό και μπροστά στην τεράστια έρημο.

Έπειτα, σιγά - σιγά, η λατρεία των νεκρών έγινε ακόμα πιδό έντονη. Η γεωγραφική θέση της Πέτρας έξηγει γιατί έγινε νεκρούπολι. Πώς να εγκαταστήσει κανείς μνημεία μακριά απ' τις κατοικίες, στην έρημο, όταν η πόλι είναι από παντού κλειστή και φραγμένη; Δεν υπήρχε άλλη έκλογη παρά η εγκατάστασι των νεκρών ανάμεσα στους ζωντανούς.

Αφού κατασκεύασαν διώρυγες και στέρνες, τόπους θυσιών, καταστήματα, σπίτια και δημόσιους δρόμους, οι Ναβαταίοι άρχισαν να επιδίδονται στο περίπλοκο και καθαρά αρχιτεκτονικό έργο της κατασκευής μνημείων για τους νεκρούς. Έτσι, μετά την εντιμότητα, η παληοί αυτοί ληστές ανακάλυψαν την τέχνη!

Άλλα είναι μια τέχνη πολύ ιδιότυπη. Άλλοι, ένα στυλ δημιουργείται, εξέλισσεται, επιβάλλεται. Εδώ, αντίθετως, το στυλ των Ναβαταίων διαμορφώνεται απ' τις επιδράσεις των πολιτισμών, της Αιγύπτου, της Συρίας...

Οι πρώτοι τάφοι είναι αφιερωμένοι στους νεκρούς και συγχρόνως στο θεό της Ζωής, τον Ντού Σάρα. Είναι σχετικά μεγάλοι, κι' αποτελούν κράμα αιγυπτιακού, ελληνικού και ασσυριακού ρυθμού.

Έπειτα, κατά τον Α' αιώνα μ.Χ., η ελληνική επίδραση μεγαλώνει, και μερικά γιγαντιαία μνημεία έχουν προσόψεις που θυμίζουν τον Παρθενώνα, πολλές κολόνες, κορινθιακά κιονόκρανα... Άλλωστε, αυτή την εποχή οι Ναβαταίοι τάχουν καλά με τους Έλληνες. Ο βασιλεύς Άρέτας Γ' (85—60 π.Χ.) έχει ήδη άνομάσει τον εαυτό του Φιλέλληνας στα νομίσματά του.

Μια τρίτη περίοδος (μετά τον Β' αιώνα μ.Χ.) χαρακτηρίζεται απ' τη ρωμαϊκή επίδραση. Είναι το τέλος της τέχνης των Ναβαταίων.

Μετά τους Έλληνες οι Ρωμαίοι εισβάλλουν στην Παλαιστίνη, στα 63 π.Χ. Ο μεγάλος Πομπηίος, ο άνθρωπος που θέλησε να μοιραστή τον Μεσογειακό κόσμο με τον Ιούλιο Καίσαρα, εξαπέλυσε μια εκστρατεία εναντίον των Ναβαταίων, μα κατάλαβε πως δεν θα την κέρδιζε. Για να σώσει τα προσχήματα, ο Πομπηίος έκανε μια συμφωνία με τον βασιλιά της Πέτρας, τον Άρέτα: «Αν ο τελευταίος τούδινε χρυσάφι, θα σταματούσε την επίθεσι. Έτσι, οι Ναβαταίοι αγόρασαν την ειρήνη με τα χρήματά τους... Τελικά, η Πέτρα κατελήφθη απ' τους στρατιώτες του Αύγουστου Γαβίνου, του ανθρώπου του Καίσαρος, και υπήχθη οριστικά στην κυριαρχία της Ρώμης. Αργότερα, στα 60 μ.Χ., οι Ναβαταίοι υποχρεώθηκαν να δοθούν τους λεγώνόριους να καταστρέψουν την επανάστασι της Ιερουσαλήμ. Όταν όμως κατάλαβαν την έκτασι της συμφωνίας των Ισραηλιτών, άποσύρθηκαν. Η Παλαιστίνη έπλεε στο αίμα και ήταν γεμάτη ερείπια.

Όλη η Έγγυς Ανατολή υπέστη τον αντίκτυπο αυτής της άπάνθρωπης καταστολής. Η Πέτρα έγινε έδρα της ρωμαϊκής επαρχίας της Άραβίας. Ο βασιλιάς των Ναβαταίων Μάχιος Γ' αναγκάστηκε να υποταχθεί σ' ένα Λατίνο λεγάτο, τον Κόιντο Φλωρεντίνο, κι' αυτός από «αγάπη» προς την κατεχόμενη αυτή χώρα, έχτισε έναν ρωμαϊκό τάφο από σ' αυτήν την πόλι. Ο τάφος μάλιστα αυτός είχε, από καθαρό σνομπισμό, μια ελληνική επιγραφή, γραμμένη με κόκκινα γράμματα.

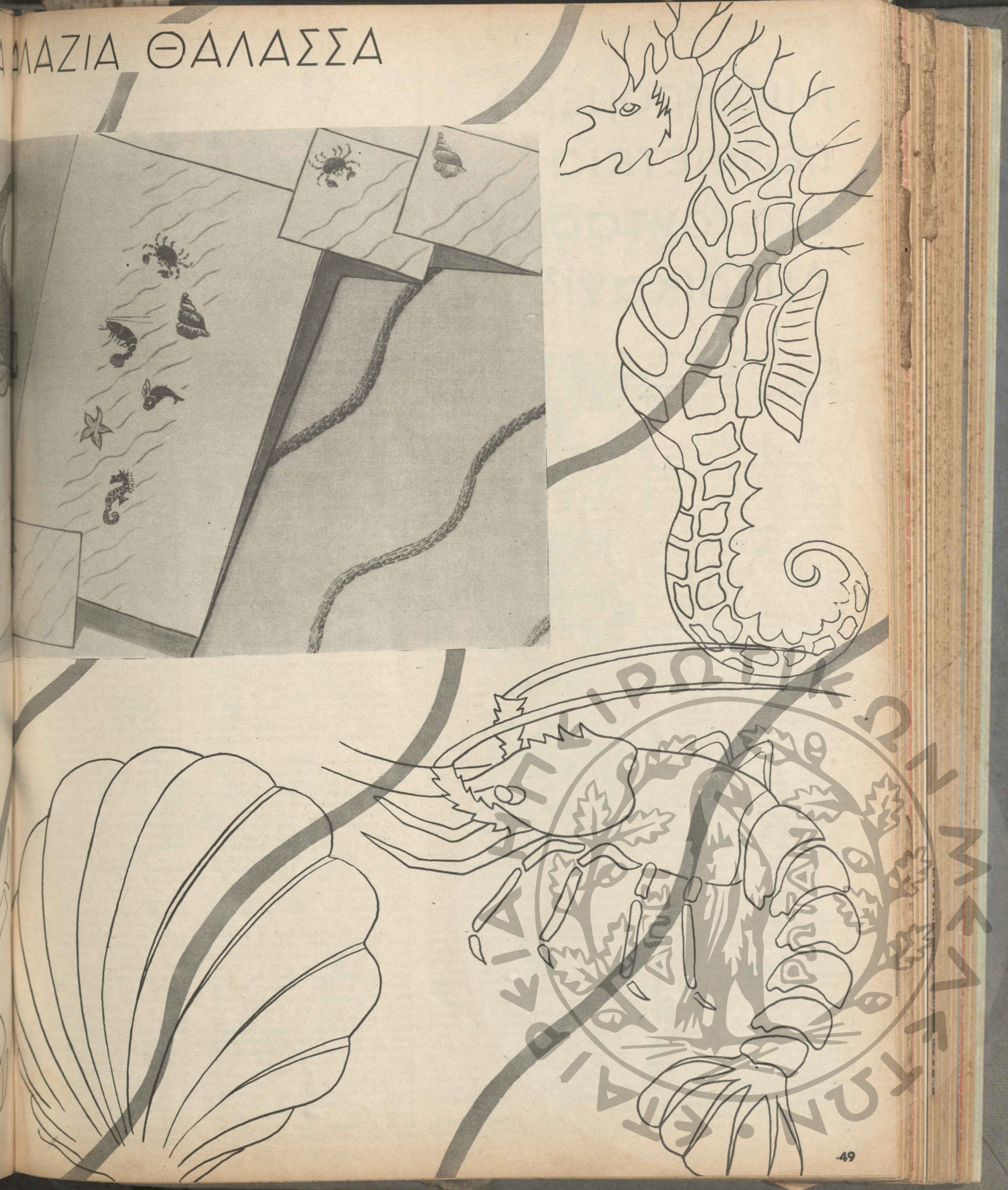
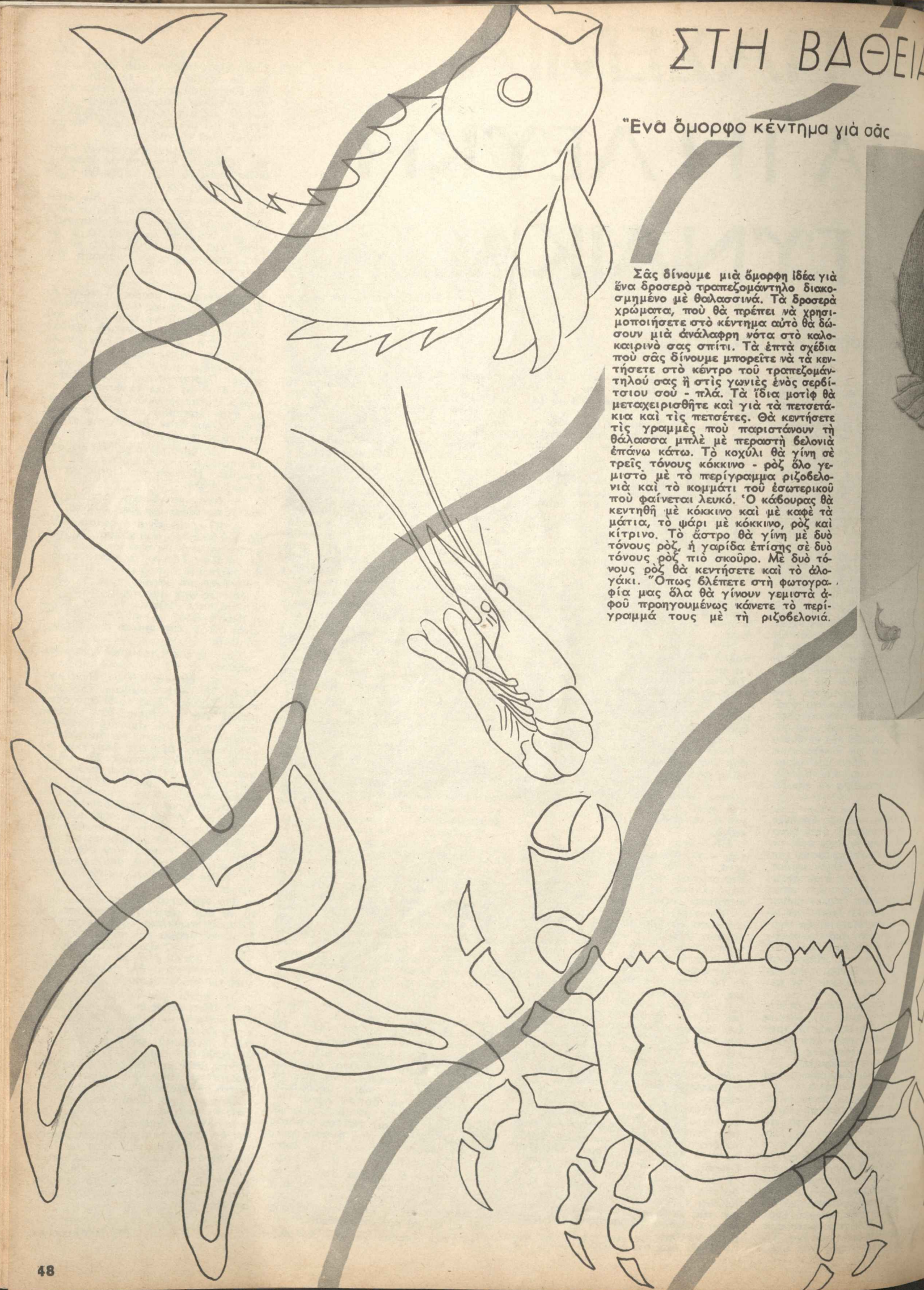
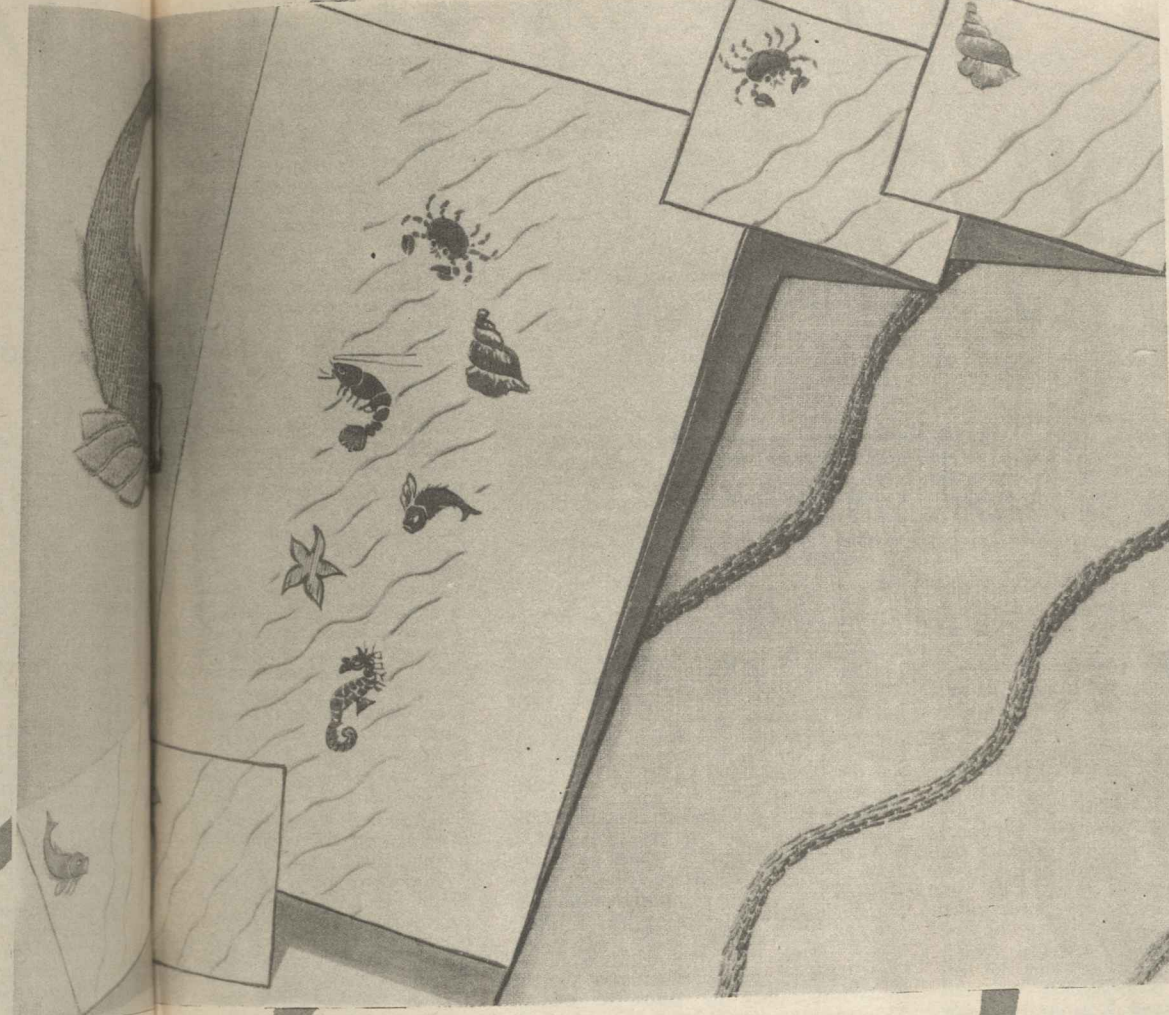
Στο εξής, όλα είχαν αλλάξει. Οι δημόσιοι δρόμοι, τα κτίρια, τα μνημεία γίνονταν διαρκώς περισσότερα για να χρηματοδοτηθούν οι περιπετειών Ναβαταίων χρησιμοποίηθηκαν για να χρηματοδοτηθούν οι περιπετειές των αυτοκρατόρων της Ρώμης στη Μεσόγειο. Άλλωστε, μια πόλι της Συρίας, η Παλιούρα, άρχίζει να κλέβει τη διεθνή πελατεία των Ναβαταίων. Δεν μπορεί να γίνει πια τίποτα: Ακόμα ένας αιώνας άγώνας — ο τρίτος αιώνας μ.Χ. — κι' όλα τελειώνουν.

Κλώντ Μπερκ

ΣΤΗ ΒΑΘΕΙΑ ΜΑΖΙΑ ΘΑΛΑΣΣΑ

"Ένα όμορφο κέντημα για σάς

Σας δίνουμε μια όμορφη ιδέα για ένα δροσερό τραπεζομάντιλο διακοσμημένο με θαλασσινά. Τα δροσερά χρώματα, που θα πρέπει να χρησιμοποιήσετε στο κέντημα αυτό θα δώσουν μια ανάλαφρη νότα στο καλοκαιρινό σας σπίτι. Τα έπτά σχέδια που σας δίνουμε μπορείτε να τα κεντήσετε στο κέντρο του τραπεζομάντιλού σας ή στις γωνίες ενός σερβιτσιού σου - πλά. Τα ίδια μοτίφ θα μεταχειρισθίτε και για τα πετσέκια και τις πετσέτες. Θα κεντήσετε τις γραμμές που παριστάνουν τη θάλασσα μπλέ με περασστή βελονιά επάνω κάτω. Το κοχύλι θα γίνει σε τρεις τόνους κόκκινο - ροζ, δύο γεμιστό με το περίγραμμα ριζοβελονιά και το κομμάτι του εσωτερικού που φαίνεται λευκό. Ο κάβουρας θα κεντηθεί με κόκκινο και με καφέ τα μάτια, το ψάρι με κόκκινο, ροζ και κίτρινο. Το αστρο θα γίνει με δύο τόνους ροζ, ή γαρίδα επίσης σε δύο τόνους ροζ πιο σκούρο. Με δύο τόνους ροζ θα κεντήσετε και το αλογάκι. Όπως βλέπετε στη φωτογραφία μας όλα θα γίνουν γεμιστά αφού προηγουμένως κάνετε το περίγραμμά τους με τη ριζοβελονιά.

Μιά τρομερή περιπέτεια εκατοντάδων 'Αμερικανίδων

Η περιπέτεια που έζησαν μερικές εκατοντάδες γυναίκες στην 'Αμερική είναι μοναδική στον κόσμο: έπειδή εργάζονταν εδώ και τριάντα τόσα χρόνια σ' ένα εργοστάσιο ρολογιών του χειριού, έγιναν ξαφνικά πειραματόζωα χωρίς να το ξέρουν και τώρα διάφοροι έπιστήμονες ψάχνουν να τις βρουν σ' όλη τη χώρα, κατ' έντολή της 'Επιτροπής 'Ατομικής 'Ενεργείας, για να μελετήσουν τα αποτελέσματα της ραδιενέργειας στον οργανισμό, στην περίπτωση ενός πυρηνικού πολέμου. Πράγματι, οι γυναίκες αυτές είναι οι μόνες στον κόσμο που μπορούν να δώσουν πολύτιμες πληροφορίες γι' αυτό το ζήτημα γιατί χωρίς να το θέλουν έχουν απορροφήσει ράδιο.

ΠΑΡΑΞΕΝΗ αυτή περιπέτεια άρχισε το 1915, όταν ένας 'Αμερικανός έπιστήμων, γερμανικής καταγωγής, εγκατεστημένος στη Νέα 'Ιερσέι, ο δόκτωρ φόν Σοχόκυ έφειρε έναν τρόπο φωτεινής ζωγραφικής: ένα σύνθετο του θειικού ψευδαργύρου, που περιείχε μια άπειροελάχιστη ποσότητα ραδίου.

Ο εφευρέτης είχε ιδρύσει κατά το τέλος του πολέμου στο 'Οραντζ του Νιού Τζέρσεϊ την αμερικανική εταιρία φωτεινής ζωγραφικής με ράδιο και είχε συνάψει σημαντικά συμβόλαια με διάφορα εργοστάσια κατασκευής ρολογιών στην 'Αμερική. Ζωγράφιζαν αρίθμους πάνω στα καντράν των ρολογιών για να διαβάσονται μέσα στο σκοτάδι, ιδέα νεώτατη που είχε άμεσως μεγάλη διάδοσι. Για τη σχετικά εύκολη, αλλά λεπτή, αυτή δουλειά προσελήθη μεγάλοι αριθμός κοριτσιών από 15 ως 20 ετών, που τα δαχτυλά τους έκαναν θαύματα. Μιά άλλη και μηχανική κίνηση, που έμελλε να τις μεταμορφώσει σε άκουστα πειραματόζωα, που σήμα, ύστερα από σαράντα σχεδόν χρόνια, ψάχνουν να τις ανακαλύψουν χάρην της έπιστήμης. Θέλοντας να κάνουν πιο λεπτή τα πινέλακια τους για να σχεδιάσουν τους αριθμούς στα καντράν των ρολογιών, οι νεαρές εργάτριες είχαν γρήγορα πάρει τη συνήθεια να τα σαλιώνουν πριν τα βουτήξουν στη διάλυση του δόκτορος φόν Σοχόκυ.

— Έτσι, λέει σήμερα ένας εκπρόσωπος της 'Επιτροπής 'Ατομικής 'Ενεργείας κατόπιαν χωρίς να θέλουν μια μικρή ποσότητα ραδίου.

Όταν, το 1922, εμφανίσθηκαν ξαφνικά στις κοπέλλες που εργάζονταν στα εργαστήρια του 'Οραντζ άρρώστειες και βερειές περιπτώσεις παθήσεων των οστών, κανένας γιατρός δεν φανταζόταν ότι οι παθήσεις αυτές μπορούσε να είχαν καμμία σχέση με το γεγονός ότι αυτές σάλιωναν στο στόμα τα πινέλα αφού τα είχαν βουτήξει στο φωτεινό μέγματο του φόν Σοχόκυ. Έγινε τότε λόγος για μια συστημένη έπιδημία, για μικροβιακές μολύνσεις, ακόμα και για αεροβιακή νοσήματα, όταν όμως έννα κοπέλλες, σε διάστημα ενός έτους, υπέκυψαν στα ανεξήγητα αυτά φαινόμενα, μερικοί γιατροί άρχισαν ν' ανησυχούν. Τις πρώτες υποψίες διευτύρωσε ένας δοντογιατρός της Νέας 'Ιερσέις, εξετάζοντας μια κοπέλλα εικόνα τεσσάρων ετών, που εργαζόταν στο περίφημο εργοστάσιο ρολογιών.

— 'Εξετάζοντας το σαγόνι και τα ούλα, είπε, είδα ότι έπρόκειτο για

μια εξαιρετική περίπτωση, που δεν μπορούσε να εξηγηθεί από οδοντιατρικής πλευράς.

Δύο ειδικοί έπιστήμονες, που ζητήθηκε η γνώμη τους, διέγνωσαν με κατάρληξή μια οδοντική όστεομυελίτιδα, που είχε προξενηθεί από ραδιενέργεια του σαγονιού. Δεν άργησαν, έτσι, να δρουν τη σχέση που υπήρχε ανάμεσα στην πάθηση και στις επαγγελματικές ασχολίες της κοπέλλας, που εργαζόταν στην εφευρεσι του δρος Σοχόκυ. Ταυτόχρονα, η δεκάτη εργάτρια πέθανε, χωρίς να γίνει ακριβής διάγνωση των αίτιων του θανάτου της. Για πρώτη φορά μετά τη σειρά αυτή των θανάτων, οι δυο ειδικοί έπιστήμονες διέταξαν νεκροψία και βρήκαν στο πτώμα 14 μικρογραμμάρια ραδιενεργών στοιχείων, από τα όποια 2 μικρογραμμάρια καθαρό ράδιο.

Επί ξη λοιπόν και περισσότερα χρόνια μερικές χιλιάδες νεαρών γυναικών, πιπιλώντας τα πινέλα, είχαν καταπιεί έπικίνδυνες και μάλιστα θανατηφόρες δόσεις ραδίου. Σε λίγο, στην πολιτεία της Νέας 'Υόρκης κι' ύστερα σ' όλη την 'Αμερική, άρχισε να γίνεται λόγος για «ζωγραφική που σκοτώνει». Το 1928, πέθανε κι' ο δρ Σοχόκυ, από την ίδια αιτία, θύμα της εφευρεσώς του κι' αυτός.

Στις αρχές του 1927, πέντε εργάτριες της εταιρίας φωτεινής ζωγραφικής με ράδιο του Νιού Τζέρσεϊ αποφάσισαν να εναγάγουν την εταιρία ζητώντας η κάθε μια αποζημίωσι 250000 δολ. Η προσπάγι αυτή στο δικαστήριο προκάλεσε αίσθησι. Ήταν όλες νεαράτατες, αλλά όλες είχε χρειασθή να μεταφερθούν με φορείο για τα πόδια τους ήταν άσποφικά και καχεκτικά. Μερικές είχαν παραμορφωθεί από ακτινοβολίες στο έσωτερικό του σαγονιού και μια μάλιστα απ' αυτές δεν μπορούσε να σηκώσει ούτε το χέρι για να όρκισθή. Η εταιρία προστάθηκε να αποζητήσει την εύθυνη της: η φωτεινή ζωγραφική και το ράδιο, είπε, δεν είχαν καμμία σχέση με την υπόθεσι αυτή. 'Αλλά, ύστερα από αίτησι δυο μηνυτριών, διετάχθη η έκταξη και νεκροψία του πτώματος της αδελφής τους, που είχε πεθάνει ένα χρόνο προητέρω και που ζωγράφιζε κι' αυτή τα καντράν των ρολογιών. Σύμφωνα με τη διάγνωση των γιατρών είχε πεθάνει από συφιλίαδα, αλλά στο σώμα της βρέθηκαν 48 μικρογραμμάρια ραδίου.

Από το Παρίσι, η κυρία Κιουρί, που έμελλε κι' αυτή να πεθάνει ξένη

χρόνια αργότερα, από τις ακτινοβολίες της τρομερής και θαυμαστής ανακαλυψώς της, εξέφρασε μ' έπιστολή τη συμπάθειά της στα νεαρά θύματα: «Θα ήθελα τόσο να κλώα κάτι για σας», τους έγγραψε. Ταυτόχρονα για να καταπολεμήσουν την άναμια τις συμβούλευε να τρώνε όσο το δυνατό πιο πολύ ώμο μοσχάρισιο σπότη.

Οι πέντε εργάτριες ήρθαν τέλος συμβιβασμό με την εταιρία, αλλά έμελλαν να πεθάνουν η μια μετά την άλλη κατά τα επόμενα χρόνια. Η υπόθεσι της «φωτεινής ζωγραφικής» έσδυσε σιγά - σιγά από την έπικαιρότητα. Είχαν τώρα λησθή προφυλακτικά μέτρα στα εργοστάσια ρολογιών, όπου χρησιμοποιούσαν ακόμα χρωστικές ύλες με βάσι το ράδιο. Παραπολλές κοπέλλες, άλλωστε, είχαν φύγει από τον τόπο ή είχαν αλλάξει επάγγελμα. Κανείς δεν θα μπορούσε να φαντασθή, ότι τριάντα χρόνια αργότερα η υπόθεσι αυτή θα αποτελούσε ένα αληθινά καταπληκτικό κυνήγι για την ανακάλυψι των ακούσιων αυτών ανθρώπινων πειραματισμών.

Εδώ και δυο ακριβώς χρόνια, πέθαναν η μια άμεσως σχεδόν κατόπι της άλλης, δυο γυναίκες πενήντα χρόνων, παλαιές εργάτριες στα εργοστάσια ρολογιών του Νιού Τζέρσεϊ, που είχαν εγκαταλείψει την εργασία τους τριάντα πέντε χρόνια νωρίτερα. Κι' όμως, το ράδιο που είχαν καταπιεί εκείνη την εποχή είχε αποβή μοιραίο γι' αυτές. Στην 'Επιτροπή 'Ατομικής 'Ενεργείας, ένας νεαρός φυσικός, ο Λέστερ Α. Μπάρρερ, έπιφοτισμένος με τη μελέτη της ραδιενέργειας στον άνθρωπο, έμαθε την είδησι από ένα τιτλοφόρο ήμεριδάς.

— Δεν είχα ιδέα από τη θλιβερή αυτή υπόθεσι, είπε, αλλά έπειδή ούδεν κακόν άμειγες καλού, κατάλαβα άμέσως τα όφελήματα που μπορούσαν να προκύψουν από απ' αυτή. Από τις χιλιάδες γυναίκες που είχαν απορροφήσει ράδιο στο εργοστάσιο του δόκτορος φόν Σοχόκυ, μερικές έχουν πεθάνει, αλλά οι περισσότερες ζουν ακόμα. Μερικοί οργανισμοί είχαν θιγί λιγώτερο ή είχαν άτυσταθή περισσότερο από τους άλλους. Ήταν λοιπόν για μās - αν τις αναβρίσκαμε κι' αν δέχονταν να υποβληθούν σ' εξέτασι - ένα μοναδικό κι' ενέκτιμο πειραματικό πεδίο.

Για μερικούς μήνες, ο νεαρός φυσικός συνάντησε μια έπιμονη έλλειψι κατανόησως. Δεν ήταν, έλεγαν, της έπιχειρήσι κάπως άπάνθρωπη;

Και το διάστημα που έμελλαν να πεθάνουν για τον Μπάρρερ κι' ένα μαρτυριο. — Είναι δύσκολο να φαντασθή κανείς, λέει, τι δυσάρεστο συναίσθημα δοκιμάζει μπαίνοντας σε ένα σπίτι για να ξαναθυμίσθ γεγονότα που δυσάρεστα και τόσο μακρινά και να ζητήσθ μια τόσο παράξενη και τόσο λεπτή συνεργασία.

Αφού συμπλήρωσε ένα ερωτηματολόγιό από 15 σελίδες ή εξέταζε με την πενήντα από μια δοκιμασία «έισπνοής»: κρατά έθαλα μια μάσκα από πλαστική ύλη μπροστά στη μύτη και το στόμα κι' ύστερα εισπνέει από ένα χαλυδιδόνο κύλινδρο καθαρό αέρα και τον εκπνέει από μια δολιδά αλουμινίου στο έσωτερικό ενός γυάλινου δοχείου. Η διαδικασία, αυτή, που διαρκεί επτά μονάχα λεπτά είναι τελείως άνόδυνη, αλλά τα ψυχολογικά αποτελέσματά της είναι συχνά άρεκα δυσάρεστα. «Ξέρω πως αυτό πρόκειται να χρησιμεύσι για τη δημιουργία προφυλακτικών μέτρων σε περίπτωση ενός ατομικού πολέμου», είπε μια μέρα μια απ' αυτές, αφού έκανε την «έισπνοή» της, αλλά αυτό μου ένπναι θλιβερές αναμνήσεις κι' ύστερα φοβάμαι να μάθω τα αποτελέσματά.

Υπολογίζοντας τα έσπνοια αποτελέσματα του ραδίου θα μπορούσαμε, άναμεσα σ' άλλα, να υπογίσουμε την ακριβή ποσότητα ραδίου 90 που θα μπορούσε να ελχθή στα δυναμικά ή στα βάρη για τα παιδιά, πράγμα με το οποίο ασχολούται χρόνια τώρα ο έλν.

Το 1957, με την ύπαιθρο του υπουργείου 'Υγιεινής και Πολυτεχνείων, ο Λέστερ Μπάρρερ έλαβε την ύποθεσι και έσπνοιας στην περίπτωση μικρής πρής πρής. Ήταν μια άρεκα πρής έρευνα για ένα νεαρό θύμα ξαναβρή χιλιάδες περίπου χρόνια άναμεσα 55 και 60 χρονών, που είχαν εργασθή εδώ και τριάντα χρόνια στην εταιρία φωτεινής ζωγραφίζοντας άσπρους στα καντράν των ρολογιών. Για το απ αυτό ο Μπάρρερ πέτυχε τη δουλειά νετέκτι της τοπικής αρχής.

Μέσα σ' έναμιο χρόνο, οι δοκιμές κατόρθωσαν να βρουν πρής κοσίες εργάτριες των πρής στην πρής του δόκτορος φόν Σοχόκυ. Προηέρι να φαντασθή ότι η πρής δουλειά αυτό. Ξεκινώντας από τα πρής της δικής του 1927 κι' έχοντας πρής μεσα των μαστών ο Λέστερ Μπάρρερ κι' ο νετέκτι του κατόπιν να βρουν τους πρώτους κώλους πρής αλυσίδας. Δυσόσασαν έπίσης πρής κι' έκκλησεις στις έρευνας μερίδες καλώντας τις έρευνας να παρουσιάσουν και τα πρής όφελήματα που θα προκύψουν από την ανθρωπότητα απ' αυτό. Δύο όμως τόσα που ή απ' αυτό πρής στη δεν θέλησαν να άπαιτησθ πρής από ντοση, είτε από έδα πρής, τυχόν οι άλλοι τις άπαιτησθ πρής θαιναν ότι είναι ραδιενεργές. Ξέροντας ότι στο σημερινό πρής της έπιστήμης δεν υπάρχουν πρής θεοασεία αν τις εύρισκαν πρής γές, προτίμησαν να μείνουν αμφοβία. Άλλες πρής πρής ότι εργάζονταν πολύ λίγο στα πρής στήρια ρολογιών ώστε να γινούν πρής διενεργές και να προστάθουν πρής καμμία χρησιμότητα.

— Σ' σπτό νελάντι, Μπάρρερ. 'Εργάτριες που άπαιτησθ κιν δυο γυνίκα ζωγραφίζαν πρής λόνια, βρέθηκαν άπαιτησθ πρής ραδιενεργές από άλλες που είχαν εργασθή μονάχα ένα μήνα. Μολονότι τα πρώτα άπαιτησθ της καταπληκτικής αυτής έρευνας δεν θα γνωσθούν πριν πεθάνουν ή τρία χρόνια, ο Λέστερ Μπάρρερ δεβαιώνει ότι μερικές εργάτριες είχαν απορροφήσει ράδιο, και ότι αν απ' αυτό καθόλου και ότι αν «ραδιενεργές». Οι λόγοι που πρής μένου αυτού δεν είναι γνωστοί, μερικοί οργανισμοί άπαιτησθ άπαιτησθ, είτε άπαιτησθ άπαιτησθ. «Οι εργάτριες που άπαιτησθ, παραδείγματος χάριν, ο Μπάρρερ, έφεραν λιγώτερο το πινέλο στο στόμα.

Χάρης στις τετρακόσιες πρής που βρέθηκαν ως πρής να άνακαλυφθούν κι' άλλες πρής τογραφία με 46 εργάτριες πρής φέρονται από πρής τα θύματα.

συχνά μοιραία. Άλλά και μικρότερες ποσότητες έχουν πρής έπαινηλμμένα προκάλεσι το θάνατο.

Εν τούτοις, λέει ο Μπάρρερ, μια από τις παλιές εργάτριες του φόν Σοχόκυ που πέθανε πρής, αφού έζησε μια ζωή κατά το φαινόμενο ύγιεστατή και φυσιολογική, είχε 13 μικρογραμμάρια. Πως κατόρθωσε να έπιζηση τόσον καιρό; Είναι ένα από τα πολλά μυστήρια που έλπιζουμε να λύσουμε κάποια μέρα.

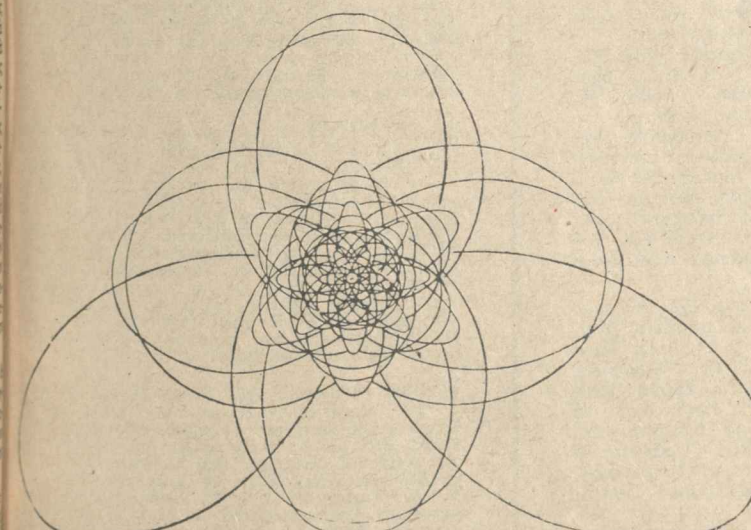
Έκείνο που στενοχωρεί περισσότερο το Μπάρρερ, είναι όταν πρόκειται να άναγγείλθ το άποτέλεσμα της «έισπνοής», αν αυτό ξεπερνά τα 10 μικρογραμμάρια ραδίου. Τις περισσότερες φορές όμως οι «έθελοντές» του παίρνουν το πράγμα φιλοσοφικά: «Αφού έζησα τριάντα πέντε χρόνια έτσι», λένε «γιατί να μη ζήσω και τ' άλλα;»

Από τις τετρακόσιες αυτές άτυχες κι' άκούσιες «ραδιόπληκτες» ο Μπάρρερ έλπιζει να φτάσι τις όκτακόσιες ή και τις χίλιες. Υπάρχουν εξαιρετικά ενδιαφέρουσες περιπτώσεις με τις όποιες άσχολεύεται ο νετέκτι του και συγκεκριμένα η περίπτωση μιας γυναίκας που έμενε κοντά στο εργοστήριο μιας εργάτριας ραδιενεργού: πρόκειται για μια 'Ιταλίδα που είχε τη συνήθεια, κάθε φορά που πήγαινε σ' έρωτικό ραντεβού, να περνάει όλα τα δόντια της της για να λάμπουν στο σκοτάδι.

— Άλλά, λέει ο Μπάρρερ, δεν υπάρχουν πολλές έλπίδες να τη βρούμε. 'Εδώ κι' είκοσι χρόνια δεν θυμούνται σ' αυτά τα μέρη καμμία οικογένεια 'Ιταλικής καταγωγής. Κι' άσφαλώς θάχει πεθάνει χωρίς μάλιστα να μάθθ ότι ύπηρε έθυμα της κοιηταρίας της.

Ναι, άσφαλώς δεν θα το έμαθε ποτέ. Άλλά μέσα σε δυο, τρία το πολύ χρόνια, χίλιες έξηντάρες γυναίκες μιας μικρής αμερικανικής πόλεως θα μάθουν, αυτές τουλάχιστο, ότι χάρη στην καλή τους θέλησι, το άτύχημα να έχουν χρόνια θα μεταβληθή σε ένα αναπόδικο όπλο του άγώνος των ανθρώπων κατά των τρομακτικών κινδύνων του πυρηνικού πολέμου και της ραδιενεργείας.

Ντανιέλ Λάγκ

Γιατί οι γυναίκες αυτές υπέκυψαν στο ράδιο;

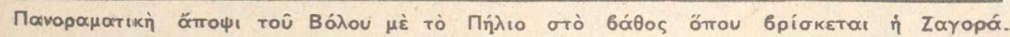
Οι καμπύλες αυτές έξηγούν το λόγο. Παριστάνουν τη διαδρομή που κάνουν με ταχύτητα 1000 χιλιομέτρων το δευτερόλεπτο τα 88 ηλεκτρόνια που περιέχει κάθε άτομο ραδίου, 88 μικροπλανήτες δηλαδή, που περιφέρονται γύρω από έναν μικρόλιθο, τον πυρήνα. Που και που, κανένας μικροπλανήτης άποσπάται: είναι οι άκτινες βήτα. 'Εκσφενδονίζονται όμως και κομμάτια από τον πυρήνα: είναι οι άκτινες 'Αλφα. 'Εκπέμπονται άκτινες Χ: είναι οι άκτινες Γάμμα. Οι τρείς αυτές άκτινες χτύπησαν θανάσιμα τις 'Αμερικανίδες εργάτριες. Με την πάροδο του χρόνου ή τους τους είναι τρομερή. Σε 150 αιώνας, ή άποσύνθεσι ενός και μόνου γραμμαρίου ραδίου άπελευθερώνει τόσο ένέργεια όση ή καισι 500 κιλών άνθρακων. Τίποτα δεν μπορεί να έπιταχύνθ ή να συγκρατήσθ την ένέργεια.

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
την υγεία και ωμορφιά των μαλλιών σας

Palette

Χρωμο-Σαμπουνάν

Κάθε λούσιμο με **PALETTE** δίδει και μια ώραία απόχρωση της έκλογής σας. Κάθε απόχρωση δημιουργεί και ένα νέο τύπο. Καλύπτει έπίσης τις γκριζες τρίχες. **Χρωμο-Σαμπουνάν PALETTE** Παλέτ προϊόν του Γερμανικού Οίκου **H. SCHWARZKOPF HAMBURG**. 'Αποκλ. 'Αντιπρόσωποι **ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΚΡΗΔΙΝΗ Α.Ε.** Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

Ἡ ὀμορφὴ Ζαγορά

οικονομική που πλούτισε και εξωρμήσε το χωριό. Στιπία με δυο και τρία πατάματα, με μαμαρίαν σκάλες νοιάζεις μέγιστος, και η Γιαγορά έχει την άψι μίας μικρής πόλεως καθάρης, πλούσιας, φαρχοντιάς. Οι κάτοικοι της πολιτάνειας και φιλόθεν οι δείχνουν μία πρόθεσις ανήλικης οικονομικής καταστάσεως του τόπου. Ο περισσότεροι κάτοικοι ζηντευόνταν τα παλιά χρόνια σε ξένες χώρες και ει εργάζονταν και ευδοκίμοιεν. Στένες ήταν οι σχέσεις της Γιαγοράς με την Αίγυπτον. Πολλοί ζηντευόνταν από μικροί και με την εργασία τους δημιουργούσαν μεγάλα εμπόρια και επιχειρήσεις, γίνονταν πλούσιοι και ώφελοσαν τον τόπο τους χρίζοντας σχολεία, εκκλησίας, κτίσια, δρόμους και πολλά άλλα κοινωφελή έργα. Μα και στη Άμερική είχαν στην Άσία και στη Ρωσία ακόμα θηγαίναν

Ἑλένη Κορμάζου

...αλλαγές του από το 1912...

“Όταν έκλαιγες για μένα...

...ένα μακρὺ φάκελλο ἀπὸ γκρίζ
χαρτί. Ὑστερα σταύρωσε τ

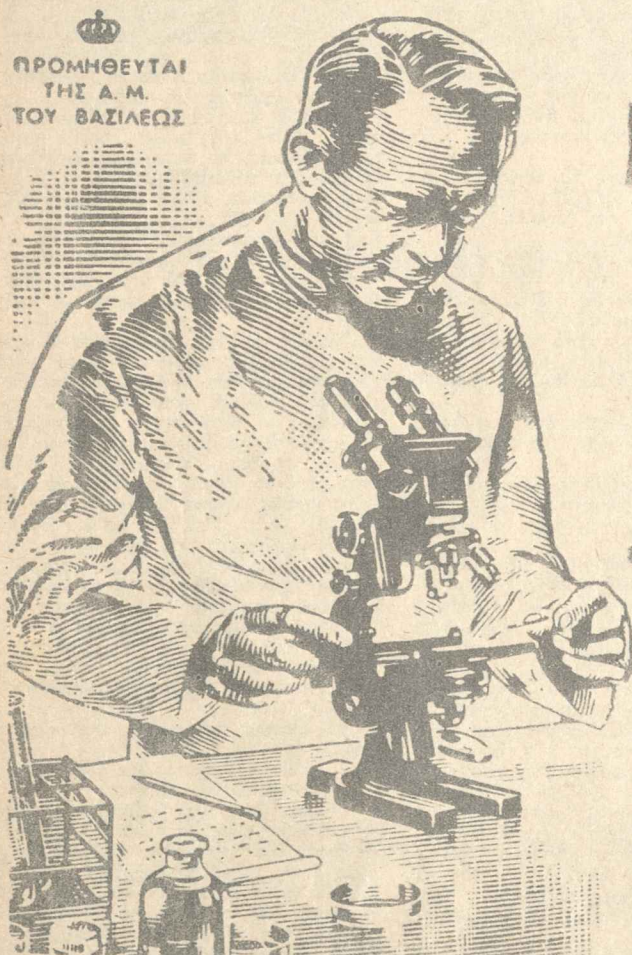
— Καθήστε.

στοιμμένης και διεφοαρμένης κ
πέλλας, τὸν τύπο τῆς μεταπολεμ

κόνα που αναγγέλλε την πρέμια

Kolynos

SUPER WHITE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α.Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μιά έντελώς
ΝΕΑ οδοντόκρεμα
με τελείως **ΝΕΑ**
συστατικά, γεύσι και
μεγαλύτεραν
προστασίαν
έκυκλοφόρησεν εις όλον
τον Κόσμον με κατα-
πληκτικήν επιτυχίαν.

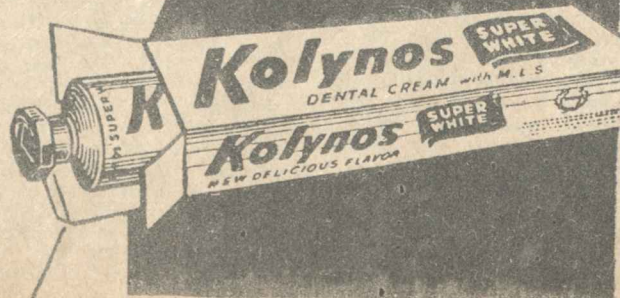
Πείραμα Petri-Dish

Απόδειξεις της ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΡΟΣΤΑ-
ΣΙΑΣ που παρέχει η ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΪΤ (Πείραμα Petri - Dish)

Η παραπλεύρως εύρισκομένη εικών δεικνύει
την εν έργοστηρίω επιδροσιν επί δοκιμαστικ-
κής πλάκας της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΪΤ, επί καλλιεργήματος μικροοργανι-
σμών του στόματος. Όπη χαραχθείσα επί
του καλλιεργήματος επληρώθη με ΚΟΛΥ-
ΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ (Εικών Νο 1) και
άλλοι επληρώθησαν με άλλας διεθνώς γνω-
στας οδοντοκρέμας (Εικών Νο 2, 3)

Η πολύ καθαρά-περιοχή ή σχηματισθείσα
γύρω της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ
δεικνύει τον βαθμόν της προστασίας των
οδόντων κατά της τερηδόνης. Αι άλλαι
οδοντοκρέμας δεικνύουν την ανεπαρκή
επίδρασιν

γκρέχα

Όταν
έκλαιγες
γιά μένα

Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

ένος φίλου: η πρωταγωνίστρια, η
δισσημότητα του Χόλλυγουντ, η
ροή ενός εξωμο φόρεμα και η
ταξίς ένα ψηλό μελαχροινό καπέ-
λο, έμοιαζε κάπως του Μπέρτο. Α-
πλάστως θυμήσε ότι το άστρο του
του Μπέρτο ήταν εξαιρετικό, ήθε-
λε πάλι ρόφημα στο γυαλί. Πί-
ρασε στο δρόμο, μπήκε σ' ένα κα-
τάστημα φιλικών κι αγόρασε μια
κουβαρίστρα.

Ευτυχώς είχε μείνει κάτι να πεί-
γεται από την περασμένη βδομά-
δα. Ένα στεναγμό ανάκατασε η
Πάολα προχώρησε προς το σπίτι
με τη σκέψη, σ'α να μην είχε πο-
τα συμβή, πως στίς δώδεκα κι
μια ακριβώς έπρεπε να βάλει τα
πέδι.

Η γκαζιέρα είχε τις ιδιότητες
της. Χάλασε ένα κουτί σπέρμα
στην άνοιξη. Τέλος πάντων, έβλε-
πε την καταστροφή στη φωτιά κι έ-
χισε να καθαρίσει ένα κρεμύδι. Η
ίδια στιγμή της ήρθε να γελήσει κι
όμως θυμήθηκε τον Άντρεάν. Ο
τόν τρόπος που είχε να μιλάει με
τις γυναίκες, σ'α να ήταν λαγ-
νός που τα πάντα στην άγρια γη
πουλήμα. Ύστερα ξαπλώσε θυμέ-
σε ότι στη διασύν της να φύγει
εξέχασε το τετράδιο με τα σχέδια
του Μπέρτο που γράφει τον Μπ-
τρεάν και της ήθε να κλάψει.

Επιτρέπεται; Είναι κακό
στο σπίτι; είπε μια φωνή από το
έξω.

Πριν η Πάολα απάντησε η φ-
ωνή Ραϊμόντι φάνηκε στην πόρ-
τα. Μήπως σ'αξ ένοχλό; ρώτησε.
Πορακαλώ, περάστε, είπε η
Πάολα περνώντας το πίσω μέρος
της παλάμης στα μάτια της κι
την έκλεισαν.

Κλαίγανε; ρώτησε η Πάολα
της έξηλθε ότι την είχαν πα-
ράσει στα μάτια. Η φωνή της
δέχθηκε ότι τα κρεμύδια ήταν
θιγεία καταστροφή. Ύστερα είπε
— Μαύ τηλεφώνησαν κατά το
πέντατος το φίλο σας. Άν θέτε
απαντήσετε εσείς, κατέβητε γρή-
γορα. Περιμένουν στο άκουστικό.

Μα ποιος είναι; ρώτησε η
Πάολα με έκπληξη.
— Μιά γυναίκα, απάντησε η
φωνή.

Η ΠΑΟΛΑ αναγνώρισε άμεσα
την φωνή της Πάτσι και να
στιγμή ένιωσε την επιθυμία να
ξανακλείσει το τηλέφωνο.

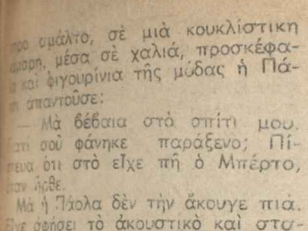
— Ά, εσύ είσαι, Πάολα; ρώ-
τησε η Πάτσι από την άλλη άκρη
του σύρματος. Με συγχώρησε που σ'α
τη συγχώρησε. Ήθελα να μιλήσω με
τον Μπέρτο. Τόν χρειάζομαι.

— Μπορώ... υπορώ να πω
τί θέλεις, είπε η Πάολα. Τι τρέ-
φεις; Επακολούθησε σιωπή κι ύ-
στερα ξανακλήθηκε πάλι η φωνή
της Πάτσι.

— Ά, τίποτα το σπουδαίο. Ή-
θελα να σου πω ότι εκείνες τις
μειώσεις της γημείας που τον
δωσα νθές, όταν ήθε σπύτι, μ-
δεν πειραζει όμως δεν τις χρη-
ζομαι απόλυτα. Δεν υπάρχει
να ένοχληθείς.

— Στο... σπύτι σου, ρώτησε
Πάολα.

Φανιόταν σ'α να μιλούσε
ευστό της καθώς κύτταζε στον
δοφέτη που ήταν πάνω από την
λέκω. Μπορούσε της έλανε
ασήμαντη γυναικούλα, με αση-
στα μαλλιά, με λεωοικονη
και χείρα που υψίζαν σωμα-
Από την άλλη άκρη του συρ-
μματος σ'α ένα τηλεφώνο που

αρέση και στο κοινό. Σώπασε για
μια στιγμή περνώντας τη βελόνα
σταους λεπτούς πόντους της κάλ-
τας κι ύστερα συνέχισε σχεδόν ά-
φηρημένα: Και τώρα, πές μου για-
τί έχεις θυμάσει με το Μπέρτο; Μη
μου πής ότι δεν συμβαίνει κάτι τέ-
τοιο, γιατί θα σε θυμάμαι εγώ. Άν
δεν ήσουν θυμωμένη μαζί του, θα έ-
στελνες στο διάβολο και τον Άν-
τρεάν και τον Μάνερ κι όλη σου
τη λαμπρή καριέρα και δεν θα-
χόσουν να με βρής. Λοιπόν, άσε
τις υπερφυγές και λέγε μου. Είναι
καμιά γυναίκα στη μέση;

— Η Πάολα έκανε «ναί» με το κε-
φαλί της.
— Όμορφη;
— Η Πάολα δαγκώσε το κάτω χεί-
λι της.

— Κατάλαβα. Περισσότερο από
διορφή, κομψή, πλούσια, έλευθε-
νας τύπος κοπέλλας μεγαλοπό-
λεως με χείρα περιποιημένα. Ο
μαλλιά εξαιρετικά φροντισμένα. Ο
Μπέρτο είναι ένας έπαρσιώτης στο
κάτω-κάτω. Άργα ή γρήγορα,
στο τέλος θα σ'α τον έπαιρνε.

— Τη λένε Πάτσι Μπραγκιέρι.
— Τ'α με την έέρση.
— Δεν μπορούσαν να πάνε χει-
ρότερα τα πράγματα, είπε η Φά-
νυ. Είσαστε και οι δυο καλά μπλε-
γμένοι. Ό' μ'α μου πής τίποτα, το
έξω. Τ'α φταίξιμο δεν είναι δικό
σου, ούτε και του Μπέρτο, ούτε
της Γιάτσι, του Άντρεάν, ή του Μάν-
νερ. Είναι η ζωή, φτωχή μου
Πάολα, κι ο παλιόκοσμος αυτός
σ'α σέρνει και σ'α όπως τ'α τους
άλλους πριν από σ'α. Ναι, το ξέ-
ρω, είσαστε ευχρηστικοί με τα
λίγα, αλλά αυτά τα λίγα δεν σ'α
τα χαρίζω κανένας. Κι είσαστε
τόσο άνοητοι.

— Μα εσύ Μπέρτο είναι όπως
Ναί, ο Μπέρτο είναι όπως
τόν λες εσύ, αλλά ποιος σε πι-
στεύει; Ποιος θέλεις να του πληρώ-
σει την εύφισή του, την ικανότητά
την να ικανοποιήσει τα όνειρά του;
Άντίθετα, εσένα θα σε πληρώσουν
γιατί θα δείξης τις γάμπες σου,
γιατί θα κινήθεις, θα χαμογελάσεις,
θα άφης να σε φιλήσουν μπο-
ρά στο φακό. Θα κάνουν να γλι-
στρήσουν στα μάγουλά σου δάκρυα
από γλυκερινή και θα σε πληρώσουν
ήγεμονικά. Μα τα δάκρυά σου, Πά-
ολα, τα αληθινά σου δάκρυα, αυτά
κανείς δεν θα σε πληρώσει.

— Για μένα δεν με νοιάζει, Φά-
νυ. Όμως ο Μπέρτο...
— Ό, μ'α ανισχυς, ύστερα θα
είναι εύκολα και γι' αυτόν. Όταν
θάχης κερδίσει λεφτά και θα τον έ-
χης ντύσει όπως πρέπει, όταν θα
χης ένης βοηθήσει να τελειώσει τις
σπουδές του και θα πάτε να κα-
τοικήσετε σ'α ένα κομψό διαμέρισμα,
θα βρής κάτι κείνος τον Μάξ Μάνερ
που του θα τον λανσάρει σ'α μεγα-
λόφω. Ποιος θέλεις να ανέβη σε
μιά σφίττα του πέμπτου πατώμα-
τος να ζητήσει έναν νυτοφύλακα
για να του άνασέσει να του φτιάξει
ένα σπύτι; Έτσι είναι η ζωή, Πά-
λα, και τόσο άλλοι π'α από σ'α.

— Ένωεις τον Τόνι, έ;
— Ναι, έπτε άργα ή Φάνυ, τον
Τόνι και την πρώτη βραδιά που τον
άφησα μοναχο στο σπύτι για να
π'α να φάω μαζί με κάποιον που
μου είχε υποσχεθεί να τον βάλει σε
μια καλή θέση. Βρισκόμαστε στα
χάδια μας τότε, καταλαβαίνεις, τι
θέλω να πώ; όχι πια άγαπες, χα-
μόγελα ή χείρα, άποφείγαμε ακό-
μα και να κυττάζομαστε. Σ'α μά-
τιο του δεν υπήρχε πια άπληστία,
μόνο μια προσήλωσι στο κενό, που
προκαλούσε φόβο. Ήθελε να δ'α
μια διέξοδο κι' εγώ το καταλαβαί-
να, γι' αυτό πήγα με τον άλλον.

— Μα η ιστορία για τη θέση ήταν μια
πρόσας. Όμως τουλάχιστον κα-
τάρθωσα να φάω. Έφαγα την μια
μπουκιά μετά την άλλη, άπληστα,
και σκεφτόμουν το βούτυρο, το κρέ-
ας, τ'αυτά που θ' αγόραζα το πρωί
για τον Τόνι. Έκείνος πάλι με
χαίδεσε το μπράτσο ως τον άγκώ-
να σιγά-σιγά και μου έλεγε: «Εί-
σαι ένας παράξενος τύπος, δεν χο-
μογελάς ποτέ». Έγώ του άπάντη-
σα: «Μα να, χαμογελάω, κύττα». Νά-
ξερεις πως τον μισούσα!

— Άγαπάς ακόμα τον Τόνι; ρώ-
τησε η Πάολα.
— Η Φάνυ έμεινε σιωπηλή γι' άρ-
κετή ώρα. Ύστερα έπτε:
— Όταν τον σκέφτομαι, έλπιζω
τουλάχιστον ότι δεν θα γυρίσι π'α
ποτέ, γιατί δεν πρέπει να με δ'α
έτσι.

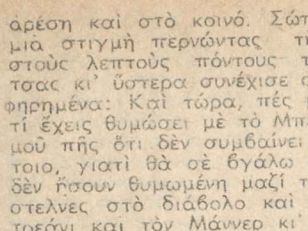
— Άπλωσε το χέρι στο διακόπτη
και άναψε το φώς.
— Θεέ μου, είναι άργα! έπτε η
Πάολα. Το ραντεβού μας είναι για
τις έννημέρις.

— Έτσι πάς;
— Έτσι λέω. Είναι κακό;
— Άν σου έλεγα ότι δεν πρέ-
πει να π'ας, άπάντησε με σιγανή
φωνή η Φάνυ, δεν θα με άκουγες.
Τώρα πια δεν είσαι συ αυτή που
άποφασίζει, αλλά εκείνοι. Κι'
εσύ γυρίζεις άποψε στο σπύτι, αυτό
δεν θα έμποδίζει το Μπέρτο να πά-
τη στην Πάτσι. Όταν φάσης κανείς
σ'α αυτό το σημείο, είναι άνώφελο
να παλέψι, αυτό είναι πάντοτε οι
π'α δυνατόι.

Σηκώθηκε με νωχέλεια, έδωσε στη
μέση της το μεταξωτό κορδόνι του
κιμονό της και κύτταξε την Πάολα.
— Έλα τώρα, τί κάθεται σ'
μαρμαρωμένη; Γδύσου, θα σου βρώ
κάτι να ρίξης επάνω σου.

Έβγαλε από την ντουλάπα μια
γκρίζα μάλλινη φούστα και μια
μπλούζα άνοιχτή γαλάζια και τα
έδωσε στην Πάολα λέγοντας:
— Δεν είναι σπουδαίο φόρεμα,
άλλά είναι άπλο και νεανικό. Για
δοκίμαστο.

Λίγα λεπτά άργότερα η Πάολα
ήταν καθισμένη μπροστά στην του-
λέτα και βούρτσισε με φρονίδα τα
μαλλιά της. Η Φάνυ καθισμένη
στην πολυθρόνα, κύτταζε την Πά-
ολα μέσα στον καθρέφτη. Ή μια
στιγμή έπτε:
— Φάνι, καλά είσαι τώρα; Ό-
χι, κακιά, ούτε γ'αυτός από
κραγιόν ή ρίμελ. Θ' άρέσει περισσότερο
έτσι όπως είσαι. Θα α-
ποτελέσης μ'α άνθησι, μ'αυτές

— Ναι, έπτε άργα ή Φάνυ, τον
Τόνι και την πρώτη βραδιά που τον
άφησα μοναχο στο σπύτι για να
π'α να φάω μαζί με κάποιον που
μου είχε υποσχεθεί να τον βάλει σε
μια καλή θέση. Βρισκόμαστε στα
χάδια μας τότε, καταλαβαίνεις, τι
θέλω να πώ; όχι πια άγαπες, χα-
μόγελα ή χείρα, άποφείγαμε ακό-
μα και να κυττάζομαστε. Σ'α μά-
τιο του δεν υπήρχε πια άπληστία,
μόνο μια προσήλωσι στο κενό, που
προκαλούσε φόβο. Ήθελε να δ'α
μια διέξοδο κι' εγώ το καταλαβαί-
να, γι' αυτό πήγα με τον άλλον.

— Μα η ιστορία για τη θέση ήταν μια
πρόσας. Όμως τουλάχιστον κα-
τάρθωσα να φάω. Έφαγα την μια
μπουκιά μετά την άλλη, άπληστα,
και σκεφτόμουν το βούτυρο, το κρέ-
ας, τ'αυτά που θ' αγόραζα το πρωί
για τον Τόνι. Έκείνος πάλι με
χαίδεσε το μπράτσο ως τον άγκώ-
να σιγά-σιγά και μου έλεγε: «Εί-
σαι ένας παράξενος τύπος, δεν χο-
μογελάς ποτέ». Έγώ του άπάντη-
σα: «Μα να, χαμογελάω, κύττα». Νά-
ξερεις πως τον μισούσα!

— Άγαπάς ακόμα τον Τόνι; ρώ-
τησε η Πάολα.
— Η Φάνυ έμεινε σιωπηλή γι' άρ-
κετή ώρα. Ύστερα έπτε:
— Όταν τον σκέφτομαι, έλπιζω
τουλάχιστον ότι δεν θα γυρίσι π'α
ποτέ, γιατί δεν πρέπει να με δ'α
έτσι.

— Άπλωσε το χέρι στο διακόπτη
και άναψε το φώς.
— Θεέ μου, είναι άργα! έπτε η
Πάολα. Το ραντεβού μας είναι για
τις έννημέρις.

— Έτσι πάς;
— Έτσι λέω. Είναι κακό;
— Άν σου έλεγα ότι δεν πρέ-
πει να π'ας, άπάντησε με σιγανή
φωνή η Φάνυ, δεν θα με άκουγες.
Τώρα πια δεν είσαι συ αυτή που
άποφασίζει, αλλά εκείνοι. Κι'
εσύ γυρίζεις άποψε στο σπύτι, αυτό
δεν θα έμποδίζει το Μπέρτο να πά-
τη στην Πάτσι. Όταν φάσης κανείς
σ'α αυτό το σημείο, είναι άνώφελο
να παλέψι, αυτό είναι πάντοτε οι
π'α δυνατόι.

Σηκώθηκε με νωχέλεια, έδωσε στη
μέση της το μεταξωτό κορδόνι του
κιμονό της και κύτταξε την Πάολα.
— Έλα τώρα, τί κάθεται σ'
μαρμαρωμένη; Γδύσου, θα σου βρώ
κάτι να ρίξης επάνω σου.

Έβγαλε από την ντουλάπα μια
γκρίζα μάλλινη φούστα και μια
μπλούζα άνοιχτή γαλάζια και τα
έδωσε στην Πάολα λέγοντας:
— Δεν είναι σπουδαίο φόρεμα,
άλλά είναι άπλο και νεανικό. Για
δοκίμαστο.

Λίγα λεπτά άργότερα η Πάολα
ήταν καθισμένη μπροστά στην του-
λέτα και βούρτσισε με φρονίδα τα
μαλλιά της. Η Φάνυ καθισμένη
στην πολυθρόνα, κύτταζε την Πά-
ολα μέσα στον καθρέφτη. Ή μια
στιγμή έπτε:
— Φάνι, καλά είσαι τώρα; Ό-
χι, κακιά, ούτε γ'αυτός από
κραγιόν ή ρίμελ. Θ' άρέσει περισσότερο
έτσι όπως είσαι. Θα α-
ποτελέσης μ'α άνθησι, μ'αυτές

— Ναι, έπτε άργα ή Φάνυ, τον
Τόνι και την πρώτη βραδιά που τον
άφησα μοναχο στο σπύτι για να
π'α να φάω μαζί με κάποιον που
μου είχε υποσχεθεί να τον βάλει σε
μια καλή θέση. Βρισκόμαστε στα
χάδια μας τότε, καταλαβαίνεις, τι
θέλω να πώ; όχι πια άγαπες, χα-
μόγελα ή χείρα, άποφείγαμε ακό-
μα και να κυττάζομαστε. Σ'α μά-
τιο του δεν υπήρχε πια άπληστία,
μόνο μια προσήλωσι στο κενό, που
προκαλούσε φόβο. Ήθελε να δ'α
μια διέξοδο κι' εγώ το καταλαβαί-
να, γι' αυτό πήγα με τον άλλον.

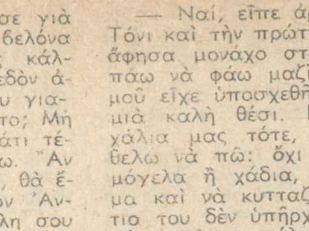
— Μα η ιστορία για τη θέση ήταν μια
πρόσας. Όμως τουλάχιστον κα-
τάρθωσα να φάω. Έφαγα την μια
μπουκιά μετά την άλλη, άπληστα,
και σκεφτόμουν το βούτυρο, το κρέ-
ας, τ'αυτά που θ' αγόραζα το πρωί
για τον Τόνι. Έκείνος πάλι με
χαίδεσε το μπράτσο ως τον άγκώ-
να σιγά-σιγά και μου έλεγε: «Εί-
σαι ένας παράξενος τύπος, δεν χο-
μογελάς ποτέ». Έγώ του άπάντη-
σα: «Μα να, χαμογελάω, κύττα». Νά-
ξερεις πως τον μισούσα!

— Άγαπάς ακόμα τον Τόνι; ρώ-
τησε η Πάολα.
— Η Φάνυ έμεινε σιωπηλή γι' άρ-
κετή ώρα. Ύστερα έπτε:
— Όταν τον σκέφτομαι, έλπιζω
τουλάχιστον ότι δεν θα γυρίσι π'α
ποτέ, γιατί δεν πρέπει να με δ'α
έτσι.

— Άπλωσε το χέρι στο διακόπτη
και άναψε το φώς.
— Θεέ μου, είναι άργα! έπτε η
Πάολα. Το ραντεβού μας είναι για
τις έννημέρις.

— Έτσι πάς;
— Έτσι λέω. Είναι κακό;
— Άν σου έλεγα ότι δεν πρέ-
πει να π'ας, άπάντησε με σιγανή
φωνή η Φάνυ, δεν θα με άκουγες.
Τώρα πια δεν είσαι συ αυτή που
άποφασίζει, αλλά εκείνοι. Κι'
εσύ γυρίζεις άποψε στο σπύτι, αυτό
δεν θα έμποδίζει το Μπέρτο να πά-
τη στην Πάτσι. Όταν φάσης κανείς
σ'α αυτό το σημείο, είναι άνώφελο
να παλέψι, αυτό είναι πάντοτε οι
π'α δυνατόι.

Σηκώθηκε με νωχέλεια, έδωσε στη
μέση της το μεταξωτό κορδόνι του
κιμονό της και κύτταξε την Πάολα.
— Έλα τώρα, τί κάθεται σ'
μαρμαρωμένη; Γδύσου, θα σου βρώ
κάτι να ρίξης επάνω σου.

— Ναι, έπτε άργα ή Φάνυ, τον
Τόνι και την πρώτη βραδιά που τον
άφησα μοναχο στο σπύτι για να
π'α να φάω μαζί με κάποιον που
μου είχε υποσχεθεί να τον βάλει σε
μια καλή θέση. Βρισκόμαστε στα
χάδια μας τότε, καταλαβαίνεις, τι
θέλω να πώ; όχι πια άγαπες, χα-
μόγελα ή χείρα, άποφείγαμε ακό-
μα και να κυττάζομαστε. Σ'α μά-
τιο του δεν υπήρχε πια άπληστία,
μόνο μια προσήλωσι στο κενό, που
προκαλούσε φόβο. Ήθελε να δ'α
μια διέξοδο κι' εγώ το καταλαβαί-
να, γι' αυτό πήγα με τον άλλον.

— Μα η ιστορία για τη θέση ήταν μια
πρόσας. Όμως τουλάχιστον κα-
τάρθωσα να φάω. Έφαγα την μια
μπουκιά μετά την άλλη, άπληστα,
και σκεφτόμουν το βούτυρο, το κρέ-
ας, τ'αυτά που θ' αγόραζα το πρωί
για τον Τόνι. Έκείνος πάλι με
χαίδεσε το μπράτσο ως τον άγκώ-
να σιγά-σιγά και μου έλεγε: «Εί-
σαι ένας παράξενος τύπος, δεν χο-
μογελάς ποτέ». Έγώ του άπάντη-
σα: «Μα να, χαμογελάω, κύττα». Νά-
ξερεις πως τον μισούσα!

— Άγαπάς ακόμα τον Τόνι; ρώ-
τησε η Πάολα.
— Η Φάνυ έμεινε σιωπηλή γι' άρ-
κετή ώρα. Ύστερα έπτε:
— Όταν τον σκέφτομαι, έλπιζω
τουλάχιστον ότι δεν θα γυρίσι π'α
ποτέ, γιατί δεν πρέπει να με δ'α
έτσι.

— Άπλωσε το χέρι στο διακόπτη
και άναψε το φώς.
— Θεέ μου, είναι άργα! έπτε η
Πάολα. Το ραντεβού μας είναι για
τις έννημέρις.

— Έτσι πάς;
— Έτσι λέω. Είναι κακό;
— Άν σου έλεγα ότι δεν πρέ-
πει να π'ας, άπάντησε με σιγανή
φωνή η Φάνυ, δεν θα με άκουγες.
Τώρα πια δεν είσαι συ αυτή που
άποφασίζει, αλλά εκείνοι. Κι'
εσύ γυρίζεις άποψε στο σπύτι, αυτό
δεν θα έμποδίζει το Μπέρτο να πά-
τη στην Πάτσι. Όταν φάσης κανείς
σ'α αυτό το σημείο, είναι άνώφελο
να παλέψι, αυτό είναι πάντοτε οι
π'α δυνατόι.

Σηκώθηκε με νωχέλεια, έδωσε στη
μέση της το μεταξωτό κορδόνι του
κιμονό της και κύτταξε την Πάολα.
— Έλα τώρα, τί κάθεται σ'
μαρμαρωμένη; Γδύσου, θα σου βρώ
κάτι να ρίξης επάνω σου.

Έβγαλε από την ντουλάπα μια
γκρίζα μάλλινη φούστα και μια
μπλούζα άνοιχτή γαλάζια και τα
έδωσε στην Πάολα λέγοντας:
— Δεν είναι σπουδαίο φόρεμα,
άλλά είναι άπλο και νεανικό. Για
δοκίμαστο.

Λίγα λεπτά άργότερα η Πάολα
ήταν καθισμένη μπροστά στην του-
λέτα και βούρτσισε με φρονίδα τα
μαλλιά της. Η Φάνυ καθισμένη
στην πολυθρόνα, κύτταζε την Πά-
ολα μέσα στον καθρέφτη. Ή μια
στιγμή έπτε:
— Φάνι, καλά είσαι τώρα; Ό-
χι, κακιά, ούτε γ'αυτός από
κραγιόν ή ρίμελ. Θ' άρέσει περισσότερο
έτσι όπως είσαι. Θα α-
ποτελέσης μ'α άνθησι, μ'αυτές

— Ναι, έπτε άργα ή Φάνυ, τον
Τόνι και την πρώτη βραδιά που τον
άφησα μοναχο στο σπύτι για να
π'α να φάω μαζί με κάποιον που
μου είχε υποσχεθεί να τον βάλει σε
μια καλή θέση. Βρισκόμαστε στα
χάδια μας τότε, καταλαβαίνεις, τι
θέλω να πώ; όχι πια άγαπες, χα-
μόγελα ή χείρα, άποφείγαμε ακό-
μα και να κυττάζομαστε. Σ'α μά-
τιο του δεν υπήρχε πια άπληστία,
μόνο μια προσήλωσι στο κενό, που
προκαλούσε φόβο. Ήθελε να δ'α
μια διέξοδο κι' εγώ το καταλαβαί-
να, γι' αυτό πήγα με τον άλλον.

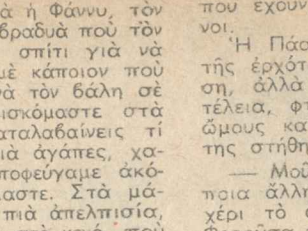
— Μα η ιστορία για τη θέση ήταν μια
πρόσας. Όμως τουλάχιστον κα-
τάρθωσα να φάω. Έφαγα την μια
μπουκιά μετά την άλλη, άπληστα,
και σκεφτόμουν το βούτυρο, το κρέ-
ας, τ'αυτά που θ' αγόραζα το πρωί
για τον Τόνι. Έκείνος πάλι με
χαίδεσε το μπράτσο ως τον άγκώ-
να σιγά-σιγά και μου έλεγε: «Εί-
σαι ένας παράξενος τύπος, δεν χο-
μογελάς ποτέ». Έγώ του άπάντη-
σα: «Μα να, χαμογελάω, κύττα». Νά-
ξερεις πως τον μισούσα!

— Άγαπάς ακόμα τον Τόνι; ρώ-
τησε η Πάολα.
— Η Φάνυ έμεινε σιωπηλή γι' άρ-
κετή ώρα. Ύστερα έπτε:
— Όταν τον σκέφτομαι, έλπιζω
τουλάχιστον ότι δεν θα γυρίσι π'α
ποτέ, γιατί δεν πρέπει να με δ'α
έτσι.

— Άπλωσε το χέρι στο διακόπτη
και άναψε το φώς.
— Θεέ μου, είναι άργα! έπτε η
Πάολα. Το ραντεβού μας είναι για
τις έννημέρις.

— Έτσι πάς;
— Έτσι λέω. Είναι κακό;
— Άν σου έλεγα ότι δεν πρέ-
πει να π'ας, άπάντησε με σιγανή
φωνή η Φάνυ, δεν θα με άκουγες.
Τώρα πια δεν είσαι συ αυτή που
άποφασίζει, αλλά εκείνοι. Κι'
εσύ γυρίζεις άποψε στο σπύτι, αυτό
δεν θα έμποδίζει το Μπέρτο να πά-
τη στην Πάτσι. Όταν φάσης κανείς
σ'α αυτό το σημείο, είναι άνώφελο
να παλέψι, αυτό είναι πάντοτε οι
π'α δυνατόι.

Σηκώθηκε με νωχέλεια, έδωσε στη
μέση της το μεταξωτό κορδόνι του
κιμονό της και κύτταξε την Πάολα.
— Έλα τώρα, τί κάθεται σ'
μαρμαρωμένη; Γδύσου, θα σου βρώ
κάτι να ρίξης επάνω σου.

— Ναι, έπτε άργα ή Φάνυ, τον
Τόνι και την πρώτη βραδιά που τον
άφησα μοναχο στο σπύτι για να
π'α να φάω μαζί με κάποιον που
μου είχε υποσχεθεί να τον βάλει σε
μια καλή θέση. Βρισκόμαστε στα
χάδια μας τότε, καταλαβαίνεις, τι
θέλω να πώ; όχι πια άγαπες, χα-
μόγελα ή χείρα, άποφείγαμε ακό-
μα και να κυττάζομαστε. Σ'α μά-
τιο του δεν υπήρχε πια άπληστία,
μόνο μια προσήλωσι στο κενό, που
προκαλούσε φόβο. Ήθελε να δ'α
μια διέξοδο κι' εγώ το καταλαβαί-
να, γι' αυτό πήγα με τον άλλον.

— Μα η ιστορία για τη θέση ήταν μια
πρόσας. Όμως τουλάχιστον κα-
τάρθωσα να φάω. Έφαγα την μια
μπουκιά μετά την άλλη, άπληστα,
και σκεφτόμουν το βούτυρο, το κρέ-
ας, τ'αυτά που θ' αγόραζα το πρωί
για τον Τόνι. Έκείνος πάλι με
χαίδεσε το μπράτσο ως τον άγκώ-
να σιγά-σιγά και μου έλεγε: «Εί-
σαι ένας παράξενος τύπος, δεν χο-
μογελάς ποτέ». Έγώ του άπάντη-
σα: «Μα να, χαμογελάω, κύττα». Νά-
ξερεις πως τον μισούσα!

— Άγαπάς ακόμα τον Τόνι; ρώ-
τησε η Πάολα.
— Η Φάνυ έμεινε σιωπηλή γι' άρ-
κετή ώρα. Ύστερα έπτε:
— Όταν τον σκέφτομαι, έλπιζω
τουλάχιστον ότι δεν θα γυρίσι π'α
ποτέ, γιατί δεν πρέπει να με δ'α
έτσι.

— Άπλωσε το χέρι στο διακόπτη
και άναψε το φώς.
— Θεέ μου, είναι άργα! έπτε η
Πάολα. Το ραντεβού μας είναι για
τις έννημέρις.

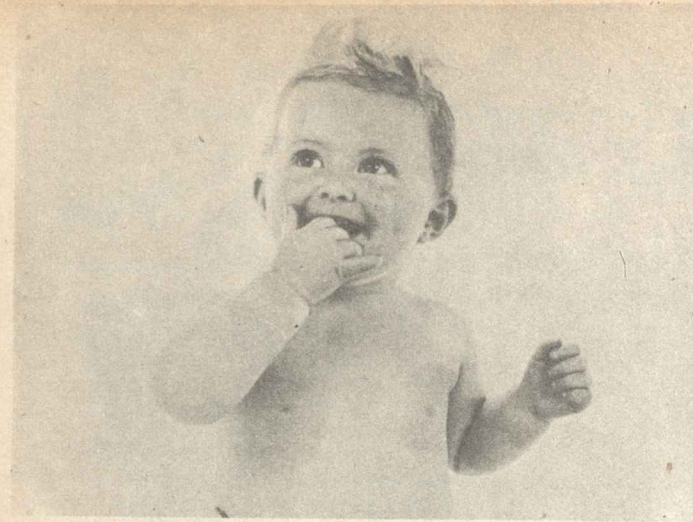
— Έτσι πάς;
— Έτσι λέω. Είναι κακό;
— Άν σου έλεγα ότι δεν πρέ-
πει να π'ας, άπάντησε με σιγανή
φωνή η Φάνυ, δεν θα με άκουγες.
Τώρα πια δεν είσαι συ αυτή που
άποφασίζει, αλλά εκείνοι. Κι'
εσύ γυρίζεις άποψε στο σπύτι, αυτό
δεν θα έμποδίζει το Μπέρτο να πά-
τη στην Πάτσι. Όταν φάσης κανείς
σ'α αυτό το σημείο, είναι άνώφελο
να παλέψι, αυτό είναι πάντοτε οι
π'α δυνατόι.

Σηκώθηκε με νωχέλεια, έδωσε στη
μέση της το μεταξωτό κορδόνι του
κιμονό της και κύτταξε την Πάολα.
— Έλα τώρα, τί κάθεται σ'
μαρμαρωμένη; Γδύσου, θα σου βρώ
κάτι να ρίξης επάνω σου.

Έβγαλε από την ντουλάπα μια
γκρίζα μάλλινη φούστα και μια
μπλούζα άνοιχτή γαλάζια και τα
έδωσε στην Πάολα λέγοντας:
— Δεν είναι σπουδαίο φόρεμα,
άλλά είναι άπλο και νεανικό. Για
δοκίμαστο.

Λίγα λεπτά άργότερα η Πάολα
ήταν καθισμένη μπροστά στην του-
λέτα και βούρτσισε με φρονίδα τα

59

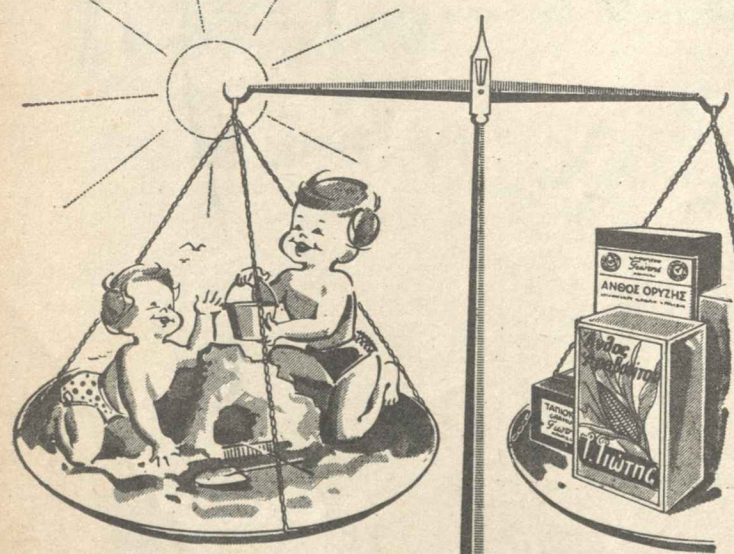
Φροντίζω το μωρό μου, όπως μόνο εγώ ξέρω να το φροντίζω, με την βοήθεια των νοσημάτων προτόνων JOHNSON & JOHNSON. Είναι ειδικά παρασκευασμένα για το εύαλοστο και τρυφερό το δέρμα. Όταν πλένετε ή αλλάζετε το μωρό μου, μεταχειρίζομαι καθαρή ποσότητα JOHNSON'S BABY POWDER. Αφαιρώ τα υπολείμματα της ύψρατος του δέρματος και το προσκολλάω από τα σπυράκια και τις κηλίδες. Έπιλος έμφωζει την σχηματισμό των βακτηρίων από τα ούρα του.

Το JOHNSON'S BABY POWDER παρασκευάζεται από την καλύτερη ακνή τάκη, που βρίσκεται στα δοκιμάσια άρωματά μου. Είναι ιδιαίτερα απαλή, δεν καθοδύει, είναι αδιάφορη τόσο στο παιδί, όσο και στους μεγάλους.

BABY POWDER, BABY SOAP, BABY OIL, BABY CREAM

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Τώρα μέ την ζέστη!...

Ἰσορροπῆστε τὸ
βάρος ποὺ χάνουν
τὰ παιδιὰ σας

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΠΩΤΗΣ ο.ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ

Ο,ΤΙ
δέλει
ή γυναίκα

**Πετσέτα
καθαρισμού
BETEΞ**

5.000.000 τεμάχια ΒΕΤΕΞ πουλήθηκαν στη Συνέλευση του 1958. Στην Ελλάδα οι νομικοί δεχτήκαν το ΒΕΤΕΞ με ένθουςιασμό και τους έγινε ο άπαράμιτος κόπος α' όλες τις δουλειές του σπιτιού. Παράλληλα τζάμια, πόρτες καφρέτες, ψευγιά, μαρμαράκια κλπ. πλεονάζουν και στεγνώνουν γρήγορα και άποστασιατικά με το Βέτεξ. Για το πλυστό των χεριών αλλά και για το λουτρό το Βέτεξ είναι μια λύση στην πετσοτά κυτταρινική ύλη με εξαιρετική απορροφητική ικανότητα. Για περισσότερες πληροφορίες διαβάστε τις οδηγίες που δίνονται μαζί με κάθε μύχιο Βέτεξ. Παλουνται σε όλα τα καταστήματα δών οικιακής χρήσης. Δοκιμάστε για να περνετε

Και ποιά γυναίκα δεν έχει βρή το μελά της μ' αὐτὰ τὰ φουρκ... Γιατί δὸς ἄμορφα κι' ἂν στέκουν στὴν ἀρχὴ πολλὴ γρήγορα πέφτουν καὶ χάνουν τὴν ἀξία τους. Ἄλλα, φίλες μου, δὲν πρέπει νὰ στενοχωριεῖσθε γι' αὐτὸ μιά καὶ ὑπάρχει ἡ θαυματουργὴ πλαστικὴ κόλλα «BELL». Μὲ μερικὲς κουταλιές «BELL», καὶ λίγο νερὸ βὰ ἐπιτύχετε ἓνα πολὺ σταθερὸ κολλάρισμα, ποὺ δὲν πέφτει, οὔτε τσακίζει, ἀλλὰ συγχρόνως εἶναι καὶ ἀπαλὸ στὴν ἀρχή. Χρησιμοποιήστε τὴν καὶ θὰ μείνετε ἀπόλυτα εὐχαριστημένη γιὰτὴ «BELL», πραγματικὰ σὰς δαξάει ἀπὸ μελά. Ἀποφεύγετε τὶς ἀπομιμήσεις.

Το Παρίσι είναι εκείνο που μας στέλνει τα φάτα που στον τομέα της αισθητικής, Το προνομίο μιας καλής κοινωνίας το είχαν ως τώρα μόνο οι Παρισίους υπήδρες. Μά να που τώρα χάρις της γαλλικής παιδικής κολώνιας «ENFANTS» που έφτιαξε και στην Ελλάδα, κάθε υπέρτατα παιδί μετά το μπάνιο του παιδιού ή η αντίδραση να τη χρησιμοποιεί. Δεν υπάρχει κανείς φόβος να προκαλέσει ερεθισμούς ή κνησμούς του δέρματος, Άλλα εκτός από τους μικρούς και οι μεγάλοι μπορούν να χρησιμοποιούν την ομορφιά αυτή κολλώνια έτσι ώστε να θεωρηθεί η κολώνια της ελληνικής οικογένειας.

Το καλοκαίρι γενικά είναι η εποχή που οι γυναίκες παραμελούν την περιποίησή του προσώπου τους για να το ξεκουράσουν όπως λένε. Αλλά το καλοκαίρι με τον καιτό πλιο και την λάμψη της θάλασσας είναι ο χειρότερος εχθρός του δέρματος. Γι' αυτό μην παραλείπετε να χρησιμοποιείτε την ημέρα για προστασία του δέρματος την ιδεώδη κρέμα ημέρας «INBIZIMΠΛ ΦΑΟΥΝΤΕΙ΄ΣΟΝ» του Μάξ Φάκτορ. Η ουσία κρέμα είναι περιήμιση και για τη νύκτα γιατί τρέφει το δέρμα σας και το βοηθάει να αντεπεξέλθει στις δύσκολες συνθήκες του καλοκαιριού.

ΟΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

πνία του στόματος ή ο γράψει και άλλος. Πάντως η σύγχυση είναι έδω δέχεται στο στόμα, αλλά στο στόμα, τη μύτη, τις παραρινικές κοιλότητες ή ακόμη στους δρόμους και το φωνητικό σύστημα, τον οσφαινό, το στομάχι, και άλλους. Έπίσης υπάρχουν καταστάσεις υπερουροβία (βίσιος) και δυσκοιλιότητα (σπινθη) και κήλη, δυσουρία στο

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΒΑΖΙΛΑΝΝΕΝΗ: Η αν άπογοήτευση. Άν έχετε την οικονομική δυνατότητα κάνετε μια ριζική απόφαση, πριγών και γυναιδού. Έτσι θα ησπάρσετε μια για πάντα γιατί άλλη βελτίωση δεν υπάρχει.

ΛΑΛΗ: Όχι. Έτσι σ' αρέσει το να έβγαζαμε και να είχαμε ένα και έγω μέρος των ωρών είναι καταπίστη. Βέβαια με το μαζάκι θα φύη. Θα χρειαστούν περίπου 20 μαζάκια που θα γίνουν μέσα σ' 1 μήνα. Θα σ' αρέσει σ' αρέσει περί 100 μαζάκια.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΧΟΖΙΧ: Μπορώ να σας πω σ' όλο, δ'ι θέλετε. Για το βέρμα σας που έχει αυτές τις πανορίες θα πρέπει να βάτε μια κρέμα αντιπληγή ή λιπαρή για να σας το προστατέψουν από την ήλιο αέρα, κρύο, υγρασία, θερμότητα. Έτσι σ' αρέσει με ένα γαλάκτωμα πρωί, μεσημέρι, βράδυ και να βάτε μια κρέμα τροφοδοτική όταν θα βρικόχεστε στο σπίτι σας και θα την σβήνετε 1 έως 2 φορές. Η αεία τ' αρέσει κρέμας είναι 50 δρχ, και 30 δρχ. το γαλάκτωμα.

Ι. Ε. Μ.: Πρέπει να κάσετε με-
γάλα και 5 πετάκια. Πάντως καλά
κάνατε και γυναικείας
έκπληξης του κρύου ντόκι. Για όμορφους
δεν σας γράφω μία και έλαβε ύλης
ή ή αμία του ή καλή ανάπτυξη-
του στήθους σας δεν όφείλεται σε ά-
νεμοκρίτα αυτόν.

Ἡ Ἐμμηνόπαυσις

• Συνέχεια από τη σελίδα 42

[illegible]

NANAY: Δεν υπάρχουν τρόπος να μην κοκκινίζουν τα μάγουλά σας, όταν τσατίζετε, όταν τρέχετε κλπ. Να αποπειραθείτε να ηθικώσετε σε τέτοιες καταστάσεις. Αλλά αυτό το χρώμα είναι επίσης ένα σημάδι ότι είστε υγιείς. Όσο περισσότερο τα χρώματα το δέρμα σας ανθίζει να κτρινίσει θα αναπολότε το κόκκινο χρώμα. Αυτό από που μου λέτε για τα πόδια σας συμπεριλαμβάνει ότι έχετε καλύτερη υγεία. Η υγεία σας είναι καλύτερη. Επείσης μία υγιεινή ζωή χωρίς κορούσι.

Α. Β. Γ.: Πρώτα από όλα, να δούμε νοσήσει. Για το ύψος σας 1 μ. 65 πρέπει να ζυγίζετε 58 κιλά και όχι 73. Προέτι λοιπόν να αποφασίσετε να κάνετε μια συστηματική διαίτα. Τα πιάδα σας και οι γοφοί θα αδυνατίσουν με τη διαίτα. Να φάτε ρεπόε από το μενού σας τα ζωρικά. Αλαντικά. Ανακαλόη πράσι, μην πινετε πολύ ρεπό. Τρώτε κρέας, ψάρι (γάδο) ρας, αλάντα, αυγά, λαχανικά, φρούτα, καλαμάρι. Έχετε υπόψη σας ότι τα σταθολικά και ούκα παχύνουν πολύ. Τα μαλλιά σας καλά κένετε και τα λούετε συχνά. Πάρτε όμως σόπουν Μασαλάας. Το σελούν υπορείτε να το χρησιμοποιήτε πιο συχνά.

Α. Δ.: Δέν μά' γράφετε τό ὕψος
 σας καί γὺν ὅσον ποῦ εἶστε ἀπὸ
 τὴ πόδια σας εἶναι παγεταί. Πάντως
 μετ' εἶναι. οὔτε με γυναικιστικὴ
 δύνατισιν. Μονάχα με μαζαί καί ὡς
 νὸν δὲν τό πάχος ὀφείλ'ετ' ἐν κυττα
 ρίτ'·
 ΣΑΝΤΡΑ Α. Β. Γ.: Γιὰ τό δέο
 μά' σὺ πάρε ἕνα γαλάκτωμα καί κα
 θάρ'ιτε τό 3 καί 4 φορές τὴν ἡμέ
 ρα οὕτως ὥστε νὰ τό κρατᾶς σ' ἕ
 πολύτιν καθαρῶτητα. Μὴν περᾶσθ
 καθέλω τό στυμακί. Πάρε μὲν κρέ
 μα ἀντιηλιακὸ καὶ ἀν' ὅταν νὰ ἔ
 λθῃς τὸ πρόσωτό σου δὲν κάνῃ νὰ
 λισθεύσῃται.

ΒΙΒΛΙΑ: Ἡ μόνη θεραπεία εἶναι νὰ ἀδυνατίσετε ὥστε νὰ μὴ ἔχετε ἀνάγκη νὰ βάζετε κορσέ που εἶναι πιεστικὸν τοῦτον καὶ ἔτσι τρηματίζεται ὁ ὥσας μετ' ἄλλο καὶ συμβατίζεται.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΘΕ

**Συμβουλευθήτε τον
στην έκλογή του ποτού σας**

‘Ο Ιατρός είναι επιστήμων πού έποικούσασεν επί τῇ τέτῃ εἰς τὴν ἱατρικὴν Σχολὴν διὰ τὴν μάθη, πῶς νὰ θεραπεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἰδίως, πῶς νὰ διατηρῇ τὸν καθένα σὲ καλὴ ὑγεία. ‘Ο Ιατρός σας γνωρίζει τίς διατροφικὰς ἰδιότητες τῆς μύρας. Ρυθίστε τον, ποιὲς ἔναι οἱ εὐεργεσίαι πού μπορεῖ ἡ μύρα νὰ παράσῃ στὴν ὑγεία σας καὶ ποιὲς ἔναι οἱ ἰδι-

ότητες τῆς μύρας πού ἀναφέ- ρονται ἡ ταιριαζόμενα στὴ δική σας περίπτωσι. Ἐναι τὸ μόνο πο- τὸ πού ἔναι τόσο πλούσιο σὲ θιταμίνες τῆς ομάδος Β, σὲ φω- σφόρο καὶ σὲ μεταλλικὰ συστα- τικά.

Γιὰ νὰ αισθανεσθε καὶ σεῖς καλύτερα, πίνετε τακτικὰ μὲ τὸ φαγητὸ τὴν ἑξαριετικὴν μύρα Φίξ. Ἐναι τονωτικῆς-ἐξιδρωστικῆς.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ

Ὁ δικαιολογημένος φόβος διὰ τὸ
θαλάσσιο λουτρό προκαλεῖ τὴν σήψιν
τῶν ριζῶν καὶ τὴν ἀπαίσιαν ΠΙΤΥΡΙΔΑ
ἐξέλιπε πλέον χάρις σὺ εἰδικὸ ἀντι-
σηπτικὸν καὶ ἀλλαντικόν

ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ

Ἀποτελεσματικός μακρὸς βελῆς καὶ πρὸς ἀποστείλιν τὸν ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ διαπύει ἀποτελεσματικὰ τὴν βαλυσάνω. ὁλοῦν τὸν ὀρώτα καὶ ὅλα τὰ ἐπιβλάσθη λίπη χωρὶς νὰ βλάπτει τὴν τὴν πλῆν ὡς λίπη ἐπιδοῦναι διότι δὲν περιέχει ἀλκάλια. Μὲ τὸ ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ ἐξασφαλίζετε ἐναντίον τῆς τῆς τυρώδους. τῆς φαγοῦρας τὸν ἐκείνων καὶ τῆς τριχοπύκνωσης.

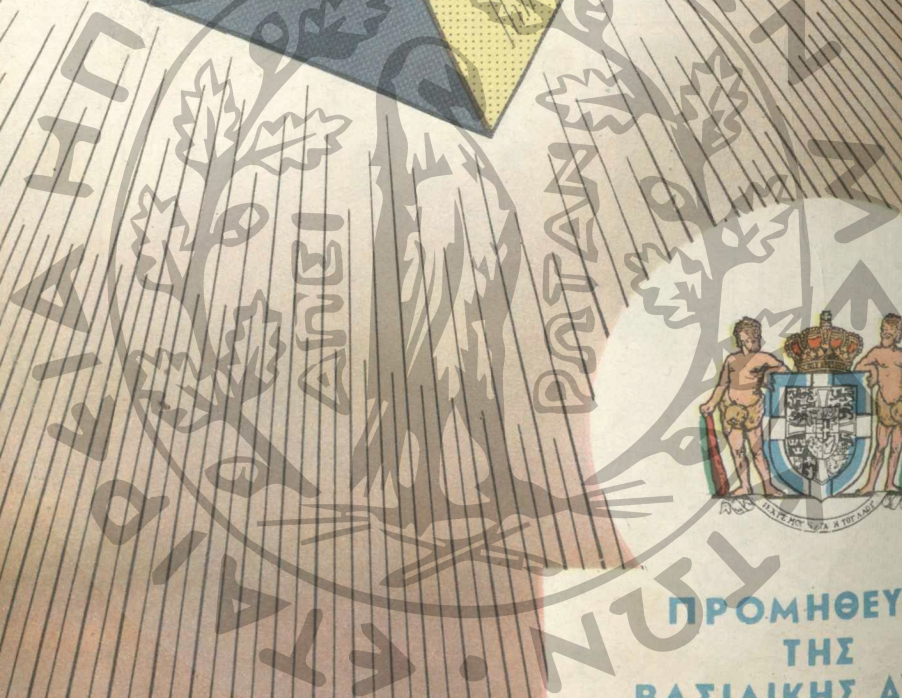
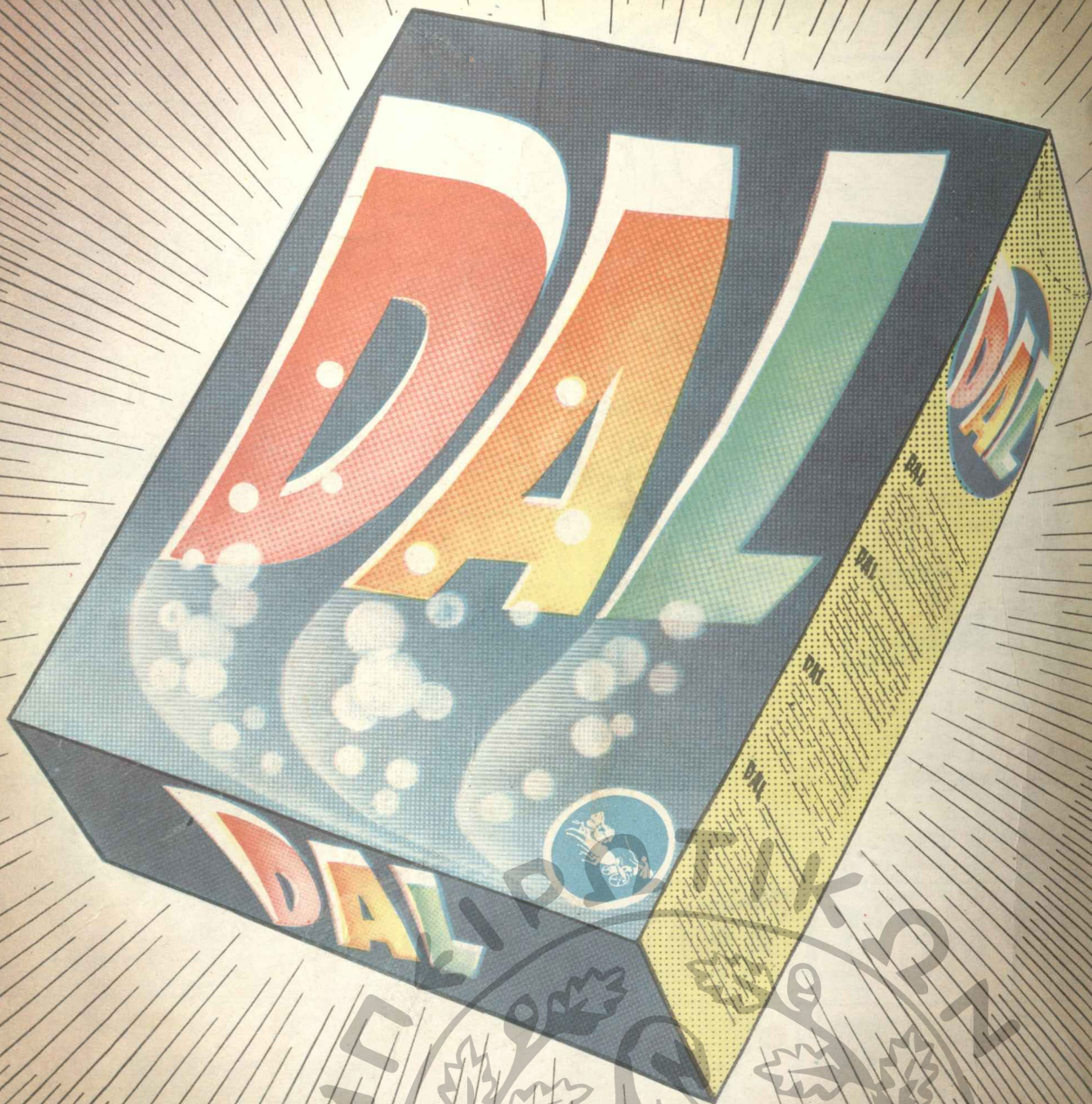
Απαραίτητον συμπλήρωμα η
ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ
Τὸ σαπουνὶ καὶ ἡ Μπριγιαντίνη ΠΙΓ-
ΚΟΝ πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία
τῆς Ἑλλάδος.
Γεν. Ἀντ. ΜΙΧ. ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΣ,
Κλεισθένους 15 Ἀθήναι.

Τό γύριμο

του
παιδιού σας
στο
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

ΑΛΕΚΤΩΡ,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ